കാലാതീതം കാവ്യവിസ്മയം

1. ''കവികൾക്ക് ലോകമെമ്പാടും...........................ഗൗളികൾക്കുമെന്നപോലെ''

ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കുക

സച്ചിദാനന്ദന്റെ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായ **കവികളുടെ ഭാഷ** എന്ന കവിതയിലെ ശ്രദ്ധേയമായ വരികളാണിവ.കവിക്കും കവിതകൾക്കും ദേശപരമായ അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ല. കാവ്യം കാലാതീതമാവുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് കവികളുടെ വികാരവും.എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാഷ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്.സ്നേഹവും കരുണയുമെല്ലാം ഇതിൽ നിറയുന്നുണ്ട്. ഇലകളുടെ മർമ്മരം,തത്തകളുടെ കൊഞ്ചൽ,ഗൗളിയുടെ ശബ്ദം എന്നിവയ്ക്ക് ലോകത്തെമ്പാടും സമാനതകളുണ്ട്.പ്രകൃതിയുടെ ഭാഷയാണ് ഇത്. മനസ്സുതുറന്ന് കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ മാത്രം ഈ ഭാഷ തിരിച്ചറിയാം.ഇതുപോലെ ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള കവികൾ വികാരാവിഷ്കരണത്തിന് സമാനമായ ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.കവിതയുടെ വികാരാവിഷ്കാരത്തിന് സാർവലൗകിക സ്വഭാവമുണ്ട്. കവിതയുടെ വികാരതലം സാർവലൗകികമാണ്.ഇലകൾ സമത്വത്തിന്റെയും തത്തകൾ പ്രകൃതി നൽകുന്ന ആശ്രയത്വത്തിന്റെയും ഗൗളികൾ മണ്ണിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും സന്ദേശം നൽകുന്നതുപോലെ കവികൾ ലോകത്തെവിടെയും സ്നേഹസമത്വങ്ങളുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നു.

2. കാലാതീതം കാവ്യ വിസ്മയം- ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം

സൂചന :

1 മികച്ച കവിതകൾ വിസ്മയം ജനിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കാവ്യ ലോകത്തെ വിസ്മയങ്ങളാണ് ഇവ.

2 ഒരു കാലത്ത് രചിക്കപ്പെട്ട കൃതി അതിന്റെ മികവുകൊണ്ട് ദീർഘ കാലം വായിക്കപ്പെടുന്നു. അഥവാ അവ കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്നു.

3 മഹാഭാരതവും രാമായണവുമെല്ലാം കാലാതീതമായ കൃതികളാണ്.ഇവ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി. എന്നാൽ ഇന്നും അവ വായിക്കപ്പെടുന്നു.അതിനാൽ ശീർഷകം ഔചിത്യപൂർണമാണ്

3. ''പ്രിയ്യപ്പെട്ട ആന്ദ്രേ
താങ്കൾ താങ്കളുടെ കവിത
എന്റെ ഭാഷയിൽ വായിക്കുകയാണ്.''

മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികളുടെ ആശയം താഴെക്കൊടുത്ത വരികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിലയിരുത്തുക.

കവികൾക്ക് ലോക..........................ഗൗളികൾക്കുമെന്നപോലെ -

സൂചന :

1 ലോകത്തെമ്പാടും കവികൾക്ക് ഒരു ഭാഷയാണ്.അപ്പോൾ സച്ചിദാനന്ദനും ആന്ദ്രേയും എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും ഒരേ ഭാഷ തന്നെ.

2 കവികൾക്ക് എല്ലായിടത്തും... എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കൂടി ഇതിൽ ചോദ്യത്തിനനുസരിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർക്കുക.

sreeneshn1@gmail.com 9645887266

1 ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനം

എഴുത്തച്ഛൻ-മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ്

- പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചു.
- പാട്ട്,മണിപ്രവാളം,നാടോടി വാമൊഴി എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് കൈവഴികളായി ഒഴുകിയ മലയാളഭാഷയെ ഏകീകരിച്ചു.
- മലയാള ലിപി പരിഷ്കരിച്ചു.
- ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ജനങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചു.
- വ്യക്തമായ കാവ്യലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.
- **പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ** - മണ്ണ്,വെള്ളം,വായു,തീ,ആകാശം
- **ഷഡ്ദോഷങ്ങൾ** - കാമം,ക്രോധം,ലോഭം,മോഹം,മദം,മത്സരം-ഇവ മോക്ഷത്തിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്.

പാഠഭാഗത്തിന്റെ ആശയം

- **വത്സ! സൗമിത്രേ.......നിർണയമെങ്കിലുമൊന്നിതു കേൾക്ക നീ**

  പ്രിയപ്പെട്ടവനേ, അങ്ങേ അറ്റം മഹത്വമതിയും വിശുദ്ധയുമായ സുമിത്രാ മാതാവിന്റെ മകനേ,എടുത്തു ചാട്ടവും കോപവും കൂടുതലുള്ള കൗമാര പ്രായത്തോടു കൂടിയവനേ നീ നിന്റെ മത്സര ചിന്ത(ദേഷ്യം) വെടിഞ്ഞ് എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കണം.

  നിന്റെ ഈ വരവിന്റെ തത്വം അഥവാ യുക്തി എന്താണെന്ന് എനിയ്ക്ക് നീ പറയുന്നതിനു മുമ്പേ മനസ്സിലായി.നിന്റെ മനസ്സിൽ നിറയെ എന്നോടുള്ള ശക്തമായ വാത്സല്യമാണ്.അത്രയും ശക്തമായ വാത്സല്യം എന്നോട് മറ്റാർക്കും തന്നെയില്ല. മാത്രമല്ല നീ വിചാരിച്ചാൽ നടക്കാത്തതൊന്നുമില്ല എന്നത് തീർച്ചയാണ്. എങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നത് നീ കേൾക്കണം.

- **ദൃശ്യമായുള്ളൊരു.........യുക്തമതല്ലായ്കിലെന്തതിനാൽ ഫലം.**

  ഈ കാണുന്ന രാജ്യം,ദേഹം മുതലായവയും ലോകവും മുഴുവൻ ധാന്യവും ധനവും സത്യമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതെല്ലാം നശിക്കുമ്പോഴുള്ള നിന്റെ പ്രയാസത്തിന് യുക്തിയുള്ളു(എന്നാൽ ഇതെല്ലാം തന്നെ നശിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നശിച്ചു പോകുന്ന ഒന്നിനുമുകളിൽ അത്യാർത്തി കാണിച്ച് അവ വെട്ടിപ്പിടിച്ചതു കൊണ്ടു കാര്യമില്ല)

  ഇത്രയും പറഞ്ഞതിനു ശേഷം മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് രാമനിലൂടെ എഴുത്തച്ഛൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

- **ഭോഗങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണപ്രഭാ...........ആലോല ചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു.**

സുഖങ്ങളെല്ലാം മിന്നൽ പിണർ പോലെ സ്ഥിരമല്ലാത്തതാണ്. മിന്നൽ പിണർ പോലെ മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സും വളരെ വേഗത്തിൽ നഷ്ടമാകുന്നു. അഥവാ നശിക്കുന്നു.

ഈ വസ്തുത ചില ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ തൊട്ടടുത്ത വരികളിലൂടെൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പിനുമുകളിൽ വീണ വെള്ളത്തുള്ളി വളരെ പെട്ടെന്ന് നശിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് നശിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യ ജന്മം.

എന്നാൽ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ മനുഷ്യൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട തവള താൻ പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട് മരണത്തിലേക്ക് പോവുകയാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കാതെ തന്റെ താൽക്കാലിക സുഖമായ വിശപ്പുമാറ്റൽ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി മുന്നിലൂടെ പറന്നുപോകുന്ന പ്രാണിയെ നാവു നീട്ടി പിടിക്കാൻ നോക്കുന്നു. ഇതുപോലെ കാലമാകുന്ന പാമ്പിനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവീതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് മാഞ്ഞു പോവുകയാണെന്ന് ചിന്തിക്കാതെ അസ്ഥിരമായ മനസ്സോടെ ഒന്നിലും തൃപ്തി വരാതെ സുഖങ്ങൾ തേടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

തന്റെ നാശം തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കാത്ത മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയാണ് എഴുത്തച്ഛൻവ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഭോഗം - സുഖം	ക്ഷണപ്രഭ - മിന്നൽ
ചഞ്ചലം - ഇളകുന്നത്, സ്ഥിരമല്ലാത്തത്	വഹ്നി - തീ
സന്തപ്തം - ചൂടാക്കിയ	ലോഹസ്ഥം - ലോഹപാത്രത്തിൽ വീണ
അംബു - ജലം	സന്നിഭം - തുല്യം ,പോലെ
ഭംഗുരം - നശിക്കുന്നത്.	ചക്ഷുഃശ്രവണൻ - പാമ്പ്
ഗളസ്ഥം - തൊണ്ടയിൽ എത്തിയ	ദർദ്ദുരം - തവള
കാലാഹി - കാലമാകുന്ന പാമ്പ്	പരിഗ്രസ്തം - വിഴുങ്ങിയ

☛ **പുത്രമിത്രാർഥ..സ്വപ്നതുല്യം സഖേ.**

നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തോട് ആർത്തി കാണിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. മക്കൾ,ബന്ധുക്കൾ, ഭാര്യ തുടങ്ങിയവരുടെ ഒപ്പമുള്ള ജീവിതം അൽപ്പകാലത്തേക്കുമാത്രമുള്ളതാണ്.

ഈ അൽപ്പകാലത്തെ അടുത്ത വരികളിലൂടെ വിശദമാക്കുന്നു.

വഴിയാത്രക്കാർ ക്ഷീണം വരുമ്പോൾ വഴിയോരത്തുള്ള വിശ്രമ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടി ക്ഷീണം മാറി പല വഴികളിലേക്ക് പിരിഞ്ഞുപോകും.അതിനിടയ്ക്കുള്ള ചെറിയൊരു സമയം പോലെയാണ് മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നസമയം. നദിയിലൂടെ

ഒഴുകി വരുന്ന മരക്കഷ്ണങ്ങൾ നദിയുടെ ഒഴുക്കു കുറയുമ്പോൾ ഒരിടത്ത് അടിഞ്ഞു കൂടുകയും ഒഴുക്കു കൂടുമ്പോൾ പല വഴിക്ക് പിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്യും. ഒഴുക്കു കുറഞ്ഞ് അവ ഒത്തു കൂടിയ ആ ചെറിയ സമയവും സത്രത്തിൽ വഴിയാത്രക്കാർ ഒത്തു കൂടിയ ചെറിയ സമയവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സമയത്തിനു മുന്നിൽ എത്രയോ തുച്ഛമാണ്.ഈ ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ കൂടിച്ചേരൽ അത്രയും ചെറിയ സമയത്തേക്കുള്ളതും അസ്ഥിരവുമാണ്. (ഇതെല്ലാം മറന്ന് ഉള്ള ജീവിതം കോപത്താൽ നിറച്ച് പലതും വെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആർത്തി പൂണ്ട് നശിപ്പിക്കേണ്ടില്ല എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പൊരുൾ)

ഐശ്വര്യം പോലും മനുഷ്യനിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുതല്ല.പിന്നെ യൗവ്വനത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ ? യൗവ്വനവും മനുഷ്യനിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ല. സ്വപ്നം പോലെ സുന്ദരമായ ഭാര്യയോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതവും മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അൽപ്പകാലത്തെ ആയുസ്സ് മാത്രമുള്ളതാണ് എന്ന് ലക്ഷ്മണാ നീ മനസ്സിലാക്കുക.സ്നേഹം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ലൗകിക ജീവിതം മൊത്തമായെടുത്ത് ചിന്തിച്ചാൽ സ്വപ്നതുല്യമാണ് എന്ന് രാമൻ പറയുന്നു.

പാന്ഥർ - വഴിയാത്രക്കാർ	താന്തർ - ദുഃഖിതർ
വിയോഗം - വേർപാട്	നദ്യാ - നദിയിലൂടെ

☛ **ദേഹം നിമിത്തം..മഹാമോഹം**

ദേഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അഹങ്കാരം കാണിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ ശരീരത്തെ മുൻ നിർത്തി ഈ ശരീരമാണ് വലുതെന്ന് വിചാരിച്ച് അഹങ്കാരത്താൽ ഞാൻ ബ്രാഹ്മണനാണ്,രാജാവാണ്, ശ്രേഷ്ഠനാണ് എന്നെല്ലാം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിന് ഒടുക്കം സംഭവിക്കുന്നത് ഒന്നുകിൽ അവരുടെ ശരീരം ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ച് അവയുടെ വിസർജ്ജ്യമായി പോവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ശരീരം വെന്തു വെണ്ണീറായി പോവുകയോ മണ്ണിൽ കിടന്ന് കൃമിയരിച്ചു പോവുകയോ മോത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ പലവിധത്തിൽ നശിക്കാനിടയുള്ള നമ്മുടെ ശരീരത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അഹങ്കാരം യുക്തിയുള്ളതല്ല.

☛ **ത്വങ്മാംസരക്താ..ലക്ഷ്മണാ.**

തൊലി,മാംസം,രക്തം,അസ്ഥി,മലം,മൂത്രം,ബീജം ഇവയെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നുള്ള മനുഷ്യ ജീവിതം മണ്ണ്,വെള്ളം,തീ,വായു,ആകാശം തുടങ്ങിയ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്.മായാമയമായതും എപ്പോഴും മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ശരീരം വികാര പൂർണവും സ്ഥിരമല്ലാത്തതുമാണ്. അത്തരമൊന്നിനു മുകളിൽ വൈകാരികമായി അടിമപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല..

ശരീരത്താലുള്ള അഭിമാനം നിമിത്തമുണ്ടായ മോഹത്താൽ ഈ ലോകത്തെ കത്തിച്ചു ചാമ്പലാക്കാൻ നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചത് നിന്റെ അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടാണെന്ന് ലക്ഷ്മണാ നീ മനസ്സിലാക്കണം.

☛ **ദോഷങ്ങളൊക്കെവേ..ശത്രുക്കളാകുന്നതെന്നുമറിക നീ.**

എല്ലാ ദോഷങ്ങളും സ്വന്തം ദേഹത്തിലുള്ള അഭിമാനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന

sreeneshn1@gmail.com 9645887266

കോപം കാരണമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഞാൻ എന്നത് ശരീരമാണ് എന്ന ബുദ്ധി മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആഗ്രഹങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമായ വിദ്യയില്ലായ്മയാണ്. യഥാർഥത്തിൽ ഞാൻ എന്നത് ആത്മാവാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നത് ആഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്ന അറിവ് നേടുന്നതോടു കൂടിയാണ്. ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾക്കും കാരണം വിദ്യയില്ലായ്മയും അതിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നത് നാം നേടുന്ന വിദ്യയുമാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മോക്ഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഏകാഗ്രമായ മനസ്സോടെ വിദ്യ അഭ്യസിക്കണം. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾക്കു മുന്നിൽ കാമം, ക്രോധം,ലോഭം, മോഹം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായി തീരും. വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുമെന്ന താണ് ഇതിന്റെ സാരം.

☛ **മുക്തിക്കു വിഘ്നം..............................ബുധജനം**

നമ്മുടെ മോക്ഷത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കാൻ കാമം, ക്രോധം, മോഹം, ലോഭം തുടങ്ങിയവയിൽ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളത് ക്രോധത്തിനാണ്. ക്രോധം അഥവാ ദേഷ്യം കാരണം മനുഷ്യൻ അവന്റെ അച്ഛൻ, അമ്മ, സഹോദരങ്ങൾ , ബന്ധുക്കൾ, ഭാര്യ എന്നിവരെയെല്ലാം കൊന്നുകളയുന്നു. ക്രോധം കാരണം പിന്നീട് മനഃപ്രയാസം മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകുക.ക്രോധം മനുഷ്യനെ ലൗകിക ദുഃഖങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.തീർച്ചയായും ക്രോധമാണ് ധർമ്മത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയുള്ള ജനത ക്രോധം ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ പറയുന്നു.

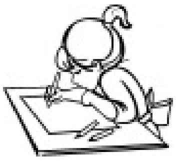

ചോദ്യങ്ങൾ

1.ലക്ഷ്മണന്റെ ശ്രമം പരാജയമാണെന്ന് രാമൻ വ്യക്തമാക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?

സൂചന-

രാജ്യം,ദേഹം,വിശ്വം,ധാന്യം,ധനം ഇവ നശിക്കുന്നു.അഥവാ ഇവ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ല.ഇങ്ങനെ നശ്വരമായൊരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നം വെറുതെയാണ്.

2. വത്സ-സൗമിത്രേ................................മറ്റാർക്കുമെന്നുള്ളതും.

കോപാന്ധനായ ലക്ഷ്മണനെ സമചിത്തനാക്കുന്നതിന് അങ്ങേയറ്റം മനശാസ്ത്രപരമായ സമീപനമാണ് ശ്രീരാമൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രസ്താവനയോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ ? തന്നിരിക്കുന്ന ഭാഗം വിശകലനം ചെയ്ത് സാഭിപ്രായം കുറിക്കുക.

-മത്സര ബുദ്ധിക്കടിമപ്പെട്ടവനും സമചിത്തതനഷ്ടപ്പെട്ടവനും വൈകാരികമായി പ്രശ്നങ്ങളെ കാണുന്നവനുമാണ് ലക്ഷ്മണൻ. അങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷ്മണനെ വത്സ,സൗമിത്രേ,കുമാരാ എന്നിങ്ങനെയാണ് രാമൻ സംബോധനചെയ്യുന്നത്. ഈ വാക്കുകൾ ഏറെ

ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാത്സല്യമുള്ളവനേ എന്ന വിളി സ്നേഹത്തോടെയുള്ളതാണ്. കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ളവനേ എന്നത് കൗമാരത്തിന്റെ എടുത്തു ചാട്ടം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സുമിത്രയുടെ പുത്രാ എന്ന വിളി സുമിത്രയെപ്പോലെ ബഹുമാന്യയായ ഒരമ്മയുടെ മകനാണ് താൻ എന്ന ചിന്ത ലക്ഷ്മണനിൽ സൃഷ്ടിക്കും. അതിനാൽ കോപിഷ്ഠനായി വരുന്ന ലക്ഷ്മണനെ ഈ വാക്കുകൾ കീഴടക്കും. മാത്രമല്ല നിന്നോളം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മറ്റൊരാളില്ല എന്ന വാചകം ലക്ഷ്മണനെ സംബന്ധിച്ച് രാമൻ നൽകുന്ന മികച്ച അംഗീകാരമാണ്. നീ വിചാരിച്ചാൽ എല്ലാം സാധിക്കും എന്നുകൂടി പറയുമ്പോൾ രാമന്റെ വാക്കുകൾക്കും നൽകുന്ന പരിഗണനയ്ക്കും മുന്നിൽ ലക്ഷ്മണന് കീഴടങ്ങാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതു കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ലക്ഷ്മണൻ സംസാരിച്ച് തുടങ്ങുന്നതിന് മുന്നേ രാമൻ തന്റെ വാക്കുകൾ ആരംഭിച്ചത്. അതിലൂടെ ലക്ഷ്മണന്റെ കോപത്തെ തണുപ്പിക്കാം എന്ന് രാമൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ രാമന്റെ സംഭാഷണം മനഃശാസ്ത്രപരമാണെന്ന് പറയാം.

3. വത്സ-സൗമിത്രേ കുമാരാ....................................വാക്കുകൾ

ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മണനെ സംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുക.

വാത്സല്യമുള്ളവനേ, കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ളവനേ(കൗമാരത്തിന്റെ എടുത്തു ചാട്ടം സൂചിപ്പിക്കാൻ ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു)സുമിത്രയുടെ പുത്രാ(സുമിത്രയെപ്പോലെ ബഹുമാന്യയായ ഒരമ്മയുടെ മകൻ) എന്നിങ്ങനെ ലളിതമായ ഭാഷയിലുള്ള സ്നേഹപൂർണമായ സംബോധന ശ്രദ്ധേയമാണ്. മാത്രമല്ല സംബോധനയിലെ മിതത്വം ലക്ഷ്മണനെ സ്വാധീനിക്കാൻ പര്യാപ്തവുമാണ്.

4. നിന്നുടെ തത്ത്വമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു

മുന്നമേ ഞാനെടോ - രാമൻ ലക്ഷ്മണനോട് പറയുന്ന വാക്കുകളിലെ തത്ത്വമെന്തായിരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.

എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിലെ അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നുമെടുത്തതാണ് *ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനം* എന്ന പാഠഭാഗം.ദശരഥന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം രാജ്യമോഹം ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിലേക്ക് പോകാൻ ജ്യേഷ്ഠൻ തയ്യാറായ വാർത്തയറിഞ്ഞ് കുപിതനായെത്തുന്ന ലക്ഷ്മണനെ രാമൻ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.ജ്യേഷ്ഠനായ തനിക്ക് രാജ്യാവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനുള്ള കോപമായിരിക്കാം ലക്ഷ്മണന്റെ പ്രകോപനത്തിന് കാരണം എന്ന് ലക്ഷ്മണന്റെ വരവിൽ നിന്നും രാമൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.രാമലക്ഷ്മണൻമാർ സഹോദരൻമാർ എന്നതിലുപരിയായുള്ള ബന്ധം സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മണന്റെ മനസ്സറിയാൻ രാമന് വളരെ വേഗം കഴിയും.തനിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാനുള്ളത്രയും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ലക്ഷ്മണന് തന്നോട് ഉണ്ട് എന്ന് രാമന് അറിയാം.

അതുമാത്രമല്ല മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമാണ് രാമൻ. വിഷ്ണുവിന്റെ മെത്തയായ അനന്തനാണ് ലക്ഷ്മണനായി അവതാരമെടുത്തത്.ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അഥവാ തത്ത്വമറിയാം എന്നു കൂടിയാവാം രാമൻ ലക്ഷ്മണനോട് പറയുന്നത്.ലക്ഷ്മണന് അസാധ്യമായിട്ട് ഒന്നും

തന്നെയില്ല .അത് ജന്മ വരമാണ്.എന്തു ചിന്തിച്ചാലും അത് നടപ്പിലാക്കാൻ ലക്ഷ്മണന് കഴിയും എന്ന് രാമൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

5. സത്യമെന്നാകിലേ തൽപ്രയാസം തവ

യുക്തമതല്ലാകിലെന്തതിനാൽ ഫലം പ്രയാസം യുക്തമല്ല എന്ന് പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം സ്വാഭിപ്രായം കുറിക്കുക.

എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യാത്മ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടിലെ അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗമാണ് ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനം. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ രാജ്യാവകാശം നഷ്ടമായതറിഞ്ഞ് കോപിഷ്ഠനായി വരുന്ന ലക്ഷ്മണനെ രാമൻ സ്വാന്ത്വനിപ്പിക്കുന്ന രംഗമാണ് ഈ ഭാഗത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രിയപ്പെട്ടവനായ സുമിത്രാമാതാവിന്റെ പുത്രാ,കുമാരാ എന്നാണ് രാമൻ ലക്ഷ്മണനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്.നിന്നുടെ തത്വം ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്ന രാമൻ ലക്ഷ്മണനെ ശാന്തനാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നോളം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മറ്റൊരാളുമില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം എന്ന വാക്കു തന്നെ ലക്ഷ്മണനെ സ്വാധീനിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളതാണ്. നിന്നുള്ളിൽ എപ്പോഴും എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും ആകുലതയുമാണെന്നും നീ വിചാരിച്ചാൽ നടക്കാത്തതായിട്ടൊന്നും തന്നെയില്ല എന്നത് എനിക്കറിയാമെന്നും രാമൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ലക്ഷ്മണൻ വിചാരിച്ചാൽ നഷ്ടമായ രാജ്യവകാശം വീണ്ടെടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും രാമനറിയാം.എന്നാൽ വാശിയും ദേഷ്യവും വെടിഞ്ഞ് ചില കാര്യങ്ങൾ ലക്ഷ്മണൻ അറിയേണ്ടതുണ്ട്. നാം കാണുന്ന രാജ്യവും ദേഹവും പ്രപഞ്ചവും സർവ്വ ധാന്യങ്ങളും ധനവുമെല്ലാം സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ജീവിതമുൾപ്പെടെ സകലതും പരിണാമവിധേയമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇവയ്ക്കു മുകളിലുള്ള ആസക്തിയും ആഗ്രഹങ്ങളും വ്യർത്ഥമാണ്. ഇവയെല്ലാം സുസ്ഥിരമായി നിൽക്കുമെങ്കിൽ ലക്ഷ്മണന്റെ കോപത്തിന് യുക്തിയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവ ശാശ്വതമല്ലാത്തതിനാൽ ഇത്തരം ചാപല്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ല.

6. വഹ്നി സന്തപ്ത ലോഹസ്ഥാംബുഃബിന്ദുനാ

സന്നിഭം മർത്ത്യജന്മം ക്ഷണഭംഗുരം

ചമൽക്കാരഭംഗി വ്യക്തമാക്കുക/ ഈ വരികളിലൂടെ എഴുത്തച്ഛൻ ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത വ്യക്തമാക്കുന്നതെങ്ങനെ / ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത കാണിക്കാൻ എഴുത്തച്ഛനുപയോഗിച്ച സാദൃശ്യ കൽപ്പനയുടെ ഭംഗി പരിശോധിക്കുക.

സൂചന-

- **-**മനുഷ്യന്റെ നശ്വരത കാണിക്കുന്ന ലളിതമായ ഉപമ
- **-**ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പിനുമുകളിൽ വീഴുന്ന ജലത്തുള്ളിപോലെ വളരെ വേഗത്തിൽ നശിച്ചു പോകുന്ന ഒന്നാണ് മനുഷ്യജീവിതം.
- **-**മനുഷ്യായുസ്സിന്റെ ക്ഷണികതയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ജലത്തുള്ളിയുടെ നാശത്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ കാവ്യത്തിന് മനോഹാരിതലഭിക്കുന്നു.

7. പാന്ഥർ പെരുവഴിയമ്പലം തന്നിലെ
താന്തരായി കൂടി വിയോഗം വരുമ്പോലെ
നദ്യാമൊഴുകുന്ന കാഷ്ഠങ്ങൾ പോലെയു
മെത്രയും ചഞ്ചലമാലയസംഗമം. - വരികൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ
പാന്ഥർ പെരുവഴിയ..................ആലയസംഗമം-ചമൽക്കാരഭംഗി പരിശോധിക്കുക.

ഏറെ തത്വചിന്തകൾ നിറഞ്ഞ കൃതിയാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്. അതിൽ കവി പ്രയോഗിച്ച മനോഹരമായ ഉപമകളിലൊന്നാണ് ഈ വരികൾ. വഴിയാത്രക്കാർ യാത്ര ചെയ്ത് ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ വിശ്രമിക്കുന്ന ഇടങ്ങളാണ് വഴിയമ്പലം.ഇവിടെ നിന്നും അനുഭവങ്ങളും സൗഹൃദങ്ങളും പങ്ക് വെച്ച് ക്ഷീണമകറ്റി പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന യാത്രക്കാരെപ്പോലെ നമ്മളും പലവഴിക്ക് പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും ഭാര്യയും മാതാപിതാക്കളുമെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ചേർന്നുണ്ടാവുന്ന ജീവിതം സന്തോഷം നൽകുന്നതാണെങ്കിലും വഴിയാത്രക്കാർ പിരിഞ്ഞു പോവുന്നതുപോലെ നമ്മെളെല്ലാം പലവഴിക്ക് അകന്നുപോവും.നദിയിലൂടെ ഒഴുകിവരുന്ന മരക്കഷ്ണങ്ങൾ ഒഴുക്കിനനുസരിച്ച് വേഗത കൂടിയും കുറഞ്ഞും ഒരേ നിരപ്പിൽ ഒത്തുചേർന്നുവെന്നു വരാം. എന്നാൽ വീണ്ടും ഒഴുക്കുകൂടിയോ പാറയിൽ തട്ടിയോ ചുഴിയിൽ പെട്ടോ ഇവ പലഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അകന്നുപോവും.ഇങ്ങനെ വഴിയാത്രക്കാർ സത്രത്തിലൊത്തുചേരുന്ന ചെറിയ നിമിഷം പോലെയോ പുഴയിൽ മരക്കഷ്ണങ്ങൾ ഒത്തു ചേരുന്ന ചെറിയ സമയം പോലെയോ ഇത്തിരി നേരം മാത്രമാണ് ഈ ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്റെ വാസമെന്ന് രാമൻ ലക്ഷ്മണനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

8. ചക്ഷുശ്രവണഗളസ്ഥമാം ദർദുരം.......................മാലോലചേതസാഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു. കാലാഹി എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഔചിത്യം വ്യക്തമാക്കുക.

ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത സൂചിപ്പിക്കുവാൻ എഴുത്തച്ഛൻ ഉപയോഗിച്ച ശ്രദ്ധേയമായ വരികളിലൊന്നാണിത്.ഇവിടെ കാലത്തെ പാമ്പിനോടും മനുഷ്യനെ തവളയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ലളിതമായി കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.പകുതിഭാഗവും പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട് മുന്നിൽ പറന്നുപോകുന്ന ഈച്ചയെ തിന്നാൻ കൊതിയോടെ നാവ് പുറത്തേക്കു നീട്ടി നിൽക്കുന്ന തവളയെപ്പോലെയാണ് മനുഷ്യൻ.തവള പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ടതുപോലെ കാലമാകുന്ന പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ മരണത്തെപ്പറ്റിയോ ജീവിതത്തിലെ നശ്വരതയെക്കുറിച്ചോ ഓർക്കാതെ ലൗകിക സുഖങ്ങളിൽ ലയിക്കുകയാണ്.കാലമാകുന്ന പാമ്പ് എന്ന പ്രയോഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്.കാലം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷത്തെയും പാമ്പിനെപ്പോലെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.നമ്മുടെ ആയുസ്സ് കുറഞ്ഞു വരികയാണ്. ഇത് ചിന്തിക്കാതെ അമിതാസക്തിയിലും ആഗ്രഹങ്ങളിലും മുഴുകി മനസ്സിന് ശാന്തതയില്ലാതെ,സ്വസ്ഥതയില്ലാതെ മനുഷ്യൻ മരണപ്പെടുന്നു.ജനനത്തിനും മരണത്തിനുമിടക്കുള്ള ജീവിതം ആസ്വദിക്കാൻ മനുഷ്യന് ആകുന്നില്ല.ഓരോ മനുഷ്യനും തന്റെ ജീവിതം നശ്വരമാണെന്നറിയാമെങ്കിലും മരണമെത്തും

വരെ ലൗകിക സുഖത്തിൽ ലയിച്ച് പരക്കം പായുന്ന അർഥശൂന്യമായ അവസ്ഥയെ കവി യിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

9. ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് ശ്രീരാമൻ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് ലക്ഷ്മണനോട് പറഞ്ഞത് ? കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

ശ്രീരാമൻ ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അമൂല്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ ലക്ഷ്മണന് നൽകുന്നു.മനുഷ്യ ജീവിതം എല്ലാ കാലത്തും ഒരുപോലെ നിൽക്കുന്നതല്ല.മറിച്ച് അവ പല കാലത്തും പല അവസ്ഥകളിലൂടെ തെന്നിനീങ്ങുന്നതാണ്.ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ ആഡംബര പ്രിയരാണ്. പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട തവള താൻ മരണത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും മരണത്തോട് മല്ലടിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ സുഖഭോഗങ്ങൾ മാത്രം ചിന്തിച്ച് മുന്നിലൂടെ പറക്കുന്ന പ്രാണിയെ ഭക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങുന്നതു പോലെയാണ് മനുഷ്യന്റേയും സ്ഥിതി.അവർ കാലമാകുന്ന പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ചിന്തിക്കാതെ സുഖഭോഗങ്ങൾ തേടിനടക്കുന്നു. തീയിൽ ചുട്ടുപഴുത്ത ലോഹത്തിനുമുകളിൽ വീഴുന്ന ജലത്തുള്ളി പെട്ടെന്നു മാഞ്ഞുപോകുന്നതു പോലെയാണ് ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ജീവിതം. അത് ഏതുനിമിഷം വേണമെങ്കിലും നഷ്ടമാകും. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സമയത്തിന് മുന്നിൽ നമ്മുടെ ജീവിത ദൈർഘ്യം എത്രയോ ചെറുതാണ്.ആഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് അഹന്ത കാണിച്ച് നടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അവസാനം കൃമിയരിച്ച് മണ്ണായിത്തീരുന്നു.

10 ലക്ഷ്മിയുമസ്ഥിരയല്ലോ മനുഷ്യർക്ക്
നില്ക്കുമോ യൗവനവും പുനര<u>ധ്രുവം</u> - അധ്രുവം എന്ന പദം കാവ്യസന്ദർഭത്തിന് നൽകുന്ന അർത്ഥമെന്ത് ?

അസ്ഥിരം, ചഞ്ചലം

11. ക്രോധം എന്തിനെല്ലാം കാരണമാണ് ?/
ക്രോധം വരുത്തിവെക്കുന്ന വിനകൾ എന്തെല്ലാം ?/ ബുധജനം ക്രോധം പരിത്യജിക്കേണം എന്ന് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?

കാമക്രോധലോഭമോഹാദികളാണ് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുക്കൾ ഇതിൽ ഏറ്റവും വിനാശകാരിയായിട്ടുള്ളത് ക്രോധമാണ്.നമ്മുടെ വിവേകം തന്നെ ഇല്ലാതാക്കി മോക്ഷപ്രാപ്തിക്ക് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നതാണ് ക്രോധം . മനസ്സിൽ ദേഷ്യം നിറഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കളേയും സഹോദരങ്ങളേയും ബന്ധുമിത്രാദികളേയും വധിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് ഒരു മടിയുമുണ്ടാവില്ല.തീവ്രമായ ദുഃഖത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുപോവാൻ മനസ്സിൽ ദേഷ്യം നിറഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി. മനുഷ്യനെ ലൗകിക ദുഃഖങ്ങളിൽ തളച്ചിടുന്ന കോപം ധർമ്മത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബുധജനം ക്രോധം ഉപേക്ഷിക്കണം എന്നാണ് കവി പറയുന്നത്.

12. നന്നല്ല ദേഹം നിമിത്തം മഹാമോഹം എന്ന് ലക്ഷ്മണനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ രാമൻ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ എന്തെല്ലാം.

സൂചന-1 ഞാൻ ബ്രാഹ്മണനാണ്,രാജാവാണ്,ആഢ്യനാണ് എന്നു കരുതുമ്പോ ഴേക്കും മരണം കീഴ്പ്പെടുത്തും.

2 കൃമികളാവും, വെണ്ണീറാവും ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ച് കാഷ്ഠിച്ചുപോകും.അതു കൊണ്ട് ശരീരത്തിൽ അഭിമാനിക്കേണ്ടതില്ല.

13. ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചു കാഷ്ഠിച്ചു പോകിലാം
വെന്തുവെണ്ണീറായ് ചമഞ്ഞുപോയീടിലാം. ഇതിലെ ഭാഷാപരമായ പ്രത്യേകതകൾ എന്തെല്ലാം.

ഈ വരികളിലെ ആദ്യരണ്ട് വാക്കുകളിലേയും രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം ആവർത്തിച്ചുവരുന്ന തിനാൽ ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസവും അവസാനത്തെ വാക്കിലെ അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ട് വരികളിലും ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനാൽ അന്ത്യാക്ഷരപ്രാസവുമുണ്ട്.

14. സംസാരകാരിണിയായതവിദ്യയും
സംസാരനാശിനിയായതു വിദ്യയും ഇതിലെ ഭാഷാപരമായ പ്രത്യേകതകളെഴുതുക.

ഇതിലെ രണ്ട് വരികളിലെയും ആദ്യത്തെ പദങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനാൽ ആദ്യാ ക്ഷരപ്രാസവും ദ്വിതീയാക്ഷര പ്രാസവും ഉണ്ട്. കൂടാതെ അവസാനത്തെ വാക്കുകൾ അവിദ്യ യെന്നും, വിദ്യ എന്നും വരുന്നതിനാൽ വാക്കുകൾ അർത്ഥ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ചൊല്ലു മ്പോൾ താളഭംഗി ലഭിക്കുന്നു.

15. ദേഹോഹമെന്നുള്ള ബുദ്ധി മനുഷ്യർക്കു
....
സംസാര നാശിനിയായതു വിദ്യയും -അറിവിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഈ വരികളി ലൂടെ വ്യക്തമാകുന്ന വസ്തുതകളെന്താവാം?

സൂചന-

- ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ അധർമ്മങ്ങൾക്കും കാരണം അറിവില്ലായ്മയാണ് അല്ലെങ്കിൽ അജ്ഞതയാണ്.
- അറിവു നേടുന്നതോടുകൂടി മനുഷ്യൻ അധർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടും.
- സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വിവേകം നഷ്ടപ്പെട്ട് അധർമ്മങ്ങളി ലേക്കും നാശത്തിലേക്കും കുതിക്കുന്നു.ഞാൻ എന്നത് തന്റെ ശരീരമാണ് എന്ന് കരുതി യാണ് സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ ഇവർ അഹങ്കരിക്കുന്നത്. ഇതിനുകാരണം എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങ ളുടേയും അത്യാഗ്രഹങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടി കർത്താവായ അറിവില്ലായ്മയാണ്.
- ഞാൻ എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാവാണ്. വിദ്യ നേടുന്നതോടുകൂടിയാണ് ഈ സത്യം നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്.ലൗകിക ജീവിതത്തിലെഎല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾക്കും കാരണം അവിദ്യ യാണ്.

- വിദ്യ നേടുന്നതോടുകൂടി ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു.അതുകൊണ്ട് ഏകാഗ്രമായ മനസ്സോടുകൂടി വിദ്യഅഭ്യസിച്ചാൽമോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്നാണ് എഴുത്തച്ഛൻ പറയുന്നത്.

16. എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷാ ശൈലി പാഠഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിശദമാക്കുക.

1. ഭാവ ഗൗരവത്തിനായി ദീർഘമായ സമസ്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

-വഹ്നിസന്തപ്തലോഹസ്ഥാംബുബിന്ദു, ചക്ഷു ശ്രവണഗളസ്ഥമാം ദർദ്ദുരം

-പുത്രമിത്രാർത്ഥകളത്രാദിസംഗമം, ത്വങ്മാംസരക്താസ്ഥിവിൺമൂത്രരേതസ്

-കാമക്രോധലോഭമോഹാദികൾ, മാതാപിതൃഭ്രാതൃമിത്രസഖികൾ

2. വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളോടു കൂടിയ സംസ്കൃത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

-ബിന്ദുനാ,കാലാഹിനാ,ചേതസാ,രോഷേണ,നദ്യാം,ദേഹാഭിമാനിനാം,ബ്രാഹ്മണോഹം, രേതസാം

3. ശ്രോതാവിനെ സംബോധന ചെയ്യുന്ന ക്രിയാപദങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു.

-നീ കേൾക്കണം, കേൾക്ക നീ, ഓർക്ക നീ, അറികെടോ, നിരൂപിക്ക ലക്ഷ്മണാ,അറിക നീ,കേൾ

4. ഈരടികളിലെ രണ്ടാമത്തെ വർണം സമാനമാണ്.

-വത്സ - മത്സര, നിന്നുടെ - മുന്നമെ, പാന്ഥർ - താന്തർ

17 ചക്ഷുശ്രവണഗളസ്ഥമാം <u>ദർദുരം</u> - അടിവരയിട്ട പദത്തിന് പകരം വരുന്ന പദം എഴുതുക

ഉത്തരം-തവള

<u>ഘടകപദങ്ങളാക്കുക</u>

വാത്സല്യപൂരം	- വാത്സല്യത്തിന്റെ പൂരം
രാജ്യദേഹാദി	- രാജ്യം, ദേഹം, ആദിയായവ
ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലം	- ക്ഷണപ്രഭപോലെ ചഞ്ചലം
മർത്ത്യജന്മം	- മർത്ത്യന്റെ ജന്മം
ആലയ സംഗമം	- ആലയത്തിലെ സംഗമം
സ്വപ്ന സമാനം	- സ്വപ്നത്തിന് സമാനം
പഞ്ചഭൂതകനിർമ്മിതം	- പഞ്ചഭൂതത്താൽ നിർമ്മിതം
ദേഹാഭിമാനം	- ദേഹത്താലുള്ള അഭിമാനം
കാമക്രോധലോഭമോഹങ്ങൾ	- കാമവും,ക്രോധവും,ലോഭവും, മോഹവും
മാതാപിതൃഭ്രാതൃമിത്രസഖികൾ	- മാതാവും പിതാവും ഭ്രാതാവും മിത്രവും സഖികളും
ധർമ്മക്ഷയകരം	- ധർമ്മത്തിന് ക്ഷയകരം

ത്വങ്മാംസരക്താസ്ഥി - ത്വക്കും മാംസവും രക്തവും അസ്ഥിയും

കാലാഹി - കാലമാകുന്ന അഹി

കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ

1. സമാനതാളമുള്ള വരികൾ കണ്ടെത്തുക.
2. ജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മണന് നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
3. സംസാരകാരിണിയായതു........................ചേതസാ ചെയ്ക വേണ്ടുന്നതും
   വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൂല്യത്തകർച്ചയാണ് വർത്തമാന കാലത്തിന്റെ അപചയങ്ങൾക്ക് കാരണം.- വരികൾ വിശകലനം ചെയ്ത് അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.
4. എഴുത്തച്ഛന്റെ, ജീവിത ചിന്തകൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഭാഗമാണ് അധ്യാത്മരാ മായണത്തിലെ ലക്ഷ്മണോപദേശം- സമർത്ഥിക്കുക. എഴുത്തച്ഛൻ തത്ത്വോപദേശകനായ കവിയാണ്- പാഠഭാഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഈ അഭിപ്രായം വിശകലനം ചെയ്യുക
5. ലക്ഷ്മണന്റെ ശ്രമം പരാജയമാണെന്ന് രാമൻ വ്യക്തമാക്കുന്നതെങ്ങനെ ?
6. ദേഹോഹമെന്നുള്ള......നാശിനിയായതു വിദ്യയും-വിദ്യയുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കാൻ കാവ്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച വരികളുടെ യുക്തി പരിശോധിക്കുക.
7. ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചു.........നിമിത്തം മഹാമോഹം.- ദേഹത്തെ പ്രതിയുള്ളമോഹം നന്നല്ല എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.
8. ആലയസംഗമത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ വ്യക്തമാക്കാൻ എഴുത്തച്ഛൻ കണ്ടെത്തിയ ഉപമകൾ ഏവ ? അവ എത്രമാത്രം ആസ്വാദ്യകരമാണ് ?
9. നദ്യാമൊഴുകുന്ന കാഷ്ഠങ്ങൾ ....ആലയ സംഗമം-ഇവിടെ കാഷ്ഠങ്ങൾ എന്നപദ ത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്ത് ?
10. ഭോഗങ്ങളെല്ലാം <u>ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലം</u>- അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം എഴുതുക.
    (മിന്നൽ)
11. ആലോലചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നതാര് ?
12. ക്രോധം പരിത്യജിക്കേണം ബുധജനം- ഈ വാക്യത്തിന്റെ കാലികപ്രസക്തി ചർച്ചചെയ്യുക.
13. ഗഹനമായ ആശയത്തെ ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ ലളിതമാക്കുക എന്നതാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ രീതി.- താഴെ കൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ സമർത്ഥിക്കുക.
    ചുട്ടുപഴുത്ത ലോഹത്തകിടിൽ പതിച്ച ജലബിന്ദുപോലെയാണ് മനുഷ്യജീവിതം
    പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട തവള ഭക്ഷണത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ മനുഷ്യർ സുഖങ്ങൾ തേടിയലയുന്നു.
14. ദേഹാഭിമാനം നിമിത്ത............ജ്ഞാനമില്ലായ്കെന്നറിക നീ ലക്ഷ്മണാ
    ക്രോധമല്ലോ നിജ............ബുധജനം

-തന്നിരിക്കുന്ന സൂചനകളും ലക്ഷ്മണസാന്ത്വനം എന്ന പാഠ ഭാഗത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും ആനുകാലിക സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച് ജീവിതവിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വികാരമല്ല വിചാരമാണ് എന്ന ആശയത്തെ മുൻനിർത്തി പ്രഭാഷണം തയാറാക്കുക.

15. എണ്ണിയെണ്ണി കുറയുന്നിതായുസ്സും
മണ്ടിമണ്ടിക്കരേറുന്നു മോഹവും(ജ്ഞാനപ്പാന-പൂന്താനം)
കാലാഹിനാ പരിഗ്രസ്തമാം ലോകവു-
മാലോലചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു.(എഴുത്തച്ഛൻ)

സൂചനകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ഇരുകവികളും ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക

ശ്രീനേഷ്.എൻ
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
9645887266

2 ഋതുയോഗം

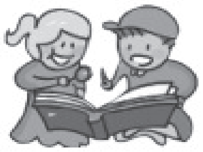

- **ഇന്ത്യൻ ഷേക്സ്പിയർ** എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിശ്വമഹാകവിയാണ് കാളിദാസൻ.രഘുവംശം, കുമാരസംഭവം,മേഘസന്ദേശം,ഋതുസംഹാരം,മാളവികാഗ്നിമിത്രം,വിക്രമോർവശീയം,അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം എന്നിവയാണ് കാളിദാസകൃതികൾ
- മഹാഭാരതം സഭാപർവത്തിലെ 68 മുതൽ 74 വരെയുള്ള 7 അധ്യായങ്ങളിലെ 326 പദ്യങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്ന കഥയാണ് ശാകുന്തളം കഥ. ഈ കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കാളിദാസൻ രചിച്ച 7 അങ്കങ്ങളുള്ള നാടകമാണ് **അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം**. ഈ നാടകത്തിന് എ.ആർ.രാജരാജവർമ **മലയാളശാകുന്തളം** എന്ന പേരിൽ നൽകിയ വിവർത്തനത്തിലെ ഏഴാമങ്കത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാണ് പാഠഭാഗം.

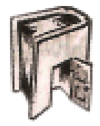

- ദുർവ്വാസാവിന്റെ ശാപം നിമിത്തം കൂടിച്ചേരാൻ കഴിയാതെ പോയ ദുഷ്ഷന്തനും ശകുന്തളയും കശ്യപാശ്രമത്തിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടുന്നതും ഒന്നിക്കുന്നതുമായ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് പാഠഭാഗത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

- യുദ്ധത്തിൽ ഇന്ദ്രനെ സഹായിച്ച് മടങ്ങിവരുന്ന ദുഷ്ഷന്തൻ ദേവേന്ദ്രന്റെ തേരാളിയായ മാതലിയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം കശ്യപാശ്രമത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

- അവിടെയെത്തുമ്പോൾ ദുഷ്ഷന്തൻ കാണുന്നത് സിംഹക്കുട്ടിയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടു വന്ന് അതിന്റെ പല്ലെണ്ണുന്ന കുട്ടിയെയാണ്.ഇത് ദുഷ്ഷന്തനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

- കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കെട്ടിയിരുന്ന രക്ഷ വീണു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് അത് എടുത്ത് അവന്റെ കയ്യിൽ കെട്ടിക്കൊടുത്തു. ഇത് അവിടെയുള്ളവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും അവർ ഈ വിവരം ശകുന്തളയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (കുട്ടിയുടെ അമ്മയ്ക്കോ അച്ഛനോ, കുട്ടിക്കു തന്നയോ അല്ലാതെ ആർക്കും വീണു പോയ രക്ഷഎടുത്ത് കെട്ടാനാവില്ല. അല്ലാത്തവർ അത് എടുത്താൽ രക്ഷ പാമ്പായി മാറുകയും രക്ഷ എടുത്തവനെ കടിക്കുകയും ചെയ്യും.)

- വിവരമറിഞ്ഞ് ശകുന്തള വരുകയും ദുഷ്ഷന്തനും ശകുന്തളയും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുകയും പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുകയും താൻ ചെയ്ത അപരാധം പൊറുക്കുവാൻ ദുഷ്ഷന്തൻ ശകുന്തളയോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

- ദുഷ്ഷന്തനും, ശകുന്തളയും സർവദമനും മാരീചനെയും അദിതിയെയും കാണാൻ പോവുകയും അവരിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പാഠഭാഗത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ

1. ദുഷ്ഷന്തൻ - പുരുവംശത്തിൽ ജനിച്ചു.ഹസ്തിനപുരത്തിലെ രാജാവ്.
2. ശകുന്തള - വിശ്വാമിത്രന് അപ്സരസ്സായ മേനകയിൽ ജനിച്ച മകൾ.കണ്വന്റെ വളർത്തു മകൾ.
3. മാതലി - ദേവേന്ദ്രന്റെ സാരഥി
4. മാരീചൻ - കശ്യപൻ. മരീചിയുടെ പുത്രൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാരീചൻ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ദേവേന്ദ്രന്റെ പിതാവായ മഹർഷി. ഹേമകൂടത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിച്ച ശകുന്തളയെ മേനക കൊണ്ടുചെന്നാക്കിയത് മാരീചാശ്രമത്തിലാണ്.
5. അദിതി - ദേവമാതാവ്. കശ്യപപത്നി. ദക്ഷന്റെ പുത്രിയായ ദാക്ഷായണി തന്നെയാണ് അദിതി.
6. സർവദമനൻ - ശകുന്തളയുടെയും ദുഷ്ഷന്തന്റെയും മകൻ (ഭരതൻ എന്നാണ് യഥാർഥപേര്)

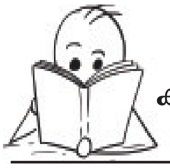

കാവ്യഭാഗങ്ങളുടെ ആശയം

കാവ്യ ഭാഗങ്ങളും അവയുടെ ആശയവും താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഉദ്ധരണിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതാണ് കാവ്യത്തിന്റെ ആശയം. അതിന് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ആശയം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിശദീകരണമാണ്.ഒപ്പം ഈ ഭാഗം മനസ്സിലോയോ എന്ന് പരിശോധിക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങളും കൊടുത്തിരിക്കുന്നും.കാവ്യ ഭാഗം വായിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കണം. ഉത്തരം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കാവ്യ ഭാഗം ഒരിക്കൽ കൂടി വായിച്ച് ആശയം മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുക.

1 ''മുലപാതി കുടിച്ചു................. സിംഹബാലനെ.''

''മുലകുടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന സിംഹക്കുട്ടിയുടെ കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ പിടിച്ചുലച്ച് കളിക്കാനായി ശക്തിയോടെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയാണ്'' -സർവദമനൻ

ഗളരോമങ്ങൾ - കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ

ദേവാസുരയുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവരുന്ന സമയത്ത് ദുഷ്ഷന്തൻ മാരീചാശ്രമത്തിൽ വച്ച് സർവദമനനെ കാണുന്നതാണ് സന്ദർഭം.എന്നാൽ ആശ്രമത്തിലെ ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിന് യോജിക്കാത്ത രീതിയിലുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ അവിടെ കാണുന്നത്.ഒരു കുട്ടി ഒരു ഭയവുമില്ലാതെ സിംഹക്കുട്ടിയെ അതിന്റെ കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ പിടിച്ച് വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ട് പോകുന്നത് ദുഷ്ഷന്തനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.കുട്ടിയ്ക്ക് കീഴടങ്ങി നിൽക്കുന്ന സിംഹക്കുട്ടിയും ആശ്രമബാലനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം രാജാവിന് അവിശ്വസനീയമാണ്. രാജാവായ ദുഷ്ഷന്തനെ സംബന്ധിച്ച് സിംഹം കാട്ടിലെ ക്രൂരമൃഗമാണ്.നായാട്ടിന് പോകുമ്പോൾ തന്റെ കരുത്ത് തെളിയിക്കാൻ ധീരതയോടെ കീഴടക്കേണ്ട മൃഗമാണത്. എന്നാൽ ആശ്രമവാസിയായ സർവദമനന് അത് തന്റെ സഹജീവിയാണ്.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യം

1. ഇവിടെ തെളിയുന്ന സർവദമന്റെ പ്രത്യേകതകൾ?

2.''എരിയാൻ വിറകിന്നു .... പെരിയോർക്കുള്ളൊരു വീരബാലനെ''

''ഏതോ മഹാപുരുഷന്റെ പുത്രനായ ഈ ബാലനെ എരിയുന്നതിനുവേണ്ടി

വിറകു കാത്തുകിടക്കുന്ന തീപ്പൊരിക്ക് സമമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.''

ഹവ്യവാഹൻ - അഗ്നി നിനയ്ക്കുക - വിചാരിക്കുക

സർവദമനനെ കണ്ട ദുഷ്ഷന്തന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാവുന്ന ചിന്തയാണിത്. ഈ കുട്ടിയിൽ എന്തോ ഒരു മഹത്വം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നുന്നു. ഒരു തീപ്പൊരിമതി എല്ലാം കത്തിച്ച് പടർന്നു പിടിക്കാൻ. അങ്ങനെ മഹാ അഗ്നിജ്വാലയായി മാറാനുള്ള കരുത്ത് തീപ്പൊരിക്കുള്ളതു പോലെ വലിയൊരു തേജസ്സ് ഈ കുട്ടിയിലും ഉണ്ടാവാമെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ ചിന്തിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. തേജസ്സിയായി വളരാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കുട്ടിയിലുണ്ട് എന്ന് രാജാവിന് തോന്നുന്നതായി അവതരിപ്പിച്ചതെങ്ങനെ.

2. കുട്ടിയെ എന്തിനോടാണ് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

3.'' കളിക്കോപ്പേൽക്കാനായ് .... വിടരുമൊരു തണ്ടാർ മലരുപോൽ''

''കളിപ്പാട്ടം കിട്ടുവാനായി കൗതുകത്തോടെ നീട്ടിയ കൈയിലെ വിരലുകൾ വിളക്കിച്ചേർത്താലെന്നപോലെ ഞെരുങ്ങിത്തൊട്ടു നിൽക്കുന്നു. വിരലുകളിട തൂർന്ന കൈകൾ നല്ലപോലെ ചുവപ്പ് നിറമുള്ള പ്രഭാതത്തിൽ ഇതളുകൾ തെളിയാതെ വിടർന്നുവരുന്ന (പൂർണമായും വിരിയാത്ത) താമരപ്പൂ പോലെ വിളങ്ങുന്നു.''

സർവദമൻ കൈമലർത്തി കാണിച്ചപ്പോൾ, കൈ കണ്ട് ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നിയ കാര്യങ്ങളാണ് ഇത്.

കുതുകമോടെ - താൽപര്യത്തോടെ. രാഗം - ചുവപ്പ്
ഭൃശം - നല്ലപോലെ ഉഷസ്സ് - പ്രഭാതം
തണ്ടാർമലർ - താമരപ്പൂവ്

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. കുട്ടിയുടെ കൈവിരൽ എങ്ങനെയാണുള്ളത് ?

2. കുട്ടിയുടെ കൈവിരൽ കണ്ട് രാജാവ് ചിന്തിക്കുന്നതെന്ത് ?

3. കുട്ടിയുടെ ബാല്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച പദം
ഉത്തരം:ഉഷസ്സ്.

4. ''പല്ലിൻമൊട്ടുകൾ ഹേതുവെന്നിയേ ....ധന്യം ജനം.''

''ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ നിഷ്കളങ്കമായി പൂമൊട്ടുപോലെയുള്ള കുഞ്ഞിപല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചും തെളിഞ്ഞ മനസ്സോടെ രസിച്ചും അവ്യക്തവും മധുരവുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞും കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നു(ഈ കാഴ്ചകൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമാണ്) **തങ്ങളുടെ മടിയിലിരുന്ന് കൊഞ്ചിക്കുഴയുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്ന പൊടി സ്വന്തം ശരീരത്തിലേൽക്കുന്നത് പോലും മാതാപിതാക്കൾ സുകൃതമായി കരുതുന്നു.''**

വചസ്സ് - വാക്ക് അങ്കം - മടിത്തട്ട്
കുതുകം - സന്തോഷം പങ്കം - ചേറ്
അമരുക - ഇരിക്കുക സുകൃതം - നല്ല കർമ്മം

ലൗകികജീവിതത്തിലെ സുന്ദരമായ നിമിഷങ്ങളിലൊന്നാണിത്.കുട്ടികളുടെ കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞുള്ള കളികളാണ് കാളിദാസൻ ഇവിടെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് അനുഭവിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം തനിയ്ക്കുണ്ടാവുന്നില്ല എന്ന ദുഃഖമാണ് ദുഷ്ഷന്തന്. പല്ലിൻ മൊട്ടുകൾ എന്ന പ്രയോഗം സവിശേഷതയർഹിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. കുട്ടിയുടെ പല്ലിനെ എന്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു ?

2. സുകൃതം ചെയ്ത ജന്മം ധന്യമായി തീരുന്നതെങ്ങനെ ?

5. ''തെറികാട്ടിയാശ്ര.............................ദോഷമുളവാക്കിവയ്ക്കൊലാ.''

''ചെറുപാമ്പ് ചന്ദനമരത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞ് കയറും പോലെ കുസൃതികാണിച്ചുകൊണ്ട് നീ ആശ്രമത്തിന് ചേരാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യരുത്. പരിശുദ്ധവും പവിത്രവുമായ, ഗുണത്താൽ സൗമ്യമായ നിന്റെ ജന്മത്തിന് ഒരിക്കലും ദോഷമുണ്ടാക്കിവെക്കരുത്.''

വൃത്തി - പ്രവൃത്തി

കുട്ടി മഹർഷി പുത്രനാണ് എന്നു കരുതിയാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.ദയയാണ് ആശ്രമ വാസികളുടെ പൊതുസ്വഭാവം.ഇതിനു വിരുദ്ധമായ ചാപല്യങ്ങളാണ് സർവദമനൻ കാണിക്കുന്നത്.(സിംഹത്തിന്റെ പല്ല് എണ്ണുന്നത്).ഇത് ക്ഷത്രിയൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് ഉചിതമാണ്.എന്നാൽ ആശ്രമബാലന് ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ പാടില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. കുട്ടി ക്ഷത്രിയനാണ് എന്നത് രാജാവിന് അറിയില്ല. അതിവിശുദ്ധവും സൗമ്യവുമായ സാത്വിക ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആശ്രമജീവിതത്തെ ചന്ദനമരത്തോടും സർവദമനനെ ചെറുപാമ്പിനോടും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. കുട്ടിയെയും ആശ്രമത്തെയും എന്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ?

2. ആശ്രമവാസികളുടെ ജന്മം എങ്ങനെയുള്ളതാണ് ?

6. ''ഗോത്രാദിയൊന്നുമറിയാതെ.................. പുണരുന്നൊരു പുണ്യവാന്ന്''

''ഏത് വംശത്തിൽ പെട്ടവനാണ് ഈ കുട്ടി എന്നറിയാതെ ഇവന്റെ ശരീരത്തിൽ തൊട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ഇത്രമാത്രം സുഖം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ പുത്രനാണെന്ന ചിന്തയോടെ ഇവനെ പുണരുന്ന പിതാവ് അനുഭവിക്കുന്ന നിർവൃതി എത്രത്തോളമായിരിക്കും.''

കുട്ടിയുടെ കുസൃതിയും വീരത്വവും നിഷ്കളങ്കതയും പ്രസരിപ്പും ദുഷ്ഷന്തനെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. അതിനാൽ തന്നെ സർവദമന്റെ പിതാവായിരിയ്ക്കുന്നത് അത്രയേറെ പുണ്യമാണെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കരുതുന്നു.സർവദമൻ തന്റെ പുത്രനായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ ചിന്ത ഇവിടെ തെളിഞ്ഞു കാണാം.

7. ''ധരണീഭരണത്തിനായി ....
പുരുവംശോദ്ഭവരേകപത്നിയോടേ''

''രാജ്യഭരണത്തിനായി മുമ്പ് കൊട്ടാരങ്ങളിൽ വസിച്ചതിനുശേഷം പുരുവംശത്തിൽ പിറന്നവർ ഏകപത്നീസമേതം വൃക്ഷച്ചുവടുകളിൽ ആശ്രമം തീർത്ത് വസിക്കാറുണ്ട്. അഥവാ വനവാസം അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ട്.''

ധരണി - ഭൂമി   മുന്നം - പണ്ട്   സൗധം - കൊട്ടാരം

പുരുസൗധം - പുരുവംശ രാജാക്കൻമാരുടെ കൊട്ടാരം

തരുമൂലഗൃഹസ്ഥർ - വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട് ഗൃഹമായി സ്വീകരിച്ചവർ (സന്ന്യാസിമാർ)

(വാനപ്രസ്ഥത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നന്നായി രാജ്യഭരണം നടത്തിയതിനു ശേഷം പുരുവംശ രാജാക്കൻമാർ വനത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും കുടിൽ കെട്ടി സന്യാസം സ്വീകരിച്ച് ജീവിക്കാറുണ്ട്.സുഖ സമൃദ്ധമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ലളിതമായ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള കടന്നു പോക്കാണ് ഇത്. പുരുവംശ രാജാക്കൻമാരുടെ അന്ത്യമായ കുലവ്രതമിതാണ്.)

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. തരുമൂല ഗൃഹസ്ഥരായ് ചരിക്കുക എന്നാൽ എന്ത് ?

വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട് ഗൃഹമായി സ്വീകരിച്ച് ജീവിക്കുക.ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുക സന്ന്യാസിമാരാണ്.

2.പുരുവംശ രാജാക്കൻമാരുടെ അന്ത്യമായ കുലവ്രതമെന്ത് ?

നന്നായി രാജ്യഭരണം നടത്തിയതിനു ശേഷം പുരുവംശ രാജാക്കൻമാർ വനത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും കുടിൽ കെട്ടി സന്യാസം സ്വീകരിച്ച് ജീവിക്കാറുണ്ട്.ഇതിനെയാണ് വാനപ്രസ്ഥം എന്ന് പറയുന്നത്.ഇതാണ് അന്ത്യമായ കുലവ്രതം

8. ''മലിനം വസനദ്വയം; .... ഖലനാമെന്റെ വിയോഗദീക്ഷ സാധ്വി.''

വിരഹിണിയായ ശകുന്തളയെ ദുഷ്ഷന്തൻ കാണുന്നതാണ് സന്ദർഭം.

''അവൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇരു വസ്ത്രങ്ങളും അഴുക്ക് പുരണ്ടവയാണ്. വ്രതത്താൽ ഏറെ മെലിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.മുടി ഒറ്റക്കെട്ടായി ജഡപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടനായ തന്റെ ദീർഘകാലമായുള്ള വേർപാടു കൊണ്ട് ശകുന്തള അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വിയോഗ വ്രതം കഠിനം തന്നെ.''

വസനം - വസ്ത്രം   ദ്വയം - രണ്ട്   കുഴൽ - മുടി
ഖലൻ - ദുഷ്ടൻ   വിയോഗ ദീക്ഷ - വിയോഗ വ്രതം
സാധ്വി - പതിവ്രത
ഒരു കറ്റയായി - ഒന്നായി മെടഞ്ഞിട്ടിരിക്കുന്നത്

ശകുന്തളയുടെ മനോവിശുദ്ധി മനസ്സിലാക്കിയ ദുഷ്ഷന്തന്റെ ആത്മവിമർശനമാണ് ഈ ഭാഗത്ത് പ്രകടമാകുന്നത്.ഭർതൃ വിയോഗത്താൽ ഭാര്യമാർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്രതമാണ് ശകുന്തള എടുത്തിരിക്കുന്നത്. തലമുടി വിടർത്തി കെട്ടാതെയും ഒരു തരത്തിലുമുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ അണിയാതെയും എടുക്കുന്ന കഠിന വ്രതമാണിത്. ഇത് എത്ര ദിവസം വരെ നീണ്ടു പോകും എന്ന് പറയാനാവില്ല.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1.വിരഹിണിയായ ശകുന്തളയെ കവി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ ?

ഭർതൃ വിയോഗത്താൽ ഭാര്യമാർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്രതമാണ് ശകുന്തള എടുത്തിരിക്കുന്നത്. തലമുടി വിടർത്തി കെട്ടാതെയും ഒരു തരത്തിലുമുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ അണിയാതെയും ദുഃഖിതയായിരിക്കുകയാണ് ശകുന്തള.

2.ദുഷ്ഷന്തൻ സ്വയം തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതെന്ത് ?

ഉത്തരം:ദുഷ്ടൻ

9. ''മോഹമകന്നുതെളിഞ്ഞേൻ, ...ചേർന്നു ഭാഗ്യവശാൽ''

''മനോഹരമായ ശരീരത്തോടു കൂടിയവളേ(സുന്ദരിയായവളേ), മനസ്സിനെ ബാധിച്ച ഭ്രമം അകന്ന് എന്റെ ഓർമ്മ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മോഹാന്ധകാരമകന്ന എന്റെ മുന്നിൽ നീ വന്നു നിൽക്കുന്നു. ഗ്രഹണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചന്ദ്രൻ രോഹിണിയുമായി ചേർന്നതു പോലെ മറവിയിൽ നിന്ന് മുക്തനായ എന്റെ മുന്നിൽ ഭാഗ്യവശാൽ നീ വന്നു നിൽക്കുന്നു.''

മോഹം - അജ്ഞാനം,ഒരു തരം ഭ്രമം
മോഹാന്ധകാരം - മറവിയാകുന്ന ഇരുട്ട്

ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യയാണ് രോഹിണി.രാഹുരോഹിണിയെ മറച്ചാൽ ചന്ദ്രനു രോഹിണിയെക്കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗ്രഹണം തീരുമ്പോൾ രോഹിണീസാമീപ്യം കൈവരുകയും ചെയ്യും.അതുപോലെ ശാപശക്തി കൊണ്ട് ശകുന്തളയെ മറന്നുപോയ ദുഷ്ഷന്തന് ശാപമകന്ന് ബുദ്ധി തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ശകുന്തളയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് വരി

കളുടെ സാരം.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. ശകുന്തളയെ ദുഷ്ഷന്തൻ കണ്ടുമുട്ടിയതിനെ എന്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു ?

2. ദുർവ്വാസാവിന്റെ ശാപം ബാധിച്ച തന്നെ രാജാവ് എന്തിനോടാണ് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ?

3.മോഹമകന്നു എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ പറയുന്നതിലെ സൂചനയെന്ത് ?

(ദുർവാസാവിന്റെ ശാപഫലമായുണ്ടായ മറവി)

10. ''ഇന്നിജ്ജയ പ്രാർഥന .... കാൺകയാലേ''

''വിജയിക്കട്ടെ എന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന ഇന്ന് ഇടയ്ക്കുവച്ച് ഗദ്ഗദത്താൽ പൂർണമാകാഞ്ഞിട്ടും അത് എന്നിൽ ഫലിച്ചിരിക്കുന്നു.മുറുക്കി ചുവന്നതിന്റെ(താംബൂലരാഗം) അടയാളം കലരാത്ത ശകുന്തളയുടെ തൊണ്ടിപ്പഴം പോലെയുള്ള അധരങ്ങൾ കണ്ടത് അതിന് തെളിവാണ്.''

താംബൂലരാഗം - വെറ്റിലമുറുക്കിന്റെ ചുവപ്പ്.

ബിംബാധരം - മേൽച്ചുണ്ടും കീഴ്ച്ചുണ്ടും

വിരഹദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ വെറ്റിലമുറുക്കാറില്ല. ശകുന്തളയെ കണ്ടപ്പോൾ ചുണ്ടുകളിൽ മുറുക്കിയതിന്റെ അടയാളം കാണാത്തതിനാൽ അവൾ ദീർഘകാലമായി വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് രാജാവിന് മനസ്സിലായി. ഇക്കാലമത്രയും അവൾ തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടാവുന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ സന്തോഷമാണ് ശ്ലോകത്തിൽ തെളിയുന്നത്.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യം

1. ജയ പ്രാർത്ഥന പകുതി മുറിഞ്ഞിട്ടും ഫലിച്ചു എന്ന് കരുതിയത് എന്തു കൊണ്ട് ?

11. ''തെല്ലും ഞാൻ തള്ളിയെന്നുള്ളൊരു ....പാമ്പിതെന്നോതിയന്ധൻ''

''ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന പരിഭവം അല്പം പോലും നീ മനസ്സിൽ വെക്കരുത്. ആ നാളുകളിൽ എന്റെ മനസ്സ് വല്ലാത്തൊരു അഴുക്ക് (ദുർവാസാവിന്റെ ശാപം) ബാധിച്ച് നിശ്ചലമായിരുന്നു. മനസ്സിൽ കളങ്കം ബാധിച്ചവർ നന്മ വരുമ്പോഴും ഇതുപോലെ തന്നെയാണല്ലോ പെരുമാറുന്നത്. തലയിലിട്ടുകൊടുത്ത പൂമാലയെയും കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ പാമ്പെന്ന് പേടിച്ച് കുടഞ്ഞുകളയും.''

തെല്ലും - അല്പവും	വല്ലഭ - പത്നി	മലിനത - അഴുക്ക്
കല്യാണം - മംഗളം	കലുഷമതി - കലങ്ങിയ ബുദ്ധി	

ശകുന്തളയുടെ മനസ്സിന്റെ നന്മ തിരിച്ചറിയാൻ തന്റെ മനസ്സിന്റെ മാലിന്യം കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്ന കുറ്റസമ്മതമാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ നടത്തുന്നത്.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. എന്റെ മനസ്സ് മലിനതയേറ്റ് മന്ദീഭവിച്ചിരുന്നു- മലിനതയെന്ത് ?

2. ശകുന്തളയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാരണമായ തന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെ എന്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു ?

3. അന്ധൻ എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചത് എന്തു കൊണ്ട് ?

12. ''സമ്മോഹത്താലവശനതുനാളേതു............. ദയിതേ! ചെറ്റു ഞാനാറ്റിടട്ടേ''

''ബുദ്ധി ഭ്രമത്താൽ മനസ്സിൽ ഇരുട്ടു ബാധിച്ച ഞാൻ അന്ന് നിന്റെ കണ്ണുനീർ തുള്ളികളായി ചുണ്ടുകളിൽ വീഴുന്നത് കണ്ടുനിന്നു.എന്നാൽ ഇന്ന് ആ കണ്ണുനീർ ചുളിവുവീണ നിന്റെ ഇമയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും തുടച്ചിട്ട് എന്റെ പത്നീ ഞാൻ എന്റെ സങ്കടം പൂർണമായും തണുപ്പിക്കട്ടെ.''

സമ്മോഹം - ബുദ്ധി ഭ്രമം, അജ്ഞാനം അന്തസ്താപം - മനസ്സിലെ ദുഃഖം
ചെറ്റ് - അല്പം സുമുഖി - സുന്ദരി ദയിത - ഭാര്യ,പത്നി

ശകുന്തള പണ്ട് ദുഷ്ഷന്തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ച് വീഴ്ത്തിയ ചുടുകണ്ണീരാണ് താനിപ്പോൾ തുടയ്ക്കുന്നത്. കൊട്ടാരത്തിൽവച്ച് പരിത്യജിച്ചപ്പോൾ ശകുന്തള പൊഴിച്ച കണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ ദുഷ്ഷന്തന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല.ശകുന്തള കരയുന്നത് ഒരു അനുകമ്പയുമില്ലാതെ നോക്കി നിന്നു. അന്ന് മനസ്സിലെ അജ്ഞതകൊണ്ട് അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ പതിച്ച ചുടുകണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ ദുഷ്ഷന്തന് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമാണ് താനിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതെന്ന് സാരം.തിരിച്ചറിവിലൂടെയുണ്ടായ പശ്ചാത്താപം ദുഷ്ഷന്തന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. സ്ത്രീയോടു ചെയ്ത അപരാധത്തിന് ക്ഷമചോദിക്കാനും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാനും തന്റെ രാജപദവിയോ വീരത്വമോ തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ചോദ്യം

1. തന്റെ തെറ്റിന് പ്രായശ്ചിത്തമായി എന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ പറയുന്നത് ?

13. ''ഭവതിയുടയ പുത്രനെന്നുമേ .... ഭൂഷണപ്രായമായി''

''നിന്റെ മകനായ ഇന്ദ്രൻ യുദ്ധത്തിൽ എന്നും മുമ്പനാണ്. ഭൂമിയെ പരിപാലിക്കുന്ന രാജാവായ ദുഷ്ഷന്തനാണിത്. ഇവന്റെ കുലവില്ലാൽ ശത്രുസംഹാരം നടത്തി. അതിനാൽവജ്രായുധം ഇന്ദ്രന് കേവലം അലങ്കാരമായി മാറി.''

ഭൂഷണം - അലങ്കാരം

കശ്യപപ്രജാപതിയായ മാരീചൻ സ്വപത്നിയും ദേവമാതാവുമായ അദിതിയോട് പറയുന്നതാണ് സന്ദർഭം. ദേവേന്ദ്രന് വജ്രായുധം പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. കാരണം ദുഷ്ഷന്തൻ ശത്രുവിനെ ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കുന്നു.ദുഷ്ഷന്തന്റെ വീരത്വത്തെയാണ് മാരീചൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സൂചക ചോദ്യം

1. ഇന്ദ്രന്റെ ആയുധം വെറും അലങ്കാരമായി എന്ന് മാരീചൻ പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?

14. ''പന്ത്രണ്ടായിപ്പിരിഞ്ഞീടിന, ... വിധിക്കൊന്നുവിട്ടുള്ള പുത്രർ''

''പന്ത്രണ്ടായിപ്പിരിയുന്ന തേജസ്സിന്റെ സമൂഹമായ സൂര്യന്റെയും മന്ത്രത്താൽ പരിശുദ്ധമായ ഹോമദ്രവ്യമേൽക്കുന്ന ജഗദധിപനായ ഇന്ദ്രന്റെയും വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായ വാമനന്റെയും മാതാപിതാക്കളായിട്ടുള്ള മാരീചനും ദാക്ഷായണിയും ബ്രഹ്മാവിന്റെ പൗത്രരാണ്.''

ധാതാവ്,മിത്രൻ,ആര്യമാവ് തുടങ്ങി പന്ത്രണ്ട് മൂർത്തീ ഭേദങ്ങൾ സൂര്യനുള്ളതായി മഹാഭാരതം ആദിപർവത്തിൽ പറയുന്നു. ഓരോ മാസവും സൂര്യൻ ഓരോ രൂപം ധരിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപം.ഇങ്ങനെയുള്ള സൂര്യന്റെയും ഇന്ദ്രന്റെയും വാമനന്റെയും മാതാപിതാക്കളാണ് അദിതിയും കശ്യപനും.

15. ''പുരന്ദരസമൻ...................പൗലോമീതുല്യയാക നീ.''

മാരീചൻ ശകുന്തളയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

''ഇന്ദ്രതുല്യനായ ഭർത്താവ്, ജയന്തതുല്യനായ പുത്രൻ, നീ പൗലോമീതുല്യയാവുക.'' മറ്റെന്ത് ആശിസ്സാണ് ഞാൻ നൽകേണ്ടത്?''

പുരന്ദരൻ = ഇന്ദ്രൻ ജയന്തൻ = ഇന്ദ്രന്റെ മകൻ പൗലോമി = ഇന്ദ്രന്റെ ഭാര്യ

ഈ ഭാഗം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സൂചക ചോദ്യം

1. മാരീചൻ ശകുന്തളയ്ക്ക് നൽകിയ ആശിസ്സ് എന്ത് ?

ചോദ്യശേഖരം

1. ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം

ശാകുന്തളം നാടകത്തിലെ ഏഴാമങ്കത്തിൽ നിന്നെടുത്ത പാഠഭാഗത്തിന് ഋതുയോഗം എന്ന് പേരിട്ടത് ഔചിത്യപൂർണമാണ്. കാവ്യഭാഗത്തിന്റെ ആശയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഋതു യോഗത്തിന് വസന്താഗമം എന്ന അർത്ഥം സങ്കൽപിക്കാം. ഋതുക്കളിൽ വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠവും സുന്ദരവുമായത് വസന്തമാണ്. പാഠഭാഗത്ത് ദുഷ്ഷന്തന്റെയും ശകുന്തളയുടെയും സമാഗമം വസന്തകാലാനുഭവം പോലെ സുന്ദരമാകയാൽ ഋതു എന്ന പദം വസന്തകാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.വസന്തം വരുമ്പോൾ വള്ളിപടർപ്പുകൾ പൂവണിയുന്നു. അതുപോലെ മോതിരം ധരിക്കൽ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണെന്ന് ദുഷ്ഷന്തന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു. ഇവിടെ ശകുന്തളയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സൗഭാഗ്യത്തെ കവി ഭംഗ്യന്തരേണ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നായികാനായകൻമാരുടെ പുനസ്സമാഗമത്തെ ഋതു യോഗം എന്ന പ്രയോഗം കൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാൽ ശീർഷകം തീർത്തും അനുയോജ്യമാണ്.

2.സർവദമനിൽ പ്രകടമാകുന്ന ഭാവങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?

അല്ലെങ്കിൽ

സർവദമന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വിശകലനം ചെയ്ത് കഥാപാത്ര നിരൂപണം തയാറാക്കുക.

ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ദുഷ്ഷന്തനെ ആദ്യകാഴ്ചയിൽ തന്നെ ബാലനായ സർവദമൻ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മുലകുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സിംഹക്കുട്ടിയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അതിന്റെ വായ തുറന്ന് പല്ലെണ്ണുന്നത് ദുഷ്ഷന്തന് വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല. കാരണം ദുഷ്ഷന്തനെ സംബന്ധിച്ച് സിംഹം ക്രൂര മൃഗമാണ്. എന്നാൽ കുട്ടി ഒരു ഭയവുമില്ലാതെയാണ് ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.സർവദമൻ എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാം അടക്കുന്നവൻ എന്നാണ്.ലൗകികവ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കി വിജയം നേടിയവൻ എന്ന അർത്ഥവും ഇതിനുണ്ട്. കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കതയും കുസൃതികളും ഇവിടെ തെളിയുന്നു. മാത്രമല്ല തന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ ആശ്രമ വാസികളെയും അവിടെയുള്ള ജീവജാലങ്ങളെയും സ്വാധീനിക്കാൻ സർവദമന് കഴിയുന്നു.

3. ജാതിസ്വഭാവം വന്നുപോകുന്നുവല്ലോ- സൂചിതമെന്ത് ?

ആശ്രമത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടും ക്ഷത്രിയ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്നു.

4. കളിക്കോപ്പേൽക്കാനായി.....തണ്ടാർ മലരുപോൽ.

ചമത്കാരഭംഗി / കാവ്യ ഭംഗി കണ്ടെത്തുക.

സർവദമന്റെ മലർത്തി കാണിച്ച കൈ കണ്ടപ്പോൾ ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നിയ കാര്യങ്ങളാണിത്.കളിപ്പാട്ടം കിട്ടുവാനായി സർവദമൻ കൗതുകത്തോടെ കൈകൾ നീട്ടി.സർവദമന്റെ വിടവില്ലാതെ വിരലുകൾ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന കൈകൾ നല്ലപോലെ ചുവപ്പ് നിറമുള്ള പ്രഭാതത്തിൽ ഇതളുകൾ തെളിയാതെ വിടർന്നുവരുന്ന (പൂർണമായും വിരിയാത്ത) താമരപ്പൂ പോലെ വിളങ്ങുന്നു എന്ന് കാളിദാസൻ വർണിച്ചിരിക്കുന്നു. താമരപ്പൂവിന്റെ മൃദുലതയും ചുവപ്പ് നിറവും ഇളംകൈകൾക്ക് പൂർണമായും യോജിക്കുന്നു.പ്രഭാതത്തിൽ വിടർന്നുവരുന്ന താമരപ്പൂവിന്റെ ഇതളുകൾ മുഴുവനായും വിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല. വിളക്കിച്ചേർത്തപോലെ വിരൽ ഞെരുങ്ങിനിൽക്കുന്ന ബാലന്റെ കൈകൾ ഇതിനുസമാനമാണ്. സർവദമന്റെ ബാലത്വത്തെ ധ്വന്യാത്മകമായി ചിത്രീകരിക്കാൻ ഉഷസ്സ് എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സാധിക്കുന്നുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് കാവ്യവർണന സർവദമനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന് പൂർണമായും അനുയോജ്യമാണ്.

5. സർവദമനിൽ തേജസ്വിയായി വളരാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന ചിന്ത ദുഷ്ഷന്തനിൽ തെളിയുന്നതായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ ?

ഏതോ മഹാപുരുഷന്റെ പുത്രനായ ഈ ബാലനെ എരിയുന്നതിനുവേണ്ടി വിറകുകാത്തുകിടക്കുന്ന തീപ്പൊരിക്ക് സമമായി ദുഷ്ഷന്തൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ കുട്ടിയിൽ എന്തോ ഒരു മഹത്വം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നുന്നു. ഒരു തീപ്പൊരിമതി എല്ലാം കത്തിച്ച് പടർന്നു പിടിക്കാൻ. അങ്ങനെ മഹാ അഗ്നിജ്വാലയായി മാറാനുള്ള കരുത്ത് തീപ്പൊരിക്കുള്ളതു പോലെ വലിയൊരു തേജസ്സ് ഈ കുട്ടിയിലും ഉണ്ടാവാമെന്നാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ ചിന്തിക്കുന്നത്.

6. ''താപസി-സർവദമൻ എന്നു മഹർഷിമാർ നിനക്ക്..................................തന്നെ അറിയാം.'' ബാലന്റെ പ്രകൃതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ പാഠഭാഗത്ത് നിന്ന് കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

താപസിമാരുടെ ശാസനകൾക്കൊന്നും ചെവി കൊടുക്കാതെ കുസൃതികൾ തുടരുകയാണ് സർവദമൻ. ഇതെല്ലാം കണ്ട് മഹർഷിമാർ നിനക്ക് സർവദമൻ എന്ന് പേരിട്ടത് ശരിയാണെന്ന് താപസിമാർ പറയുന്നു. സർവദമൻ എന്നാൽ എല്ലാത്തിനെയും അടക്കിനിർത്തുന്നവൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. സിംഹക്കുട്ടിയോടുള്ള അവന്റെ കളിയിൽ നിന്നും ധീരനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അവനെ സിംഹക്കുട്ടിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു കളിപ്പാട്ടം തരാം എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ കൈ നീട്ടുന്ന സർവദമന്റെ കൈകൾ ദുഷ്ഷന്തൻ കാണുന്നു. അപ്പോൾ കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ചക്രവർത്തി ലക്ഷണം കാണുന്നുണ്ട്. വിടവില്ലാതെ ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന കൈകൾ ചക്രവർത്തിയായി തീരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. മാത്രമല്ല രണ്ടുപേരും തമ്മിലുള്ള രൂപ സാദൃശ്യം താപസികളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.ലക്ഷണമൊത്ത ഈ ബാലകൻ സർവശക്തനായ ഒരാളുടെ മകനായിരിക്കാം എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ സംശയിക്കുന്നു.കത്തിപ്പടരാൻ വിറകിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന തീപ്പൊരിയെപോലെയാണ് ബാലകനെ രാജാവ് കരുതുന്നത്.

7.''സുവ്രതേ, ഇവൻ വാക്കുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നവനല്ല''- രണ്ടാം താപസി ഇങ്ങനെ പറയാനുള്ള കാരണമെന്ത് ?

മറ്റു കുട്ടികളെ കളി പറഞ്ഞ് കബളിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ സർവദമനെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. സിംഹക്കുട്ടിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്നും അവനെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു കളിപ്പാട്ടം അവന് നൽകാമെന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടാൽ കുട്ടി സിംഹക്കുട്ടിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് നിർത്തും എന്ന് അവർ കരുതി. എന്നാൽ കളിപ്പാട്ടം കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ മാത്രമേ അവൻ സംതൃപ്തനാവുകയുള്ളു എന്ന തിരച്ചറിവാണ് ഇവൻ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നവനല്ല എന്ന് രണ്ടാം താപസി പറയാൻ കാരണം.

8. ആശ്രമവിരുദ്ധമായ ബാലന്റെ പ്രവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിച്ചതെങ്ങനെ ?

ചെറുപാമ്പ് ചന്ദനമരത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതിനോട്.

9. ''എരിയാൻ......................................വീരബാലനെ''- ആശയഭംഗിവ്യക്തമാക്കുക.

സർവദമൻ എന്ന ബാലകൻ ദുഷ്ഷന്തനെ വല്ലാതെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യകാഴ്ചയിൽ തന്നെ ബാലകനോട് സവിശേഷമായ ഒരടുപ്പം ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നുന്നു. സ്വന്തം പുത്രനോടെന്നപോലെ ഒരു വാത്സല്യം രാജാവിൽ നിറയുന്നു. സർവദമനനെ കണ്ട ദുഷ്ഷന്തന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാവുന്ന ചിന്തയാണിത്. ഈ കുട്ടി വലിയൊരു തേജസ്സിന്റെ വിത്താണെന്നാണ് രാജാവിന് തോന്നുന്നത്..എരിയുന്നതിനുവേണ്ടി വിറകു കാത്തുകിടക്കുന്ന

തീപ്പൊരിപോലെ ഭാവിയിൽ മഹാതേജസ്വിയായി വളരാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ആശ്രമബാല നിലുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നു.

10. ആശ്രമ വാസികൾക്ക് ചേരാത്തതാണ് കുട്ടിയുടെ പ്രവൃത്തി എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ വ്യക്തമാക്കുന്നതെങ്ങനെ ?

ചെറുപാമ്പ് ചന്ദനമരത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞ് കയറും പോലെ കുസൃതികാണിച്ചുകൊണ്ട് നീ ആശ്രമത്തിന് ചേരാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യരുത് എന്നും പരിശുദ്ധവും പവിത്രവുമായ, ഗുണത്താൽ സൗമ്യമായ നിന്റെ ജന്മത്തിന് ഒരിക്കലും ദോഷമുണ്ടാക്കിവെക്കരുതെന്നും ദുഷ്ഷന്തൻ ബാലകനോട് പറയുന്നു. കുട്ടി മഹർഷി പുത്രനാണ് എന്നു കരുതിയാണ് ദുഷ്ഷന്തൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. ദയയാണ് ആശ്രമ വാസികളുടെ പൊതുസ്വഭാവം. ഇതിനു വിരുദ്ധമായ ചാപല്യങ്ങളാണ് സർവദമനൻ കാണിക്കുന്നത്.(സിംഹത്തിന്റെ പല്ല് എണ്ണുന്നത്). ഇത് ക്ഷത്രിയന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ഉചിതമാണ്. എന്നാൽ ആശ്രമബാലന് ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ പാടില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. കുട്ടി ക്ഷത്രിയനാണ് എന്നത് രാജാവിന് അറിയില്ല. അതിവിശുദ്ധവും സൗമ്യവുമായ സാത്വിക ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആശ്രമജീവിതത്തെ ചന്ദനമരത്തോടും സർവദമനനെ ചെറുപാമ്പിനോടും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു.

11. "വെറുതേ വിശുദ്ധതരസത്ത്വ......................വയ്ക്കൊലാ." - ആശയം വ്യക്തമാക്കുക. ദോഷമുളവാക്കുന്നതെങ്ങനെ ?

"''

ദയയാണ് ആശ്രമ വാസികളുടെ പൊതുസ്വഭാവം. ഇതിനുവിരുദ്ധമായ ബാലചാപല്യങ്ങളാണ് സർവദമൻ കാണിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടാണ് ചെറുപാമ്പ് പരിശുദ്ധമായ ചന്ദനമരത്തിനെയശുദ്ധമാക്കുന്നതുപോലെ, കുസൃതികാണിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്രമത്തിന് ചേരാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യരുത് എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ സർവദമനോട് പറയുന്നത്. ക്ഷത്രിയൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ പ്രവൃത്തി ഉചിതമാണ്. എന്നാൽ ആശ്രമബാലന് ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ പാടില്ല. കുട്ടി മഹർഷി പുത്രനാണ് എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കരുതുന്നു. കുട്ടി ക്ഷത്രിയനാണ് എന്നത് രാജാവിന് അറിയുകയുമില്ല . അതിവിശുദ്ധവും സൗമ്യവുമായ സാത്വിക ഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആശ്രമജീവിതത്തിന് നീ കളങ്കം സൃഷ്ടിക്കരുത് എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കുട്ടിയെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു.

12. "ഇവന്റെ ആകൃതിക്കു ചേർന്ന പ്രകൃതികൊണ്ടുതന്നെ അറിയാം" - എന്ത് ? വ്യക്തമാക്കുക?

സർവദമന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെയായ താപസിമാർ അവിടെയെത്തിയ ദുഷ്ഷന്തനോട് സിംഹക്കുട്ടിയെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന സർവദമനെ അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഇത് സന്തോഷത്തോടെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ദുഷ്ഷന്തൻ മഹർഷിബാലകാ എന്നു വിളിച്ചാണ് കുട്ടിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തത്. ഇതുകേട്ട താപസിമാർ അവൻ മഹർഷിബാലകനല്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഇവന്റെ ആകൃതിയ്ക്കു ചേർന്ന സ്വഭാവം കൊണ്ടു തന്നെ എനിയ്ക്കതു മനസ്സിലായി എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ പറഞ്ഞത്.ഈ സ്ഥലം ഒരു ആശ്രമമായതു കൊണ്ടാണ് കുട്ടി ഒരു മഹർഷി ബാലകനാണെന്ന് രാജാവ് ശങ്കിച്ചു പോയത്.

13. "പല്ലിൻമൊട്ടുകൾ..........ധന്യം ജനം"- വരികളിൽ തെളിയുന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ മാനസിക ഭാവം എന്തായിരിക്കാം ? വിശദമാക്കുക.

കൊച്ചരിപ്പല്ലുകൾ കാട്ടി ഒരുകാരണവുമില്ലാതെ നിഷ്കളങ്കമായി ചിരിച്ചും തെളിഞ്ഞ മനസ്സോടെ ആനന്ദിച്ചും അവ്യക്തമധുരമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞും കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചകൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമാണ്. തങ്ങളുടെ മടിയിലിരുന്ന് കൊഞ്ചി

ക്കുഴയുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്ന പൊടി സ്വന്തം ശരീരത്തിലേൽക്കുന്നത് പോലും മാതാപിതാക്കൾ സുകൃതമായി കരുതുന്നു. ലൗകികജീവിതത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠവും ധന്യവുമായ നിമിഷങ്ങളിലൊന്നാണിത്. അതിനുള്ള ഭാഗ്യം തനിയ്ക്കില്ലെന്നതാണ് ഇവിടെ ദുഷ്ഷന്തനെ ആശങ്കാകുലനാക്കുന്നത്.

14.''എത്രയ്ക്ക് വേണമിവനെ പ്രതിപത്തിയോടെ പുത്രത്വമോർത്തു പുണരുന്നൊരു പുണ്യവാന്ന് '' - ഈ വരികളിലൂടെ തെളിയുന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെന്ത് ?

ഈ കുട്ടി മഹർഷി ബാലനല്ല എന്ന് തോഴിമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് അവന്റെ ആകൃതിയ്ക്കു ചേർന്ന പ്രകൃതികൊണ്ട് തന്നെ അറിയാമെന്ന് പറഞ്ഞു ദുഷ്ഷന്തൻ കുട്ടിയെ തലോടുന്നു.ഏത് വംശത്തിൽ പെട്ടവനാണ് ഈ കുട്ടി എന്നറിയാതെ ഇവന്റെ ശരീരത്തിൽ തൊട്ടപ്പോൾ തനിക്ക് ഇത്രമാത്രം സുഖം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ പുത്രനാണെന്ന ചിന്തയോടെ പുണരുന്ന പിതാവ് അനുഭവിക്കുന്ന നിർവൃതി എത്രത്തോളമായിരിക്കും എന്നാണ് ദുഷ്ഷന്തന്റെ വിചാരം. കുട്ടിയുടെ കുസൃതിയും വീരത്വവും നിഷ്കളങ്കതയും പ്രസരിപ്പും ദുഷ്ഷന്തനെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു.അതിനാൽ തന്നെ സർവദമന്റെ പിതാവായിരിയ്ക്കുന്നത് അത്രയേറെ പുണ്യമാണെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കരുതുന്നു.സർവദമൻ തന്റെ പുത്രനായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ ചിന്ത തന്നെയാണ് ഇവിടെ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്.

15. ''പൗരവൻമാർക്ക് ഇങ്ങനെ അന്ത്യമായ കുലവ്രതമുണ്ടല്ലോ'' - സൂചിതതമെന്ത് ?

സർവദമനും രാജാവിനും രൂപ സാദൃശ്യമുണ്ട് എന്ന് താപസിമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ദുഷ്ഷന്തന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയ കാര്യമാണ് ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. രാജാക്കൻമാർ നന്നായി രാജ്യം ഭരിച്ചതിനുശേഷം പ്രായമായാൽ രാജ്യഭാരം അനന്തരാവകാശിക്ക് നൽകിയ ശേഷം പത്നീസമേതം വനത്തിൽ കുടിൽ കെട്ടി അവിടെ താമസിച്ച് താപസ ജീവിതം നയിക്കാറുണ്ട്. ശിഷ്ട കാലം ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നതിനെയാണ് വാനപ്രസ്ഥം എന്നു പറയുന്നത്. പുരുവംശ രാജാക്കന്മാരും ഈ രീതി പിന്തുടരാറുണ്ട്. ഇതാണ് അവസാന കാലത്ത് അവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കുലവ്രതം. അങ്ങനെ കുലവ്രതം അനുസരിച്ച് ആ രീതി പിന്തുടർന്ന ഏതോ രാജാവിന്റെ കുട്ടിയായിരിക്കാം ഈ ബാലനെന്നും രാജാവ് ചിന്തിക്കുന്നു.

16. ''എന്റെ ആശയ്ക്ക് ഒരു താങ്ങലും കൂടി ആയി'' - ഇങ്ങനെ ദുഷ്ഷന്തൻ ചിന്തിക്കുന്നത് എന്തു കൊണ്ട് ?

''ധർമപത്നിയെ ഉപേക്ഷിച്ച അയാളുടെ നാമധേയം ആര് ഉച്ചരിക്കും'' - ഈ വാക്കുകൾ രാജാവിലുണ്ടാക്കിയ ചിന്തയെന്ത് ? പരിശോധിക്കുക.

സർവദമൻ മഹർഷി ബാലകനല്ല എന്നു താപസിമാർ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ അത് അവന്റെ രൂപത്തിൽ നിന്നു തന്നെ തിരിച്ചറിയാം എന്ന് രാജാവ് പറയുന്നു.അവനെ സ്പർശിച്ച് അതിന്റെ അനുഭൂതിയിൽ ലയിക്കുന്ന ദുഷ്ഷന്തനിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കുട്ടി തനിയ്ക്ക് ഇല്ലാതെ പോയതിന്റെ നിരാശ നിറയുന്നുണ്ട്. രണ്ടുപേരും തമ്മിലുള്ള രൂപ സാദൃശ്യം താപസിമാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. പുരു വംശരാജാക്കന്മാർക്ക് അവസാനകാലത്ത് ഇങ്ങനെയൊരു കുലവ്രതമുണ്ടെന്നും അങ്ങനെ ഏതോ ഒരു രാജാവിന്റെ മകനായിരിക്കാം ഈ കുട്ടി എന്ന ചിന്തയാണ് രാജാവിലുണ്ടാവുന്നത്.ഒരു അപ്സരസ്സാണ് ഇവന്റെ അമ്മയെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത് എന്നും ഈ ആശ്രമത്തിലാണ് ഇവനെ പ്രസവിച്ചത് എന്നും അറിയുമ്പോൾ ദുഷ്ഷന്തന് ഇത് തന്റെ കുട്ടിയാണോ എന്നുള്ള തോന്നൽ ഉണ്ടാവുന്നു.തന്റെ ആശയ്ക്ക് ഒരു താങ്ങലും കൂടി ആയി എന്നാണ് രാജാവ് കരുതുന്നത്. കാരണം പണ്ട് താൻ ശകുന്തളയെ അറിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിവാക്കിയപ്പോൾ അവളെ കൊണ്ടു പോയത് ഒരു അപ്സരസ്സാണ്. ശകുന്തളയുടെ ഭർത്താവ് ആരാണെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ധർമപത്നിയെ

ഉപേക്ഷിച്ച അയാളുടെ പേര് ആരാണ് ഉച്ചരിക്കുക എന്ന് പുച്ഛത്തോടെ താപസിമാർ ചോദിച്ചു. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ഇത് തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവർ പറയുന്നത് എന്ന് ദുഷ്ഷന്തന് തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ദുഷ്ഷന്തന് കഴിയുന്നില്ല.

17. "ഈ പ്രസ്താവം കാനൽ ജലം പോലെ ഒടുവിൽ എനിയ്ക്ക് വിഷാദത്തിന് ഇടയാക്കാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു- ദുഷ്ഷന്തൻ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ കാരണമെന്ത് ?

സർവദമന് കളിക്കാൻ മൺമയിലിനെ കൊണ്ടുവന്ന താപസി ശകുന്തലാസ്യം നോക്കൂ എന്ന് കുട്ടിയോട് പറയുമ്പോൾ എന്റെ അമ്മ ഇവിടെയില്ല എന്നാണ് സർവദമൻ പറയുന്നത്. മാതൃവത്സലനായ കുട്ടി അർത്ഥം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും മയിലാടുന്നതു നോക്കൂ എന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് എന്നും താപസി പറയുമ്പോൾ കുട്ടിയുടെ അമ്മയുടെ പേര് ശകുന്തള എന്നാണോ എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ ചിന്തിക്കുന്നു. മരുഭൂമിയിൽ ജലമില്ലാത്തിടത്ത് ജലമുണ്ടെന്ന തോന്നൽ നമ്മിലുണ്ടാവുന്നതാണ് കാനൽ ജലം എന്നത് കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.കുട്ടിയുടെ വാക്കുകൾ സന്തോഷം നൽകുന്നതാണെങ്കിലും ശകുന്തളയെന്ന പേരിൽ എത്ര പേരുണ്ടാവുമെന്നും താൻ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ചിട്ട് തന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായില്ലെങ്കിൽ അത് വീണ്ടും ദുഃഖമുണ്ടാക്കുമെന്നും ദുഷ്ഷന്തനറിയാം. മരുഭൂമിയിൽ വെള്ളമുണ്ടാവുമെന്ന് തോന്നി വെള്ളവുമന്വേഷിച്ച് ചെല്ലുമ്പോൾ നിരാശയുണ്ടാവുന്നതു പോലെ തന്റെ ഭാര്യ ശകുന്തളയായിരിക്കാം അത് എന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ട് അവസാനം സങ്കടം ഉണ്ടാവാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ വിചാരിക്കുന്നു.

18. രാജാവ് സർവദമന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും വീണ രക്ഷ എടുത്തപ്പോൾ താപസിമാർ അത്ഭുതപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ട് ?

സർവദമന് അവന്റെ ജാതകർമസമയത്ത് മാരീചഭഗവാൻ കെട്ടിക്കൊടുത്തതാണ് അപരാജിത എന്ന പേരിലുള്ള രക്ഷ. ഇതിന് ഒരുപാട് പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. അച്ഛനും അമ്മയും സർവദമനും മാത്രമേ അത് സ്പർശിക്കാൻ പാടുള്ളു. മറ്റുള്ളവർ അതിൽ സ്പർശിച്ചാൽ ആ ചരട് പാമ്പായി വന്ന് സ്പർശിച്ചതാരാണെങ്കിലും അവരെ കടിക്കും. എന്നാൽ ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരാൾ ആശ്രമത്തിൽ വന്നിട്ട് സർവദമന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും വീണ രക്ഷ എടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അത് താപസിമാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

19. ശകുന്തളയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ദുഷ്ഷന്തൻ അവളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തെളിയുന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ സവിശേഷതയെന്ത് ?

തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ ഗർഭിണിയായ ശകുന്തളയെ ദുഷ്ഷന്തൻ തിരിച്ചയയ്ക്കുമ്പോൾ അപമാനഭാരത്താൽ ശകുന്തള കരഞ്ഞിരുന്നു. അന്ന് മനസ്സിലെ അജ്ഞതകൊണ്ട് അവളുടെ ചുടുകണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ തനിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.ഇന്ന് ഇവളുടെ മനോഹരമായ ഇമകളിൽ പറ്റിനിൽക്കുന്ന കണ്ണീർ തുടച്ച് ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിന്റെ ദുഃഖം അൽപ്പം കുറയ്ക്കട്ടെ എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.കൊട്ടാരത്തിൽവച്ച് പരിത്യജിച്ചപ്പോൾ ശകുന്തള പൊഴിച്ച കണ്ണീർ തുടയ്ക്കാൻ ദുഷ്ഷന്തന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമാണ് താനിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതെന്ന് സാരം.തിരിച്ചറിവിലൂടെയുണ്ടായ പശ്ചാത്താപം ദുഷ്ഷന്തന്റെ മഹത്ത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.സ്ത്രീയോടു ചെയ്ത അപരാധത്തിന് ക്ഷമചോദിക്കാനും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാനും തന്റെ രാജപദവിയോ വീരത്വമോ ദുഷ്ഷന്തന് തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നതാണ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത.

20. സാദൃശ്യകൽപനയുള്ള വരികൾ കണ്ടെത്തുക.

-എരിയാൻ വിറകിന് കാത്തിരിയ്ക്കുന്ന അഗ്നിയെപ്പോലെ.

-ചെറുപാമ്പ് ചന്ദനമരത്തെയെന്നപോലെ.
-രാഹുവിനെ വിട്ട് ചന്ദ്രൻ രോഹിണിയോട് ചേരുന്നത് പോലെ.
-മാല തലയിലിട്ടാൽ പാമ്പാണെന്ന് കരുതി തല കുടയുന്ന അന്ധരെയെന്നപോലെ.

21. 'ജയ പ്രാർത്ഥന പകുതി മുറിഞ്ഞിട്ടും ഫലിച്ചു' എന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കരുതിയത് എന്തുകൊണ്ട് ?

ആര്യ പുത്രൻ വിജയിക്കട്ടെ എന്ന ശകുന്തളയുടെ ജയപ്രാർത്ഥന സങ്കടത്താൽ മുഴുമിപ്പിക്കാൻ അവൾക്കായില്ല. അവളുടെ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവൾ ദുഃഖിതയാണെന്നതിന്റെ തെളിവുണ്ട്. വിരഹദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ വെറ്റിലമുറുക്കാറില്ല. ശകുന്തളയെ കണ്ടപ്പോൾ ചുണ്ടുകളിൽ മുറുക്കിയതിന്റെ അടയാളം കാണാത്തതിനാൽ അവൾ ദീർഘകാലമായി വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് രാജാവിന് മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വാക്കു മുറിഞ്ഞാലും അവളുടെ ഈ രൂപത്തിൽ നിന്നും ഇക്കാലമത്രയും അവൾ തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടാവുന്ന ദുഷ്ഷന്തന്റെ സന്തോഷമാണ് ഇവിടെ തെളിയുന്നത്.

22. "മോഹമകന്നു.........................ഭാഗ്യവശാൽ" -ശകുന്തളയെ കണ്ടുമുട്ടിയതിനെ ദുഷ്ഷന്തൻ എന്തിനോടാണ് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ? വിശദമാക്കുക.

ഉപമാലങ്കാരം കൊണ്ട് തന്റെ സാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കിയ കവിയാണ് കാളിദാസൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷമായ സാദൃശ്യകല്പനയാണ് പ്രസ്തുത വരികൾ.ദുഷ്ഷന്തൻ ശകുന്തളയെ ഏറെ നാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം കണ്ടുമുട്ടിയതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യയാണ് രോഹിണി. രാഹുഗ്രസ്തനാകുമ്പോൾ രോഹിണിയെക്കാണാൻ ചന്ദ്രനു സാധിക്കുകയില്ല. ഗ്രഹണം തീരുമ്പോൾ രോഹിണീസാമീപ്യം കൈവരുകയും ചെയ്യും.അതുപോലെ ശാപശക്തി കൊണ്ട് ശകുന്തളയെ മറന്നുപോയ ദുഷ്ഷന്തന് ശാപമകന്ന് ബുദ്ധി തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ശകുന്തളയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

23. വല്ലി ഋതുയോഗത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ പുഷ്പത്തെ ധരിക്കട്ടെ- ആശയം വ്യക്തമാക്കുക.

മോതിരം ധരിക്കട്ടെ എന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

24. സർവദമനനെ കണ്ടപ്പോൾ ദുഷ്ഷന്തന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാവുന്ന ചിന്തകൾ സൂചനകളായി കുറിക്കുക ?

- ഭാവിയിൽ മാഹാതേജസ്വിയായി വളരാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ആശ്രമബാലനായ സർവദമനിൽ ദുഷ്ഷന്തൻ കാണുന്നു.
- സർവദമനന്റെ പിതാവായിരിക്കുന്നത് അത്രയേറെ പുണ്യമാണെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ കരുതുന്നു.
- നിഷ്കളങ്കനായ സർവദമനന്റെ കളികൾ ദുഷ്ഷന്തനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.മാത്രമല്ല ഇങ്ങനെയൊരു കുട്ടിയെ ലാളിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം തനിയ്ക്കില്ലാത്തതിനാൽ ദുഃഖിതനാവുന്നുമുണ്ട്.

25. ശകുന്തള തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവായി ദുഷ്ഷന്തൻ കാണുന്നതെന്തെല്ലാം ?

വിരഹദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ വെറ്റിലമുറുക്കാറില്ല. ശകുന്തളയെ കണ്ടപ്പോൾ ചുണ്ടുകളിൽ മുറുക്കിയതിന്റെ അടയാളം കാണാത്തതിനാൽ അവൾ ദീർഘകാലമായി വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് രാജാവിന് മനസ്സിലായി.ഇതിൽ ദുഷ്ഷന്തനോടുള്ള

ശകുന്തളയുടെ സ്നേഹമാണ് വെളിവാക്കപ്പെടുന്നത്.

26. കഥാഗതിയെ നാടകീയമായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ കവി സ്വീകരിച്ച രചനാതന്ത്രങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?

-സർവദമനൻ സിംഹക്കുട്ടിയുമായി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ആകസ്മികമായിട്ടായിരുന്നു ദുഷ്ഷന്തന്റെ കടന്നുവരവ്.

-ശകുന്തലാസ്യം എന്ന പ്രയോഗം കുട്ടിയിലുണ്ടാക്കിയ തെറ്റിദ്ധാരണ ദുഷ്ഷന്തൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ശകുന്തളയെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത് എന്ന് സംശയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

-ദുഷ്ഷന്തന്റെയും കുട്ടിയുടെയും മുഖസാമ്യം താപസ്വികളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

-സർവദമനന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും വീണ രക്ഷ ദുഷ്ഷന്തൻ എടുക്കുന്നു.

-ശകുന്തളയുടെ കാൽക്കൽ വീണ് ദുഷ്ഷന്തൻ മാപ്പിരക്കുന്നു.

-ശകുന്തള ദുഷ്ഷന്തന്റെ വിരലിൽ മോതിരം കാണുന്നത്.

ഇവയെല്ലാം നാടകത്തെ സമർത്ഥമായി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

27. ദുഷ്ഷന്ത മഹരാജാവിന്റെ സവിശേഷതകൾ കുറിക്കുക.

ഇന്ദ്രന്റെ ആവശ്യ പ്രകാരം യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കാനായി പോകുന്ന ദുഷ്ഷന്തൻ അതിൽ വിജയിക്കുന്നു. ധീരനും പരാക്രമിയുമായ അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു രാജാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും ഇണങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പാഠഭാഗത്തിലെ പല സന്ദർഭങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ദുഷ്ഷന്തന്റെ താപസികളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നും സർവദമനോടു കാണിക്കുന്ന വാത്സല്യത്തിൽ നിന്നും സ്നേഹസമ്പന്നനും സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് പെരുമാറാനുമറിയുന്ന വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് വായനക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. നിറഞ്ഞ പുത്രവാത്സല്യം ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തെളിയുന്നുണ്ട്. ശകുന്തളയെ കണ്ടപ്പോൾ താൻ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിന് ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീയോടു ചെയ്ത തെറ്റിന് ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ രാജപദവിയിലിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിട്ടുപോലും ഒരു മടിയും ദുഷ്ഷന്തൻ കാണിക്കുന്നില്ല. ഓരോ അവസരത്തിലും എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്ന വിവേകം തന്നെയാണിത്. സമർത്ഥനായ ഒരു രാജാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം ആദരിക്കേണ്ടവരെ ആദരിക്കാനും അംഗീകരിക്കേണ്ടവരെ അംഗീകരിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കശ്യപഭഗവാനെ കണ്ട് അനുഗ്രഹം വാങ്ങണമെന്ന് ദുഷ്ഷന്തൻ ശകുന്തളയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ശ്രീനേഷ്.എൻ

എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം

ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ

പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്

3 പാവങ്ങൾ

വിക്ടർ ഹ്യൂഗോ

വിവർത്തനം : നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോൻ

1802 - 1885

" പാവങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകം എല്ലാ രാജ്യക്കാർക്കും വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. അത് എല്ലാവരും വായിച്ചുനോക്കുമോ എന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.പക്ഷെ, ഞാൻ അത് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിഎഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്"

"മനുഷ്യൻ അജ്ഞനും നിരാശനുമായി എവിടെയുണ്ട്, ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി സ്ത്രീകൾ എവിടെ വിൽക്കപ്പെടുന്നു, അറിവുണ്ടാക്കാനുള്ള ഗ്രന്ഥവും തണുപ്പുമാറ്റാനുള്ള അടുപ്പും കിട്ടാതെ കുട്ടികൾ എവിടെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു, അവിടെയെല്ലാം *പാവങ്ങൾ* എന്ന പുസ്തകം വാതിൽക്കൽ മുട്ടി വിളിച്ചുപറയും: 'എനിക്കു വാതിൽ തുറന്നുതരിക; ഞാൻ വരുന്നതു നിങ്ങളെ കാണാനാണ്;"

- വിക്ടർ ഹ്യൂഗോ

മഹാനായ എഴുത്തുകാരൻ വിക്ടർ ഹ്യൂഗോയുടെ പ്രസിദ്ധകൃതിയായ ലാ മിറാബലെ എന്ന കൃതിക്ക് നാലപ്പാട്ടു നാരായണ മേനോൻ നൽകിയ പാവങ്ങൾ എന്ന വിവർത്തനത്തിലെ ചെറിയൊരു ഭാഗമാണ് പാഠഭാഗം.

- ലോക സാഹിത്യബോധത്തെ മാറ്റിമറിച്ച കൃതി.
- പാശ്ചാത്യ മഹാഭാരതം, നോവലുകളുടെ അമ്മ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ ഈ കൃതിയ്ക്ക് ഉണ്ട്.
- ലാ മിറാബലെ എന്ന കൃതി 1862 ൽ രചിക്കപ്പെട്ടു.
- ഫ്രാൻസിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നെപ്പോളിയനു ശേഷമുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം ഈ നോവലിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
- നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത ഈ കൃതി 1925 ൽ മാതൃഭൂമി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.
- ലാ മിറാബലെ എന്ന ഫ്രഞ്ച് നോവലിന് *ഇസാബെൽ ഫ്ളോറൻസ് ഹാപ്ഗുഡ്* രചിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് നാലപ്പാട്ട് നാരായണ മേനോൻ ഈ കൃതി പാവങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത്.
- മലയാള ഭാവുകത്വത്തെയും ഭാഷാശൈലിയെയും മാറ്റിമറിച്ച വിവർത്തന കൃതിയാണ് പാവങ്ങൾ.
- ഈ കൃതി കേരളീയവും ദേശീയവുമായ നവോത്ഥാനത്തിനുള്ള ചാലക ശക്തിയായി മാറി.

നോവലിനെക്കുറിച്ച്.......

- '' ഭൂമിയിൽ എത്ര കാലം ദാരിദ്ര്യവും അജ്ഞതയും നിലനിൽക്കുന്നുവോ അത്രയും കാലം പാവങ്ങൾ എന്ന നോവൽ വായിക്കപ്പെടും''- ടോൾസ്റ്റോയി.
- '' എല്ലാ നോവലുകളുടെയും അമ്മയാണ് പാവങ്ങൾ''- എം.മുകുന്ദൻ
- ''പാവങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ നിരക്ഷരരെപ്പോലെയാണ്. അവരുടെ ആത്മാവിൽ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാകും. അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിവായിക്കാൻ പഠിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ആരും അക്ഷരാഭ്യാസമുള്ളവരായി മാറുന്നില്ലല്ലോ. പാവങ്ങൾ വായിക്കുക കൂടി വേണം കാരണം ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലേറെയായി ആത്മോന്നമനത്തിന് അവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട പാഠ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് പാവങ്ങൾ'' - എം.മുകുന്ദൻ
- ''നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ തീക്ഷ്ണ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ അപൂർവ ജ്വാലയായി നിൽക്കുന്നു, 'പാവങ്ങൾ '; സങ്കീർണമായ മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുടെ ചൈതന്യ നിർഭരമായ ആവിഷ്കാരം''- ജോർജ് ഓണക്കൂർ
- '' എന്റെ എഴുത്തിലും സ്വഭാവഘടനയിലും ചിന്തയിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ പുസ്തകമാണ് പാവങ്ങൾ''- ഇ.ഹരികുമാർ

കഥാപാത്രങ്ങൾ

- മോൺസിന്യേർ ബിയാങ് വെന്യു - ഡി പട്ടണത്തിലെ മെത്രാൻ(മോൺസിന്യേർ എന്നത് മുഖ്യപുരോഹിതന് പോപ്പ് അനുഗ്രഹിച്ചു നൽകുന്ന സ്ഥാനപ്പേരാണ്)
- മദാംവ്വസേല്ല് ബപ്തിസ്തീൻ - മെത്രാന്റെ വൃദ്ധയായ സഹോദരി(പാഠഭാഗത്ത് ഈ കഥാപാത്രത്തെക്കുറിച്ച് ചെറിയ പരാമർശം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.)
- മദാം മഗ്ലാർ - മെത്രാന്റെ അരമനയിലെ പരിചാരിക.
- ഴാങ് വാൽ ഴാങ് - തികച്ചും ദരിദ്രനായ മരം വെട്ടുകാരൻ. സഹോദരിയുടെ മക്കളുടെ വിശപ്പുമാറ്റാൻ റൊട്ടി കട്ടെടുത്തതിന്റെ പേരിൽശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 5 വർഷത്തെ ജയിൽവാസമാണ് ശിക്ഷാകാലയളവെങ്കിലും തടവിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ 19 വർഷം ജയിലിൽ കഴിയേണ്ടി വന്നു. ജയിൽ ശിക്ഷയ്ക്കു ശേഷം ഡി പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനായ മോൺസിന്യേർ അയാൾക്ക് അഭയം നൽകി.തുടർന്ന് ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാവുന്ന മാറ്റങ്ങളാണ് നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പാവങ്ങൾ എന്ന കൃതിയ്ക്ക് സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിലുള്ള സ്ഥാനം.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ജനിച്ച്, ജീവിച്ചു, മരിച്ചു പോകുന്ന മനുഷ്യരുടെ സങ്കീർണമായ ജീവിതം അടയാളപ്പെടുത്തിയ കൃതിയാണ് പാവങ്ങൾ. ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളാണ് ഒരു മനുഷ്യനെ നല്ലതും ചീത്തയുമാക്കുന്നത്. തെറ്റുകാരനായി ലോകത്ത് ആരും തന്നെ ജനിക്കുന്നില്ല. നിരപരാധികൾ ലോകത്തെവിടെയും ഇപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ കൃതി മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്ന ആശയത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ചെറിയ തെറ്റുകൾക്കു വലിയ ശിക്ഷ നൽകി ജയിലിലടയ്ക്കുമ്പോൾ സംഘർഷം നിറഞ്ഞ ജീവിതം അയാളെ മനുഷ്യനല്ലാതാക്കി മാറ്റും. ശരിയായ നീതി പ്രകടിപ്പിക്കാത്ത നിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്കു നേരെയുള്ള വിമർശനം തന്നെയാണ് ഈ നോവൽ. ലോകസാഹിത്യത്തിന് മാനവികതയുടെ പുതിയൊരു മുഖം കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻ ഈ നോവലിനു സാധിച്ചു. മാത്രമല്ല വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കൃതി എഴുത്തുകാർക്കുള്ള മികച്ച പാഠപുസ്തകം കൂടിയാണ്.

കഥാസംഗ്രഹം സൂചനകളിലൂടെ....

- ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് ഡി പട്ടണത്തിലെ മെത്രാൻ അഭയം നൽകി.
- നിശബ്ദമായ രാത്രിയിൽ അതിനേക്കാൾ നിശബ്ദമയി പൂച്ചയുടെ കളവുള്ളതും അസ്വസ്ഥവുമായ സൗമ്യഭാവത്തോടെ അടച്ചിട്ടവാതിൽ തുറന്ന് മോഷണം നടത്താൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ശ്രമിക്കുന്നു.
- വാതിൽ തുറക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ എണ്ണയിടാത്ത തിരിക്കുറ്റി വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.തന്റെ കാര്യം പോയി എന്ന് അയാൾ തീർച്ചയാക്കി.
- **തിരിക്കുറ്റിയുട ശബ്ദം പരലോകത്തു വെച്ച് താൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റിനെ വിചാരണ ചെയ്യാനെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കാഹള ശബ്ദം പോലെ അയാൾക്കു തോന്നുന്നു.**
- തിരിക്കുറ്റി ജീവൻ വെച്ച് ഒരു ഭീകര ജീവിയായി ഒരു നായയെ പോലെ കുരച്ച് എല്ലാവരെയും ഉണർത്തും എന്ന് അയാൾ ഭയപ്പെടുന്നു.
- എല്ലാവരും ഈ ശബ്ദം കേട്ട് ഉണരുമെന്നും താൻ പിടിക്കപ്പെടുമെന്നും ഉറപ്പിച്ച ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ഭയത്തോടെ നിന്നു പോയി.ഭയത്താൽ അയാളുടെ ശ്വാസ വേഗം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.ഗുഹയിൽ നിന്നും വരുന്ന കാറ്റിന്റെ ഇരമ്പൽ പോലെ അത് തോന്നുമായിരുന്നു.
- *കൊല്ലന്റെ ആലയിൽ കാറ്റുണ്ടാക്കാൻ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കുടങ്ങൾ പോലെ അയാളുടെ രക്തനാഡികൾ പിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.*
- **ഉപ്പു കൊണ്ടുള്ള പ്രതിമ പോലെ അയാൾ ഭയത്താൽ തരിച്ചു നിന്നുപോയി.**
- തന്റെ പ്രവൃത്തി ശരിയാണോ എന്ന ചിന്ത ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും മോഷ്ടിക്കാനുള്ള ശ്രമം അയാൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല.
- ആരും ഉണരാത്തതിനാൽ ആശ്വസിക്കുന്നു തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് പിന്നോട്ടുപോകാതെ കഴിയുന്നതും വേഗം എന്തെങ്കിലും അവിടെ നിന്നു മോഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെടാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നു.
- മെത്രാന്റെ മുറിയിൽ നിന്നും വെള്ളി സാമാനമെടുത്ത് പട്ടാളമാറാപ്പിലിട്ട് കൊട്ട വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അവിടെ നിന്നും അയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടു.
- അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തോട്ടത്തിൽ ഉലാത്തുന്ന മെത്രാനോട് പരിചാരിക വെള്ളി പാത്രം കണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയും തുടർന്ന് അത് നഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു.
- ഈ സന്ദർഭത്തെ വളരെ നിസ്സംഗമായാണ് മെത്രാൻ കാണുന്നത്. **ആ വെള്ളി സാമാനങ്ങൾ നമ്മുടേതായിരുന്നോ എന്നാണ് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നത്.** മാത്രമല്ല **അവ വളരെക്കാലം നമ്മൾ സൂക്ഷിച്ചു പോന്നതുതന്നെ ശരിയല്ലെന്നും അതു പാവങ്ങളുടെതാണെന്നും** പറയുന്ന മെത്രാൻ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ പാവമായ മനുഷ്യനാണ് അവ കിട്ടിയതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- പ്രാതൽ കഴിക്കുമ്പോൾ ഒരു കഷ്ണം അപ്പം ഒരു കോപ്പ പാലിൽ എടുത്തു മുക്കുന്നതിന് ഒരാൾക്കു മരം കൊണ്ടുള്ള മുള്ളും കയ്യലും കൂടി ആവശ്യമില്ലെന്ന് മെത്രാൻ പറയുന്നു.
- ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ പരിചാരികയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ല.
- അപ്പോഴാണ് പുറത്തു നിന്നും ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത്. മൂന്നു പോലീസുകാർ ചേർന്ന് ഴാങ് വാൽ ഴാങിനെ കൊണ്ടു വരുന്നു.
- അമ്പരന്നു നിൽക്കുന്ന ഴാങ് വാൽ ഴാങിനോട് ഞാൻ തന്ന മെഴുകുതിരി കാലുകൾ

എടുക്കാതിരുന്നത് എന്താണെന്നു മെത്രാൻ ചോദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുള്ളുകളും കയ്‌ലുകളും എടുത്ത കൂട്ടത്തിൽ അവ കൂടി നിങ്ങൾ കൊണ്ടു പോവാതിരുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന ചോദ്യം കേട്ട് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് മിഴിച്ചു നിന്നു പോയി.

- കള്ളനാണെന്നു കരുതിയാണ് ഇയാളെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചതെന്ന് പോലീസുകാർ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവ താൻ നൽകിയതാണെന്ന മെത്രാന്റെ മറുപടിയാൽ ഴാങ് വാൽഴാങിനെ പോലീസുകാർ മോചിപ്പിക്കുന്നു.
- തന്നെ മോചിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന കാര്യം അത്ഭുതത്തോടെയാണ് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് കാണുന്നത്.
- നിങ്ങൾ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് മെഴുകുതിരി കാലുകൾ കൂടി കൊണ്ടു പോകണമെന്നു പറഞ്ഞ് മെത്രാൻ അവ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് നൽകുന്നു. വിറച്ചു കൊണ്ടാണ് അയാൾ അത് വാങ്ങിയത്.
- *ഇനി ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ നേർവഴിക്കു വരണമെന്നും ഇവിടെത്തെ വാതിലുകൾ ഒരു നീക്കു നീക്കിയിടുകയല്ലാതെ ഒരിക്കലും പൂട്ടിയിടുകയില്ലെന്നും മെത്രാൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങിനോടു പറയുന്നു.*
- പോലീസുകാർ പോയി. മോഹാലസ്യപ്പെടാൻ പോകുന്ന ഒരാളെ പോലെ തോന്നിച്ച അയാളോട് *ഒരു സത്യവാനായിരിക്കാൻ ഈ നിമിഷത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നു നിങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു മറക്കരുതേ, ഒരിക്കലും മറന്നുപോകരുത്.* എന്ന് മെത്രാൻ പറയുന്നു.
- പരിഗണന ലഭിക്കേണ്ട സമയത്ത് സ്നേഹവും കാരുണ്യവും കൊണ്ട് ഒരാളെ മാറ്റിയെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് മെത്രാൻ നമുക്ക് കാണിച്ചു തരുന്നു.

ചോദ്യശേഖരം..........

1. “ഉപ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രതിമപോലെ അയാൾ നിന്നേടത്തു തന്നെ മിഴിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു.”- ഈ വാക്യത്തിൽ തെളിയുന്ന ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയും മാനസികാവസ്ഥയും കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

ജയിൽ വാസം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് ആശ്രയം നൽകാൻ മറ്റാരും തയാറാവാതിരുന്നപ്പോൾ അതിന് തായാറായത് ഡി പട്ടണത്തിലെ മെത്രാൻ മാത്രമാണ്. എന്നിട്ടും മെത്രാന്റെ മേടയിൽ നിന്നും വെള്ളിപ്പാത്രം മോഷ്ടിക്കുവാൻ അയാൾക്കു മടിയുണ്ടായില്ല.മോഷ്ടിക്കാനായി വാതിൽ തുറക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഏറെക്കാലമായി എണ്ണയിടാത്തതിനാൽ വാതിലിന്റെ തിരിക്കുറ്റി ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. ഇതോടെ എല്ലാവരും ഉണരുമെന്നും താൻ പിടിക്കപ്പെടുമെന്നുമുള്ള ഭയം അയാളിൽ നിറഞ്ഞു. ഭയം നിറഞ്ഞ മനസ്സുമായി ഉപ്പു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രതിമ പോലെ അയാൾ നിന്നേടത്തു തന്നെ മിഴിച്ചു നിന്നു പോയി. അടുത്തതായി എന്തു ചെയ്യുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അയാൾക്കു വ്യക്തതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭയം അയാളുടെ മനസ്സിലുണ്ടാക്കിയ നടുക്കമാണ് ഈ അവ്യക്തതയ്ക്ക് കാരണം. ഉപ്പ് അലിഞ്ഞു തീരുന്നതു പോലെ നടുക്കം നൽകിയ ആഘാതത്തിൽ ഉരുകിയുരുകി താൻ ഇല്ലാതാവുന്നുവെന്ന തോന്നൽ അയാളിലുണ്ടാകും. കളവു നടത്തുകയെന്ന ശീലം ഴാങ് വാൽ ഴാങിനില്ല. തന്റെ ജീവിത സാഹചര്യമുണ്ടാക്കിയ ദാരിദ്ര്യമാണ് മുഖ്യപ്രശ്നം. തനിക്കു അഭയം നൽകിയവരുടെ മുന്നിൽ വഞ്ചകനാവേണ്ട അവസ്ഥയെ നടുക്കത്തോടു കൂടി മാത്രമേ അയാൾക്ക് ഓർക്കാനാവൂ.

2. “ആ ഒന്നാമത്തെ അപകടം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു” - അപകടമെന്ത് ?

കളവ് നടത്താൻ വാതിൽ തുറക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ തിരിക്കുറ്റിയുടെ ശബ്ദം അയാളെ

ഭയപ്പെടുത്തി. ആ ശബ്ദം കേട്ട് ആരും ഉണരാതിരുന്ന സമയത്താണ് ഒരു അപകടം മറികടന്നതായി ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് തോന്നിയത്.

3. "പരലോകത്തു വെച്ച് ഈ ലോകകർമങ്ങളെ വിചാരണയ്ക്കെടുക്കുമ്പോഴത്തെ തുളഞ്ഞു കയറുന്നതും ഭയം തോന്നിക്കുന്നതുമായ കാഹള ശബ്ദം പോലെ തിരികുറ്റിയുടെ കരച്ചിലൊച്ച അയാളുടെ ചെകിട്ടിലടിച്ചു."- പ്രയോഗ സവിശേഷത വ്യക്തമാക്കുക.

തനിക്ക് അഭയം നൽകിയ സ്ഥലത്തു നിന്നും മോഷണം നടത്താൻ മടിയില്ലാത്ത തരത്തിലേക്ക് 19 വർഷത്തെ ജയിൽ വാസം ഴാങ് വാൽ ഴാങിനെ മാറ്റി മറിച്ചിരുന്നു.മോഷണം നടത്താനായി ഭയത്തോടെ മെത്രാന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എണ്ണയിടാത്തതിനാൽ വാതിലിന്റെ തിരിക്കുറ്റി വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.എല്ലാവരും ഉണരുമെന്നും താൻ പിടിക്കപ്പെടുമെന്നും അയാൾ കരുതിയെങ്കിലും ആരും ഉണർന്നില്ല. എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ താൻ ചെയ്യുന്ന കളവ് ആരും കണ്ടില്ലെങ്കിലും പരലോകത്ത് തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ഭയക്കുന്നു. തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലെ ശരിതെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അയാളെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. വിചാരണയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ലോഹവാദ്യത്തിന്റെ കാഹളശബ്ദം പോലെയാണ് തിരിക്കുറ്റിയുടെ ശബ്ദം അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. കാഹള ശബ്ദം തെറ്റു ചെയ്തവനെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിന്റെ വിളിച്ചറിയിക്കലാണ്. അതുപോലെ എണ്ണയിടാത്തതിനാൽ തിരിക്കുറ്റിയുണ്ടാക്കിയ ശബ്ദം താൻ കുറ്റവാളിയാണെന്ന് ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ശബ്ദമായി ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് തോന്നുന്നു. തനിക്ക് അഭയം നൽകിയവരോട് ഇത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ കുറ്റബോധം അയാളെ വേട്ടയാടുന്നുണ്ട്.ഈ മാനസികാവസ്ഥയെ വ്യക്തമാക്കാൻ തിരിക്കുറ്റിയുടെ ശബ്ദം അയാളിലുണ്ടാക്കിയ അനുഭവത്തിന്റെ ചിത്രീകരണത്തിലൂടെ കഴിയുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്.

4. "ഞാൻ ആ വെള്ളി സാമാനം വളരെക്കാലം സൂക്ഷിച്ചു പോന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയായിട്ടില്ല. അതു പാവങ്ങളുടേതാണ്." - വരിയിൽ തെളിയുന്ന ധാർമ്മിക ബോധം. വിലയിരുത്തുക.

അല്ലെങ്കിൽ

ഈ വാക്കുകൾ സമൂഹത്തിനു നൽകുന്ന സന്ദേശമെന്ത് ?

തനിയ്ക്ക് ആശ്രയം നൽകിയ മെത്രാന്റെ മേടയിൽ നിന്നും വെള്ളിപ്പാത്രം കട്ട് കടന്നുകളയാൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് ഒരുതരത്തിലുമുള്ള മടിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മദാം മഗ്ലാർ വെള്ളിപാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യം തിരിച്ചറിയുകയും ആ വിവരം മെത്രാനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാൻ ആ വെള്ളിസാമാനം നമ്മുടെയായിരുന്നോ എന്ന സവിശേഷമായ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത്. മാത്രമല്ല അത് താൻ സൂക്ഷിച്ചത് ശരിയായില്ല എന്നും അത് പാവങ്ങൾക്കുള്ളതാണെന്നുമുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ മറുപടി മെത്രാൻ മദാം മഗ്ലാർക്ക് നൽകുന്നു. വിലപിടിപ്പുള്ളതൊന്നും ഒരാളുടേതുമാത്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നതാണ് മെത്രാന്റെ അഭിപ്രായം.ഇ ൗ ലോകത്ത് സ്വന്തം എന്നൊന്നില്ല. ആരും ഒന്നിന്റെയും എക്കാലത്തെയും ഉടമസ്ഥരല്ല.ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം എല്ലാവർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.ദൈവത്തിന്റെ വസ്തുവകകൾ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.നമ്മുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിന് വെള്ളി സാമാനങ്ങൾ വേണമെന്നില്ല. അപ്പം കോപ്പയിലുള്ള പാലിൽ മുക്കിയെടുക്കാൻ കയ്യിലും മുള്ളും ആവശ്യമില്ല.അവയെല്ലാം പാവങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയാൽ ഉപകാരപ്രദമാവും. മാനുഷ്യ നന്മയിൽ ഊന്നിയ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരം ഭൗതിക വസ്തുക്കൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലെന്നുതന്നെയാണ് മെത്രാൻ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

5. "അപ്പോൾ ഒന്നാമത് ആ വെള്ളി സാമാനം നമ്മുടെയായിരുന്നുവോ?" - മെത്രാൻ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത് ?

ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കൾ പാവങ്ങളുടെ സ്വന്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

6. "ഒരു കഷ്ണം അപ്പം ഒരു കോപ്പ പാലിൽ മുക്കുന്നതിന് ഒരാൾക്കു മരം കൊണ്ടുള്ള മുള്ളും കയ്യിലും കൂടി ആവശ്യമില്ല."- ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന ജീവിത വീക്ഷണം

വ്യക്തമാക്കുക.

താൻ അഭയം നൽകിയിട്ടും തന്റെ മേടയിൽ നിന്നും വെള്ളിപ്പാത്രവും കൊണ്ട് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് കടന്നു കളഞ്ഞ വാർത്ത അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ഭാവ വ്യത്യാസവും മെത്രാനിൽ ഉണ്ടായില്ല. ആ വെള്ളി സാമാനം തങ്ങളുടേതു തന്നെയാണോ എന്ന ചിന്തയാണ് അയാളിൽ നിറയുന്നത്. അത് വളരെ കാലം സ്വന്തമാക്കി വെച്ചത് തെറ്റായിപ്പോയെന്നും അത് പാവങ്ങൾക്കുള്ളതാണെന്നുമാണ് മെത്രാന്റെ അഭിപ്രായം. തലേ ദിവസം ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിടത്തു തന്നെയിരുന്ന് മെത്രാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ പിറുപിറുത്തിരിക്കുന്ന മദാം മഗ്ലറോട് ഒരു കഷ്ണം അപ്പം ഒരു കോപ്പ പാലിൽ എടുത്തു മുക്കുന്നതിന് ഒരാൾക്ക് മരം കൊണ്ടുള്ള മുള്ളും കയ്യിലും ആവശ്യമില്ലെന്ന് വളരെ നിഷ്കളങ്കമായി മെത്രാൻ പറഞ്ഞു. ലാളിത്യമാണ് ജീവിതത്തെ സുന്ദരമാക്കുന്നത് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് മെത്രാനുള്ളത്.യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്ക് ജീവിക്കാൻ വളരെക്കുറച്ച് വസ്തുക്കൾ മാത്രം മതി. ആർഭാടം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തോടുള്ള ആഗ്രഹം ജീവിതത്തെ സങ്കീർണമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ലാളിത്യം ഈ സങ്കീർണതയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. വെള്ളി സാമാനങ്ങളുടെ നഷ്ടം തന്റെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കുകയില്ല എന്ന വ്യക്തമായ ബോധം മെത്രാന് ഉണ്ടായിരുന്നു.

7. ''എന്നെ വിടാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെയോ'' - ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാൻ കാരണമെന്ത് ?

തനിയ്ക്ക് അഭയം നൽകിയ മെത്രാന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്നും മോഷണം നടത്തുവാൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് ഒരു തരത്തിലുമുള്ള മടിയുമുണ്ടായില്ല. രാത്രി സമയത്ത് ആരും കാണാതെ വെള്ളി സാമാനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ച് അയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിലും പോലീസുകാരുടെ പിടിയിലകപ്പെട്ട് പോലീസുകാരോടൊപ്പം മെത്രാന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു തന്നെ എത്തി ചേർന്നു. ഏറെ ദുഃഖിതനായിരിക്കുന്ന അയാളുടെ മുന്നിലെത്തിയ മെത്രാൻ നിനക്ക് ഞാൻ തന്ന മെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ എടുക്കാതിരുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവത്തോടെയാണ് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് ഈ അവസ്ഥയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളി സാമാനങ്ങൾ താൻ അയാൾക്ക് സമ്മാനമായി നൽകിയതാണെന്നു കൂടി മെത്രാൻ പറയുന്നതോടു കൂടി പോലീസുകാർ അയാളെ മോചിപ്പിക്കാൻ തയാറായി.എന്നാൽ ഴാങ് വാൽഴാങിന് ഇത് അവിശ്വസനീയമായിരുന്നു. തന്റെ കുറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും മെത്രാൻ ഇത്തരത്തിൽ പെരുമാറുന്നത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രയാസമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് പോലീസുകാർ തന്നെ വിടാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ളത് അയാൾക്ക് അവിശ്വസനീയമായി തോന്നിയത്.

8. ''ഒരു സത്യവാനായിരിക്കുവാൻ ഈ ക്ഷണം..................... ഒരിക്കലും മറന്നു പോകരുത്.'' വരികളിൽ തെളിയുന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കുക.

പാവങ്ങൾ എന്ന നോവലിലെവിടെയും ഇങ്ങനെയൊരു പ്രാർത്ഥന തെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ തനിക്കു വന്നു ചേർന്ന അപകടത്തിൽ വെറുപ്പു കാണിക്കാതെ തന്നോടു ക്ഷമിച്ച തനിക്ക് ഒരിക്കലും പിടികിട്ടാത്ത മെത്രാനെ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് ഴാങ് വാൽ ഴാങ് കാണുന്നത്. ഭയത്താൽ വിറച്ച അയാൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇനി ഒരിക്കലും ഇത്തരം പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടില്ല എന്ന് മനസ്സിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവും. വേണമെങ്കിൽ മെത്രാന് പോലീസുകാരോട് സത്യം പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് അയാളെ വീണ്ടും തെറ്റിലേക്കു തന്നെയാണ് നയിക്കുക എന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് അവിശ്വസനീയമായ രീതിയിൽ മെത്രാൻ ഇടപെട്ടത്.അത് അയാൾക്ക് നേർക്കാഴ്ച നൽകും. അതിനു വേണ്ടി തന്നെയാണ് സത്യ സന്ധതയുടെയും മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ മെഴുകുതിരി കാലുകൾ മെത്രാൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് നൽകിയത്. സ്വാഭാവികമായും ഇത്തരത്തിലുള്ള വിചിത്രമായ അനുഭവം അയാളിൽ കുറ്റബോധമുണ്ടാക്കും.അതോടെ അയാളിൽ തിന്മ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും.തിന്മയ്ക്ക് അയാളുടെ മേൽ അവകാശമില്ലെന്ന് ഈ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ മെത്രാൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു. തന്റെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും തന്നിൽ നിന്ന്

നന്മ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആരും തന്നെ ഒരിക്കലും തിന്മയിലേക്ക് വഴുതി വീഴി ല്ലെന്ന സന്ദേശമാണ് ഇതിലൂടെ നമുക്ക് ലഭ്യമാവുന്നത്.

9. ''എന്റെ സ്നേഹിതാ, ഇനി............അതൊരിക്കലും പൂട്ടിയിടുകയില്ല''- വരികളിലൂടെ തെളിയുന്ന മെത്രാന്റെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുക.

ആർക്കും എപ്പോഴും കടന്നു വരാവുന്ന ഇടമായിരുന്നു മെത്രാന്റെ ഭവനം. വലുപ്പചെ റുപ്പങ്ങളുടെതായ വേർതിരിവ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റേതായ ചിന്ത കൾക്കപ്പുറം മാനവികതയുടെ ആഴം മെത്രാനിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. അതു കൊണ്ടാണ് ഇനി ഇവിടേക്ക് വരുമ്പോൾ നേർവഴിക്ക് വരാമെന്നും വാതിൽ ചാരിയിടുന്നതല്ലാതെ താഴിട്ടു പൂട്ടുകയില്ലെന്നും മെത്രാൻ പറയുന്നത്. ഒരിക്കലും അടച്ചിടാത്ത വാതിൽ അഭയം നൽകാൻ മനസ്സുള്ള മാനവികതയുടെ അടയാളമാണ്.ജീവിതത്തിൽ എല്ലാവരും നേർ വഴികളിലൂടെ യാണ് സഞ്ചരിക്കേണ്ടത് എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.വളഞ്ഞവഴികൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് മെത്രാൻ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. പാപികളോടു പൊറുക്കുക എന്നത് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരകോ ടിയാണ്.സ്നേഹവും കാരുണ്യവും ജീവിതത്തെ ഭയരഹിതമാക്കും.എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള ഭയപ്പാടുകൾക്കുമപ്പുറത്താണ് മെത്രാൻ. അതിനുള്ള തെളിവാണ് ആരാണെന്ന് അറിയാഞ്ഞിട്ടു പോലും തന്റെ ഭവനത്തിൽ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് അഭയം നൽകിയത്. അയാളെ നന്മയുടെ പ്രതീകമായി കാണാനാണ് മെത്രാന് കഴിഞ്ഞത്. ജീവിതത്തെ നിഗൂഢതകളില്ലാത്ത തുറന്ന പുസ്തകമായി അദ്ദേഹം കാണുന്നു.ഇത് തന്റെ ലളിതജീവിതത്തിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം സ്വാംശീകരിച്ചത്.

10. ''മനുഷ്യനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഭാവവിശേഷത്തോടുകൂടി അയാള് ആ വന്ദ്യനായ മെത്രാനെ തുറിച്ചു നോക്കി.''- ഴാങ് വാൽ ഴാങ്ങിന്റെ ഈ ഭാവ വിശേ ഷത്തിന്റെ കാരണമെന്ത് ?

മെത്രാന്റെ വാക്കുകൾ അവിശ്വസനീയമായി തോന്നിയതിനാൽ.

11. ''ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ കണ്ണു രണ്ടും മിഴിഞ്ഞുപോയി. മനുഷ്യനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഭാവ വിശേഷത്തോടു കൂടി അയാൾ ആ വന്ദ്യനായ മെത്രാനെ തുറിച്ചു നോക്കി.''

അടിവരയിട്ട പ്രയോഗങ്ങൾ സന്ദർഭത്തിനു നൽകുന്ന ആശയഭംഗി വ്യക്തമാക്കി കുറിപ്പു തയാറാക്കുക.

മെത്രാന്റെ മേടയിൽ നിന്നും വെള്ളിപ്പാത്രം കട്ടെടുത്ത് രക്ഷപ്പെട്ട ഴാങ് വാൽ ഴാങിനെ പോലീസുകാർ അറസ്റ്റു ചെയ്തു.മെത്രാന്റെ മുന്നിൽ അയാളെ ഹാജരാക്കി. അവിടെ നിന്നും ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത അനുഭവമാണ് ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് ഉണ്ടായത്.മെഴുകുതിരി കാലു കൾ കൂടി നിങ്ങൾക്ക് തന്നിരുന്നുവല്ലോ എന്നും എന്തുകൊണ്ട് അവ കൂടി കൊണ്ടു പോയില്ല എന്നും മെത്രാൻ ചോദിച്ചു. ഒരിക്കൽ കൂടി ജയിൽ വാസം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ച സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു അനുഭവമുണ്ടായത്. ഒരിക്കൽ പോലും ആരും തനിയ്ക്ക് അഭയം നൽകാതിരുന്നപ്പോൾ തനിയ്ക്ക് തണലായ മെത്രാന്റെ വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളുമായാണ് താൻ കടന്നുകളഞ്ഞത് എന്നിട്ടും തന്നോട് ഇങ്ങനെ പെരുമാറുന്ന മെത്രാൻ അയാൾക്ക് അവിശ്വസനീ യമായ വ്യക്തിത്വമാണ്.മെത്രാൻ ഴാങ് വാൽ ഴാങിനോടു കാണിക്കുന്ന സ്നേഹവും കരുണയും ഇത്തരത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റവും കൊണ്ടാണ് അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മിഴിഞ്ഞുപോയത്. മാനസ്സിക മായി തന്നെ തളർത്തിയ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കാനാവാത്ത അനുഭവം സമ്മാനിച്ചതു കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവത്തോടെ മെത്രാനെ അയാൾ തുറിച്ചു നോക്കിയത്.

12. മെത്രാന്റെ ഹൃദയ വിശാലത വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളി പാത്രവുമായി കടന്നുകളഞ്ഞ ഴാങ് വാൽ ഴാങിനെ അതിന്റെ പേരിൽ മെത്രാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തിയില്ല. മെഴുകുതിരിക്കാലുകൂടി എടുക്കാതിരുന്നതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് ചോദിച്ചു കൊണ്ട് പോലീസുകാരിൽ നിന്നും അയാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. തന്റെ മേടയിലെ വിലപിടിപ്പുള്ള തെല്ലാം പാവങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന മെത്രാന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് അയാളുടെ പാവങ്ങളോ

ടുള്ള പരിഗണനയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.ഇനി ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തോട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുവരാതെ തെരുവിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ തന്നെ എപ്പോഴും വരുകയും പോവുകയും ചെയ്യാമെന്നും ഈ വീടിന്റെ വാതിൽ ചാരിയിടുകയല്ലാതെ ഒരിക്കലും അടയ്ക്കുകയില്ല എന്നും മെത്രാൻ പറയുന്നു.എന്നും പാവങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ തുറന്നിടുന്ന വാതിൽ ഒരർത്ഥത്തിൽ മെത്രാന്റെ ഹൃദയ വിശാലതയുടെ അടയാളമാണ്.

13. ''നിങ്ങൾ സമാധാനത്തോടുകൂടി പോവുക........................അതൊരിക്കലും പൂട്ടിയിടുകയില്ല.''- മെത്രാന്റെ വാക്കിൽ തെളിയുന്ന സന്ദേശം വ്യക്തമാക്കുക.

സഹോദരിയുടെ മക്കളുടെ വിശപ്പകറ്റാൻ റൊട്ടി മോഷ്ടിച്ച ഴാങ് വാൽ ഴാങ് നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ കുറ്റവാളിയാണ്. എന്നാൽ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് തെറ്റിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുകയാണ് പലരും. ഇവരെ സമൂഹം അംഗീകരിക്കുകയോ പരിഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.എല്ലാവരും കൈവിടുമ്പോഴും പാപികളോട് പൊറുക്കുക എന്ന യേശുവിന്റെ വചനം പിന്തുടരുന്ന മെത്രാന് അയാൾ കുറ്റക്കാരനായിരുന്നില്ല. മെത്രാനെ അത്ഭുതത്തോടെ മാത്രമേ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന് കാണാനാവുന്നുള്ളു.എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും അടഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ തെറ്റായവഴികൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.എന്നാൽ ഴാങ് വാൽ ഴാങിന്റെ തെറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും ഒറ്റുകൊടുക്കാതെ അയാളുടെ മുന്നിൽ മെത്രാൻ തുറന്നിടുന്ന വാതിൽ പള്ളിമേടയുടെ വാതിൽ മാത്രമല്ല.അത് എല്ലാവർക്കുമുന്നിലും തുറന്നിടുന്ന നന്മയുടെ വാതിൽ തന്നെയാണ്. മനുഷ്യജീവിതം സുന്ദരമാക്കുന്നത് സ്നേഹവും കാരുണ്യവും നിറഞ്ഞ് അന്യരോടുള്ള പരിഗന മനസ്സിലുണ്ടാകുമ്പോഴാണ്.മാനവികതയും സാഹോദര്യവുമില്ലാത്ത അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമാണ് സ്വകാര്യ സ്വത്ത്. എല്ലാം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണെന്നു വരുമ്പോൾ ഇതിന്റെ പ്രസക്തി ഇല്ലാതാവും.തുറന്നിട്ട വാതിലിലൂടെ ഇതു തന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നത്.നമ്മളോട് കരുതലുള്ളവർ കൂടെയുണ്ടാവുമ്പോൾ ജീവിതം പ്രതീക്ഷയുള്ളതായി മാറും. ഈ കരുതൽ തെറ്റിലേക്കു പോകാതെ ശരിയിലേക്ക് പോകാൻ നമ്മളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു.

വിഗ്രഹിച്ചെഴുതുക

സൗമ്യഭാവം	സൗമ്യമായ ഭാവം
വിരൽത്തുമ്പ്	വിരലിന്റെ തുമ്പ്
മഴക്കാലം	മഴയുടെ കാലം
ഇഹലോകകർമങ്ങൾ	ഇഹലോകത്തിലെ കർമങ്ങൾ
രക്ത നാഡികൾ	രക്തം ഒഴുകുന്ന നാഡികൾ
സൗമ്യസ്വരം	സൗമ്യമായ സ്വരം
വെള്ളിവിളക്കുകാലുകൾ	വെള്ളികൊണ്ടുള്ള വിളക്കു കാലുകൾ
കാഹളശബ്ദം	കാഹളത്തിന്റെ ശബ്ദം
വൃദ്ധമതാചാര്യൻ	വൃദ്ധനായ മതാചാര്യൻ
ഇരുമ്പുവിളക്ക്	ഇരുമ്പു കൊണ്ടുള്ള വിളക്ക്

ശ്രീനേഷ്.എൻ
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്

കേരളപാഠാവലി 10

യൂണിറ്റ് 2 - അനുഭൂതികൾ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ

മനുഷ്യമനസ്സിനെ അഗാധമായി സ്പർശിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളുണ്ടാവും. അവ എഴുത്തുകാരുടെ മനസ്സിൽ വിവിധ അനുഭൂതികളായി നിറയുന്നു. തന്നിൽ ആസ്വാദനം സൃഷ്ടിച്ച അനുഭവങ്ങളെ സാഹിത്യകാരൻ തനിയ്ക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള മാധ്യമത്തിലൂടെ പകർത്തിവെക്കുന്നു. കഥയിലൂടെയോ കവിതയിലൂടെയോ നാടകത്തിലൂടെയോ ഇത്തരം അനുഭൂതികൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട അനുഭൂതികളിലൂടെയുള്ള യാത്രയാണ് അനുഭൂതികൾ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ എന്ന യൂണിറ്റ്.

യൂണിറ്റിന്റെ പ്രവേശകം.

നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന അന്യരോടു തോന്നുന്ന ആത്മബന്ധമാണ് സൗഹൃദം. ഇത്തരം സൗഹൃദം മഹത്തായ സൗഭാഗ്യമാണ്(അൻപുതരു.........സൗഭാഗ്യം)

സൗഹൃദമെന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എത്രത്തോളമാണെന്ന് തിരുക്കുറലിൽ തിരുവള്ളുവർ വ്യക്തമാക്കുന്നു.പരസ്പരമുള്ള സൗഹൃദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ലയിച്ചു നിൽക്കുന്ന നന്മയെന്ന വികാരമാണ്. ഞാനും നീയുമല്ലാത്ത നമ്മളെന്ന ഏകത്വത്തിന്റെ സന്ദേശം തന്നെയാണ് സൗഹൃദം എന്ന ആശയത്തിന്റെ മഹത്ത്വം. സൗഹൃദത്തിൽ വലുപ്പചെറുപ്പങ്ങളില്ല. ആരും ആർക്കും കീഴടങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല. സമഭാവനയാണ് ഇതിന്റെ താളം.സ്നേഹമാണിതിന്റെ ജീവൻ. കുമാരനാശാന്റെ സ്നേഹമാണഖില സാരമൂഴിയിൽ എന്ന വരികൾ ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ സ്പഷ്ടീകരണം തന്നെയാണ്,

വിശ്വരൂപം

4

ലളിതാംബിക അന്തർജനം

- കവിതകളിലൂടെ സാഹിത്യ ലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. പിന്നീട് കഥകളും നോവലുകളും എഴുതി മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്തിലെ മികച്ച സാന്നിധ്യമായി.
- മൂടുപടത്തിൽ, കാലത്തിന്റെ ഏടുകൾ, തകർന്ന തലമുറ, കൊടുങ്കാറ്റിൽ നിന്ന്, അഗ്നിസാക്ഷി, വിശ്വരൂപം, മാണിക്കൻ തുടങ്ങി നിരവധി കൃതികളുടെ രചയിതാവ്.
- സാമൂഹികമായ അനാചാരങ്ങളിൽപ്പെട്ട് കഷ്ടതകളനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും നേടിയെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു കഥാകാരിയുടെ ലക്ഷ്യം
- നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെയും സ്ത്രീകളോടുള്ള വികലമായ കാഴ്ചപ്പാടിനെയും ലളിതാംബിക അന്തർജനം എതിർത്തിരുന്നു.

വിശ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ച്.....

സമകാലിക സമൂഹം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ബഹുദൂരം മുന്നോട്ട് പോയെന്ന് അവകാശ പ്പെടുമ്പോഴും വിവേകരാഹിത്യത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ നമുക്കെവിടെയും കാണാം. നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ വൃദ്ധസദനങ്ങളും ഡേകെയർ സെന്ററുകളും പെരുകുന്ന കാഴ്ച വേവലാതിയോടെ മാത്രമെ ഉൾക്കൊള്ളാനാവൂ.തിരക്കു പിടിച്ച ലോകത്തിൽ തന്റെ യഥാർത്ഥ കടമ മറന്നു പോകുമ്പോൾ പിൽക്കാലത്ത് അതിന്റെ ഫലങ്ങളോർത്ത് ദുഃഖി ച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല.വിശ്വരൂപം എന്ന കഥയിലെ മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ ജീവിതം ഭർത്താവിനു വേണ്ടി മാത്രം നീക്കിവെച്ചപ്പോൾ മക്കളെ സ്നേഹിക്കാൻ അവർ മറന്നു പോയി. വാർദ്ധക്യസമയത്ത് മക്കളുടെ സ്നേഹം അവർ കൊതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മക്കൾക്ക് തന്നോട് യാന്ത്രികമായ അടുപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ എന്നറിയുന്നതുകൊണ്ട് ആരുടെയും ആശ്രിതയാവാതെ അവർ തനിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സുധീറുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ തന്റെ ജീവിതത്തെ വിലയിരുത്താനും അമ്മ എന്ന വികാരത്തിന്റെ ഊഷ്മളത തിരിച്ചറിയാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

പാഠസംഗ്രഹം സൂചനകളിലൂടെ....

• മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു സുധീർ. തലത്തിന്റെ മരണശേഷം പലനാടു കളിൽ ജോലി ചെയ്തു.വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ ഭാര്യയായ മിസ്സിസ് തലത്തിനെ കാണാൻ സുധീർ വന്നു.

• തികച്ചും ഗ്രാമീണമായ വീട്ടിലാണ് സുധീർ എത്തുന്നത്.മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ മുൻകാല ജീവിതം അറിയാവുന്നതിനാൽ തനിയ്ക്കു വഴിതെറ്റിയോ എന്ന് സുധീർ ചിന്തിക്കുന്നു.

• അടുത്തദിവസം രാവിലെ ജോലി സ്ഥലത്തേക്കു പോകേണ്ട സുധീറിന് ഇനിയവരെ കാണാൻ കഴിയുമോ എന്ന ശങ്കയുണ്ട്. ഏറെനാളുകൾക്കുശേഷം വന്നാൽ തന്നെ അവർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാവുമോ എന്നും അയാൾ സന്ദേഹിക്കുന്നു.

• സംശയത്തോടെ കോളിങ് ബെൽ അമർത്തുന്നു.

• വീടിനകത്തു നിന്നും കട്ടിലിന്റെ ഇളകിയാടുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാം. ഒപ്പം നേരിയ കാൽവയ്പുകളുടെ ശബ്ദവും (നേരിയ കാൽവയ്പ് പ്രായത്തിന്റെ അവശതകളുള്ള വ്യക്തിയുടെ സൂചന നൽകുന്നു.)

• വാതിൽ തുറന്ന സ്ത്രീയുടെ മുടിനരച്ചിരിക്കുന്നു.മെലിഞ്ഞ ശരീരം നെറ്റിയിൽ ഭസ്മ ക്കുറി കഴുത്തിൽ രുദ്രാക്ഷമാല-തീർത്തും താപസതുല്യമായ ജീവിതമുള്ള സ്ത്രീ.

• വാതിൽ തുറന്നുവന്ന സ്ത്രീയെകണ്ട് വഴിതെറ്റിയെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും വൃദ്ധസ്ത്രീ യോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു.

• സുധീറിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ വൃദ്ധ സ്ത്രീ 'നീയോ സുധീർ' എന്നു ചോദിച്ച് അയാളുടെ വരവിൽ അത്ഭുതപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം അയാളെ ആലിഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

• രൂപം കൊണ്ട് പിടികിട്ടിയില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ശബ്ദത്തിൽനിന്നും സുധീറിന് മിസ്സിസ് തലത്തിനെ മനസ്സിലായി.

• പിടിവിട്ടാൽ പോയികളയുമെന്ന് പേടിച്ചിട്ടെന്ന വണ്ണം ശക്തമായ ആലിംഗനമായിരുന്നു അത്.

• രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞു. രണ്ടുപേർക്കും പ്രിയപ്പെട്ട മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ ഓർമകൾ രണ്ടു പേരിലും നിറഞ്ഞു.

• മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് ഇത്ര അടുപ്പം കാണിക്കാത്ത മിസ്സിസ് തലത്ത് ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പെരുമാറിയതിൽ സുധീറിന് അത്ഭുതമുണ്ട്.

• ഭർത്താവ് മരിച്ച് തനിച്ചായതിനാലുള്ള ദുഃഖം പങ്കുവെക്കുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവ് മാറ്റ മായി പോയെന്നും(മരണപ്പെട്ടു) എന്നെ കൊണ്ടു പോയില്ലെന്നും എന്നിട്ടും ഞാൻ ജീവി

ക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു.
• സുധീർ മിസ്സിസ് തലത്തിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു.ഭർത്താവ് മരിച്ചു.കുട്ടികൾ പലവഴിക്കായി.പ്രൗഢമായ ജീവിതരീതിമാറി തികച്ചും സാധാരണമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ആരെയും ആശ്രയിക്കാതെ കഴിയുന്നു.
• ചക്രവർത്തിയുടെ ജന്മമാണവർക്ക് ആരുടെ മുന്നിലും തല കുനിക്കില്ല.
• അച്ഛനേക്കാൾ വലുതായിരുന്നു സുധീറിന് തന്റെ യജമാനനായ മിസ്റ്റർ തലത്ത്.
• മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിയാണ് മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ വിലാസം കൊടുത്തത്.
• സുധീറിന് കുടിക്കാൻ കാപ്പിക്കായി അകത്തേക്ക് മിസ്സിസ് തലത്ത് പോയപ്പോൾ അവരുടെ പഴയ കാല ചിത്രം അയാൾ ഓർത്തെടുക്കുന്നു.
• അലങ്കാരങ്ങളുടെ അന്തസ്സും സൽക്കാരത്തിന്റെ ഔചിത്യവും സംഭാഷണ രസികതയും തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുള്ള ചടുലമായ അംഗവിക്ഷേപങ്ങളും മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ സവിശേഷതയായി സുധീർ ഓർക്കുന്നു.ഭാരതീയ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ അംബാസിഡറായി അവരെ പലരും വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്.
• സുധീർ ആദ്യമായി തലത്തിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ **നമുക്ക് അഞ്ചാമത് ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു** എന്നു പറഞ്ഞാണ് തലത്ത് അയാളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. **പക്ഷെ ഇവൻ കുറച്ചു നാൾ നമ്മുടെ കൂടെ താമസിക്കും** എന്നുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട്(തന്റെ മക്കൾ കൂടെയില്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖമാണ് ഇവിടെ നിറയുന്നത്.
• അന്നു നീട്ടിയ കൈകൾക്ക് ഇന്ന് ആലിംഗനം ചെയ്തപ്പോൾ തോന്നിയ ചൂടില്ലായിരുന്നുവെന്ന് സുധീർ ഓർക്കുന്നു.മക്കളെ പ്രസവിച്ചുവെന്നല്ലാതെ അവരെ ഒരു തരത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.
• ഔപചാരികമായി ചിട്ടപ്പെടുത്താതെ അവർക്ക് ചിരിക്കാനും കരയാനും കഴിയുമെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് സുധീർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.
• കാപ്പിയും അപ്പവുമായി വന്ന മിസ്സിസ് തലത്ത് സുധീറിന് മുന്നിലെത്തി താൻ സ്വയം പാകം ചെയ്തതാണ് ഇവയെന്നു പറയുന്നു.
• സുധീർ തന്റെ അമ്മ ഇങ്ങനെ പാകം ചെയ്യുന്നതും അടുത്തിരുന്ന് തീറ്റിക്കുന്നതും ഓർമ്മിച്ചു.
• മിസ്സിസ് തലത്ത് മുമ്പ് കാപ്പി കൊടുത്തപ്പോഴൊന്നും തോന്നാത്ത രുചി ഇപ്പോൾ സുധീർ അനുഭവിക്കുന്നു
• അവർ തല കുനിച്ചു.സ്വന്തം കൈ കൊണ്ട് ഇത്ര താൽപര്യപൂർവം ആർക്കും ഒന്നും കൊടുത്തില്ലെന്നും പറഞ്ഞു.തന്റെ ഭർത്താവ് മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്തും കൊടുക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കി. വീടിനെക്കുറിച്ചോർക്കുന്നത് തലത്തിന് ലഹരിയായിരുന്നു.
• കൊടുക്കുന്നതിന്റെ സംതൃപ്തി ഇപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.
• ന്യൂയോർക്കിലായിരുന്നപ്പോൾ പാർക്കിൽ വരാറുള്ള വൃദ്ധനെക്കുറിച്ചും അയാൾ ചോദിച്ചകാര്യവും ഓർക്കുന്നു.
• ഇന്ത്യക്കാർ അച്ഛനമ്മമാരെ ദൈവത്തെപോലെ കാണാറുണ്ടോ എന്നു വൃദ്ധൻ ചോദിച്ചു. അതെ എന്ന് മിസ്സിസ് തലത്ത് പറഞ്ഞപ്പോൾ **ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ ജനിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു മേഡം. ഇന്ത്യ എത്ര നല്ല നാടാണെന്നും** വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.
• ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചെങ്കിലും താൻ അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് തലത്ത് സുധീറിനോടു പറഞ്ഞു.സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ കാണാൻ പോലും മിസ്സിസ് തലത്ത് തയാറായിരുന്നില്ല.കൊടുത്തത് മാത്രമേ തിരിച്ചുകിട്ടൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവർ വികാരഭരിതയായി.
• കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അനുസരിച്ച് ജീവിതം സ്വയം രൂപപ്പെടുകയാണെന്നും

അന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നിങ്ങൾ ശോഭിച്ചുവെന്നും സുധീർ പറഞ്ഞു.

• ഇതിനെ മിസ്സിസ് തലത്ത് അംഗീകരിക്കുന്നു. തലത്തിനു വേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തിയതാണ് തന്റെ ജീവിതം എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.മക്കൾ വിളിച്ചിട്ടു പോയില്ലെന്നും **ഒരു ആശ്രിത യാവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും മിസ്സിസ് തലത്ത് പറഞ്ഞു.-മറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഞാനായി മരിക്കട്ടെ** ഒരു ബന്ധങ്ങളും വേണ്ട എന്നും മിസ്സിസ് തലത്ത് പറഞ്ഞു..

• പോകാനുള്ള സമയം അടുത്തപ്പോൾ മാഡം എന്നു വിളിച്ച് യാത്രാനുമതിക്കായി കാത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ **മാഡം തലത്ത് മരിച്ചു പോയെന്നും ഇത് അമ്മയാണ് താഴത്ത് കുഞ്ഞുക്കുട്ടിയമ്മയെന്നും മിസ്സിസ് തലത്ത് തിരുത്തുന്നു.**

• കണ്ണു നിറച്ചു കൊണ്ട് ഇവിടെ വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ വലിയ നഷ്ടമാകുമായിരുന്നെന്നു വ്യക്തമാക്കി.ഇതെന്റെ വീടാണെന്നും മിസ്സിസ് തലത്ത് അമ്മ തന്നെയാണെന്നും സുധീർ വ്യക്തമാക്കി.

• മിസ്സിസ് തലത്ത് സുധീറിനെ അനുഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം വരാൻ പോകുന്ന ഭാര്യയ്ക്കു നൽകാനുള്ള ഉപദേശം സുധീറിനോടു പറയുന്നു. മക്കളെ ബോർഡിങ്ങിൽ ചേർക്കാതെ കൂടെ നിർത്തി വളർത്തണമെന്നും അമ്മയും മക്കളും തമ്മിലുള്ള വൈകാരിക ബന്ധം വളരാൻ അവർ ഒരുമിച്ചുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

• ഉപദേശം സുധീറിനെ ഞെട്ടിച്ചു.

• ഇനി വരുമ്പോൾ തന്നെ കാണണമെന്നില്ലെന്നും എങ്കിലും സുധീറിന്റെ മനസ്സിലെങ്കിലും തനിയ്ക്കു സ്ഥാനമുണ്ടാവണമെന്നും അവർ ആഗ്രഹിച്ചു.

• തന്റെ മുന്നിലുള്ള സ്ത്രീയുടെ യഥാർത്ഥ ഭാവം സുധീർ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

• മാഡം തലത്തോ ലേഡിയോ അല്ലാത്ത അമ്മ എന്ന വിശ്വരൂപത്തെ മിസ്സിസ് തലത്തിൽ സുധീർ കാണുന്നു.

ചോദ്യശേഖരം

1. "രൂപം കൊണ്ട് പിടികിട്ടാത്ത വ്യക്തിയെ സ്വരം കൊണ്ട് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അയാളും അമ്പരന്നിരുന്നു."- കഥാസന്ദർഭത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന ഭാവം വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

ലളിതാംബികാ അന്തർജനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ കഥയാണ് വിശ്വരൂപം. മിസ്സിസ് തലത്തും സുധീറുമാണ് ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം സുധീർ മിസ്സിസ്സ് തലത്തുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. പക്ഷെ വൃദ്ധയായ മിസ്സിസ് തലത്തിനെ തിരിച്ചറിയാൻ സുധീറിന് കഴിഞ്ഞില്ല.കാരണം അവരുടെ ചിത്രം സുധീറിന്റെ മനസ്സിൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. മിസ്സിസ് തലത്തിനെ തേടിയാണ് താൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് സുധീർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ശബ്ദത്തിൽ നിന്നും സുധീറിനെ തിരിച്ചറിയാൻ മിസ്സിസ് തലത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

നീയോ.........സുധീർ എന്ന അവരുടെ അത്ഭുതവും വൈകാരികതനിറഞ്ഞതുമായ ചോദ്യം അവരുടെ മനസ്സിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഏറെ നാളുകൾക്ക് ശേഷം രൂപം കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ശബ്ദം കൊണ്ട് മിസ്സിസ് തലത്തിനെ തിരിച്ചറിയാൻ സുധീറിന് കഴിഞ്ഞു. പണ്ട് കേട്ട ശബ്ദം സുധീർ ഇപ്പോഴുമോർക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ തലത്തുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഔപചാരിക ബന്ധം മാത്രം കാണിച്ചിരുന്ന മിസ്സിസ് തലത്ത് ഇപ്പോഴും സുധീറിന്റെ ഉള്ളിലുണ്ട്. ദീർഘനാളുകൾക്കു ശേഷമുള്ള കണ്ടുമുട്ടലിന്റെ കൗതുകവും അമ്പരപ്പും സ്നേഹവായ്പ്പുമെല്ലാം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം.

2. **''ചക്രവർത്തിനിയുടെ ജന്മമാണവർക്ക് ആരുടെ മുന്നിലും തല കുനിക്കില്ല. അവർ തല കുനിച്ചു. ഞാനും സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് പാകം ചെയ്ത് ഇത്ര താത്പര്യപൂർവം ആർക്കും ഇതുവരെ കൊടുത്തിട്ടില്ല.'' -**

അടിവരയിട്ട പദങ്ങളുടെ അർത്ഥവ്യത്യാസം കണ്ടെത്തി മിസ്സിസ് തലത്തിന് വന്ന മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുക.

ലളിതാംബികാ അന്തർജനത്തിന്റെ വിശ്വരൂപം എന്ന കഥയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് മിസ്സിസ് തലത്തും സുധീറും. ഈ കഥയിൽ മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പം ജീവിച്ചിരുന്ന മിസ്സിസ് തലത്ത് അങ്ങേയറ്റം തന്റേടിയും പരിഷ്കാരിയുമായിരുന്നു. സമ്പന്നയായ അവർ ആരുടെ മുന്നിലും തല കുനിച്ചിരുന്നില്ല.എന്നാൽ ഇന്ന് അതിന് ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവർ സുധീറിനു മുന്നിൽ തല കുനിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ അഭിമാന ബോധമല്ല ഇവിടെ താഴ്ന്നത്.മറിച്ച് സുധീറിനോടുള്ള സ്നേഹമാണ് പ്രകടമാകുന്നത്.അവർ കാപ്പി ചുടാറ്റി സുധീറിന് ഒഴിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന സ്നേഹവായ്പ് അത്ഭുതകരമാണ്.ഇതിന് മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഇത്ര സ്നേഹത്തോടെ സുധീറിന് ഒന്നും കൊടുത്തിട്ടില്ല.സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് പാകം ചെയ്ത് താത്പര്യത്തോടെ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതും മറ്റൊരാൾ കഴിക്കുമ്പോൾ അത് ആസ്വദിക്കുന്നതും ആദ്യമായിട്ടാണ്. കൊടുക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വം ഇപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.ഇതു തന്നെ അവർ തല കുനിച്ചതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. എന്നാൽ ഈ തല കുനിക്കൽ സ്നേഹം എന്ന വികാരം കൊണ്ട് മാത്രമാണെന്നും അല്ലാതെ തന്റെ അഭിമാന ബോധം പണയം വയ്ക്കലല്ലെന്നും മക്കളോടൊപ്പം ജീവിക്കാതെ തനിച്ച് ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

3. **''കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അനുസരിച്ച് സ്വയം രൂപപ്പെടുകയാണ്.''-ഈ പ്രസ്താവനയെ സാധൂകരിക്കുന്ന ഉചിതമായ സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.**

മലയാളത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ കഥാകാരി ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിന്റെ വിശ്വരൂപം എന്ന കഥയിലെ നായികയാണ് മിസ്സിസ് തലത്ത്.മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പം ജീവിച്ച ഇവരുടെ ചിത്രം കഥയിലെ മറ്റൊരു കഥാപാത്രമായ സുധീർ ഓർക്കുന്നു.തന്റെ മക്കളെയോ മാതാപിതാക്കളെയോ പരിഗണിക്കാൻ മിസ്സിസ് തലത്തിന് ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.ഇന്ത്യയിലാണ് അവർ ജനിച്ചതെങ്കിലും ജീവിച്ചത് ലണ്ടനിലും ന്യൂയോർക്കിലുമാണ്.എല്ലാതരം പരിഷ്കാരത്തോടും കൂടി ജീവിച്ച അവരെ ഭാരതീയ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ അംബാസിഡർ എന്നാണ് പലരും വിശേഷിപ്പിച്ചത്.ഒരു മഹാറാണിയെപ്പോലെ ജീവിച്ച മിസ്സിസ് തലത്ത് തന്റെ നാല് കുട്ടികളെയും നാലിടത്തായാണ് വളർത്തിയത്.പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം സ്വാംശീകരിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതം.ആ ജീവിതം തികച്ചും മിസ്റ്റർ തലത്തിനായി രൂപപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു.എന്നാൽ ഇന്ന് സാഹചര്യം മാറി.അതിനാൽ തന്നെ ഇന്നവർ തന്റെ നാടിനെയും മാതാപിതാക്കളെയും കുട്ടികളെയും കുറ്റബോധത്തോടെ ഓർക്കുന്നു.ഇന്ന് സന്ദർഭവും സാഹചര്യവുമെല്ലാം മാറി.അതിനാൽ കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അനുസരിച്ച് പുതിയ ജീവിത രീതി സ്വീകരിക്കുന്നു.താപസോചിതമായ ജീവിതമാണ് ഇന്നവർ നയിക്കുന്നത്.അവരുടെ ചിന്തയിലുണ്ടായമാറ്റം ജീവിതത്തിലും പ്രകടമാണ്.

4. **''ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ ജനിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു മാഡം...........ഇന്ത്യ എത്ര നല്ല നാടാണ്...''- വൃദ്ധന്റെ വാക്കുകളോടുള്ള പ്രതികരണം കുറിക്കുക.**

ഏറെ സമകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള കഥയാണ് വിശ്വരൂപം. കഥയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് മിസ്സിസ് തലത്തും സുധീറും.തന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കുറ്റബോധത്തോടെ ഓർക്കുന്ന മിസ്സിസ് തലത്തിനെ കഥയിൽ കാണാം. മക്കളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ജീവിച്ച അവർ ന്യൂയോർക്കിലായിരുന്നപ്പോൾ നേരിട്ട ഒരു അനുഭവം സുധീറുമായി പങ്കുവെക്കുന്നു. കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇന്ത്യ.

അച്ഛനും അമ്മക്കും സഹോദരീസഹോദരൻമർക്കും ഗുരുക്കന്മാർക്കും, എന്തിന് അതിഥി ക്കുപോലും ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിൽ വലിയ സ്ഥാനമുണ്ട്. എന്നാൽ വിദേശ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഇത്തരം ബന്ധങ്ങൾക്ക് കെട്ടുറപ്പ് കുറവാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചാൽ മതി യായിരുന്നു എന്ന വൃദ്ധന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.എന്നാൽ വർത്തമാനകാലത്ത് ഇ ന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് പൂർണമായും ശരിയാണെന്ന് പറയാനാവില്ല.ഡേ കെയർ സെന്റ റുകളും വൃദ്ധസദനങ്ങളും പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ഇന്ത്യ യിലും അവ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.നാം പശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തെ അനുകരിക്കുന്ന തിന്റെ തെളിവാണിത്. വിദ്യാഭ്യാസം കൂടുന്നതിനനുസരിച്ചും ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ വികാസത്തിനനുസരിച്ചും ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലേക്ക് കടന്നു പേകുന്ന ഭാരതീയന്റെ മൂല്യങ്ങൾക്ക് പല അവസരങ്ങളിലും ഇടിവ് സംഭവിക്കുന്നു.അതിനാൽ ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു എന്ന വൃദ്ധന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ഏറെ പ്രസക്തിയില്ല.

5. "മാഡം തലത്ത് മരിച്ചു പോയി മോനെ...............ഡോക്ടർ തലത്തിനോടൊ പ്പം അവരും പോയി ഇത് താഴത്ത് കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയമ്മയാണ്. താഴത്ത് കു ഞ്ഞിക്കുട്ടിയമ്മ" - എന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിയ മാഡം തലത്തിന്റെ വൈകാരികാവസ്ഥ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

വിശ്വരൂപം എന്ന കഥയിലൂടെ സമകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള ആശയങ്ങൾ ലളിതാംബിക അന്തർജനം വായനക്കാരുമായി പങ്കുവെക്കുന്നു.വിദേശത്ത് മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പം മഹാറാണിയെപ്പോലെ ജീവിച്ച മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ ജീവിതം താഴത്ത് കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയമ്മ യിലെത്തുമ്പോൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. വേഷത്തിലും ഭാവത്തിലും പെരുമാ റ്റത്തിലും എല്ലാം ഇത് പ്രകടമാണ്.പോയകാലത്തെ അവരുടെ ജീവിതം മിസ്റ്റർതലത്തിനു വേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലം മാറി.മാഡം എന്ന സംബോധനപോലും അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മാഡം തലത്ത് മരിച്ചുപോയി എന്നാണ് അവരുടെ പ്രതികരണം. വായനക്കാരായ നമുക്കും അങ്ങനെ കരുതാം. കാരണം മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പം ജീവിച്ചതിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ജീവിതരീതിയാണ് അവർ ഇന്ന് പിൻതുടരുന്നത്. മാത്രമല്ല ഇന്നവർ മിസ്സിസ് തലത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഒരു പുതിയ കഥപാത്രമായി മാറിയി രിക്കുന്നു.താഴത്ത് കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയമ്മയായി മാത്രം ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

6 "നോക്കൂ നമുക്ക് അഞ്ചാമത് ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഒരു മകൻ പക്ഷേ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്.ഇവൻ കുറച്ച് നാൾ നമ്മോട് കൂടെ താമസിക്കും." ഇങ്ങനെ ഡോ.തലത്തിനെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച പശ്ചാത്തലം എന്ത് ?

ഏറെ സമകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള കഥയാണ് ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിന്റെ വിശ്വരൂപം.ഇതിലെ മുഖ്യ കഥാപാത്രമായ മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ ജീവിതം അവരുടെ ഭർത്താവായ മിസ്റ്റർ തലത്തിനുവേണ്ടി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. അതിനിടെ സ്വന്തം മക്കളെ സംരക്ഷിക്കാനോ അവരുടെ കാര്യം നോക്കാനോ മിസ്സിസ് തലത്തിന് നേരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്ക് നാല് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നാലു പേരും ബോർഡിങ്ങിലും ഹോസ്റ്റലുകളി ലുമായാണ് പഠിച്ചത്.കുട്ടികളാരും അവരോടൊപ്പം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിലുള്ള ദുഃഖം മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ തന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ചാർജെടുത്ത സുധീറിനെ അഞ്ചാമത്തെ കുട്ടിയായി മിസ്റ്റർ തലത്ത് വിശേഷിപ്പിച്ചു. തലത്തിന്റെ കുട്ടികളാരും അവരോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും സുധീർ അവരോടൊപ്പം തന്നെ ജീവിച്ചു.ഈ ഒരു സംഭവം ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനകാലത്ത് ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് മിസ്സിസ് തലത്ത് ഓർത്തെടുക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ നല്ല കാലത്ത് മക്കളെ നോക്കാനോ സംരക്ഷിക്കാനോ കഴിയാത്തതു കൊണ്ടാണ് അവരിലും അമ്മ എന്ന വികാരം ഇല്ലാതെ പോയതെന്ന് മിസ്സിസ് തലത്ത് തിരിച്ചറിയുന്നു.

6. വിശ്വരൂപം എന്ന ശീർഷകം കഥയ്ക്ക് എത്രമാത്രം യോജിക്കുന്നു ?

ഇതിലെ കേന്ദ്ര കഥാപാത്രം ഒരു മഹാറാണിയെ പോലെ ജീവിച്ച് ഒടുക്കം താപസോചിതമായി ജീവിച്ച് വഴിമാറി നടന്ന മിസ്സിസ് തലത്താണ്. മാഡം,യജമാനത്തി, ചക്രവർത്തിനി തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ ജീവിതവുമായി ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരുടെ മുന്നിലും തല കുനിക്കാത്ത തന്റേടിയും സമ്പന്നയുമായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ ഭർത്താവിന്റെ മരണവും മക്കളെല്ലാം പല സ്ഥലത്തായി താമസമുറപ്പിച്ചപ്പോളുണ്ടായ ഒറ്റപ്പെടലും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പല മാറ്റങ്ങളുമുണ്ടാക്കി. ഭാരതീയസംസ്കാരം മുഴുവൻ മറന്നുപോയ മിസ്സിസ് തലത്ത് ഇപ്പോൾ താപസോചിതമായ വേഷത്തിൽ തന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ സുധീറിന് അത്ഭുതം തോന്നുന്നു. ഇന്നവർ വെറുമൊരു അമ്മയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മാതൃഭാവത്തിന്റെ മഹത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ വിശ്വരൂപ മാണ് മാതൃസഹജമായ ഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ മിസ്സിസ് തലത്തിൽ സുധീർ ദർശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈയൊരു കഥയ്ക്ക് വിശ്വരൂ പം എന്ന ശീർഷകം നൽകുന്നതിൽ യുക്തിയുണ്ട്.

7. 1.മിസ്സിസ്സ് തലത്ത് പൊട്ടിച്ചിതറികൊണ്ട് വീണ്ടും അയാളെ കെട്ടിപിടിച്ചു.
2.അമ്മയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഗ്ലാസ് തറയിൽ വീണ് പൊട്ടിച്ചിതറി
അടിവരയിട്ട പദങ്ങൾ സന്ദർഭങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന അർഥവ്യത്യാസം എഴുതുക

- ഒന്നാമത്തെ വാചകത്തിൽ മിസ്സിസ്സ് തലത്ത് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു എന്നാണ്. അഥവാ അവരുടെ വികാരവിക്ഷോഭത്തെ കാണിക്കുന്നു.
- രണ്ടാമത്തെ വാചകത്തിൽ ഗ്ലാസ് തകർന്നുപോയി എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

8. ''ആ പാണികൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഇന്നത്തെ പോലെ ചൂട് ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ ഓർക്കുന്നു.''- വാക്യം നൽകുന്ന അർത്ഥ സാധ്യതകൾ വ്യക്തമാക്കുക.

നമുക്ക് അഞ്ചാമത് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും എന്നാൽ ഇവൻ ഇവിടെ നമ്മളോടുകൂടി താമസിക്കുന്നുവെന്ന വ്യത്യാസം കൂടിയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ തലത്ത് തന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ചാർജെടുത്ത സുധീറിനെ ഭാര്യക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അന്ന് ഒരു യജമാനത്തിയുടെ അകൽച്ചപാലിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ സുധീറിന് നേരെ കൈകൾ നീട്ടിയത്. അത് വെറും ഔപചാരികമായ ഇടപെടൽ മാത്രമായിരുന്നു. ആത്മാർത്ഥതയുടെ ചെറിയൊരംശം പോലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ നനിക്കു നീട്ടിയ കൈകളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും പരിഗണനയുടെയും ചൂട് കണ്ടെത്താൻ സുധീറിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വേദനയിൽ കഴിയുമ്പോൾ തന്റെ ആരുമല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഒരുമിച്ചു നിന്ന കാലത്ത് സവിശേഷമായ ബന്ധം പുലർത്താതിരുന്നിട്ടും തന്നെ കാണാൻ വന്ന സുധീറിനെ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ഓർമകൾ മനസ്സിൽ നിറച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്തപ്പോൾ പണ്ട് തനിയ്ക്കു നേരെ നീട്ടിയ കൈകളിൽ കാണാനാവാത്ത ചൂട് സുധീറിന് ഇപ്പോൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് മിസ്സിസ് തലത്തിൽ മാതൃസഹജമായ ഭാവം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അവകാശപ്പെടാൻ ഒരുതരത്തിലുമുള്ള ബന്ധം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും സുധീർ തന്നെ കാണാൻ വന്നതിലുള്ള അത്ഭുതവും സന്തോഷവും അവരുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ സ്നേഹത്തിന്റെയും ആത്മാർത്ഥതയുടെ പ്രതിഫലനമാണ് ആലിംഗനത്തിന്റെ ശക്തിയായി സുധീറിന് അനുഭവപ്പെട്ടത്.

9. ''അവസാനമായെങ്കിലും സ്ത്രീയുടെ ഈ വിശ്വരൂപം ദർശിച്ചുവല്ലോ'' -അടിവരയിട്ട പ്രയോഗം നല്കുന്ന അർഥവ്യാപ്തി കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

തന്റെ ഭർത്താവിനല്ലാതെ സ്വന്തം മക്കൾക്കുപോലും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ പരിഗണന നൽകാൻ മിസ്സിസ് തലത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മക്കളെ ലാളിക്കാനോ മുലയൂട്ടാനോ താരാട്ടുപാടി ഉറക്കാനോ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മക്കളും മിസ്സിസ്

തലത്തുമായി ആത്മാർത്ഥമായ ബന്ധം ഉണ്ടാവില്ല എന്ന് വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ അവർ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതുവരെ ആരോടും ഔപചാരികമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിമാത്രം പെരുമാറിയിരുന്ന മിസ്സിസ് തലത്ത് തന്നെ കാണാൻ വന്ന സുധീറിനോട് കാണിക്കുന്ന അടുപ്പവും സ്നേഹവും അയാളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.മിസ്സിസ് തലത്തിൽ നിന്നും താഴത്തു കുഞ്ഞിക്കുട്ടിയമ്മയിലേക്കു മാറുമ്പോൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ അവരുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.സുധീറിന്റെ ഭാര്യക്ക് നൽകാൻ അവർ പറഞ്ഞ ഉപദേശം ജീവിതത്തിലുണ്ടായ തിരിച്ചറിവുതന്നെയാണ്. മാത്രമല്ല യാത്ര ചോദിച്ചു പിരിയുമ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സിലെങ്കിലും എനിയ്ക്കു ജീവിക്കണം എന്ന മിസ്സിസ് തലത്തിന്റെ മറുപടിയിൽ മക്കളുടെ സ്നേഹം കൊതിക്കുന്ന അമ്മയെതന്നെയാണ് കാണാൻ കഴിയുക. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അമ്മയെന്ന വിശ്വരൂപം അവരിൽ ദർശിച്ചു എന്ന് സുധീർ പറയുന്നത്.

10. ''വൃദ്ധയും വല്ലാതെ പരുങ്ങിപ്പോയി.സ്ഥലകാലങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ഈ അതിഥി ആരാണ് ?'' -അടിവരയിട്ട ഭാഗങ്ങൾ നൽകുന്ന രണ്ട് സൂചനകൾ കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

1. താഴത്തു കുഞ്ഞികുട്ടിയമ്മയെ കാണാൻ ഈ നാട്ടിൽ ആരും തന്നെ വരുകയില്ല.
2. ന്യൂയോർക്കിലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരത്തിൽ പാശ്ചാത്യ വേഷം ധരിച്ച സന്ദർശകർ പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ മാറിയ സാഹചര്യത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള അതിഥികൾ വരില്ല.

11. ''രണ്ടുപേർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നതും തങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കിയിരുന്നതുമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്മരണ അതിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങി.'' -അടിവരയിട്ട പ്രയോഗങ്ങൾ സന്ദർഭത്തിന് നൽകുന്ന സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തിയെഴുതുക.

മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ മരണശേഷം പല സ്ഥലങ്ങളിലായി ജോലി ചെയ്തു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തന്റെ യജമാന പത്നിയായ മിസ്സിസ് തലത്തിനെ കാണാൻ സുധീർ വന്നു. അതിലുള്ള അത്ഭുതവും ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ ആഘാതം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ഒരു ബന്ധവുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും സുധീർ തന്നെ കാണാൻ വന്നതിലുള്ള സന്തോഷം മനസ്സിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ് അവർ സുധീറിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു.ആ സമയത്ത് രണ്ടുപേരുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. രണ്ടു പേരെയും കൂട്ടിയിണക്കുന്ന രണ്ടു പേർക്കും പ്രിയങ്കരനായ മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ ഓർമകൾ അവരിൽ നിറഞ്ഞു എന്നു കാണിക്കുവാനാണ് കണ്ണുനീർ ഒലിച്ചിറങ്ങി എന്ന് കഥാകൃത്ത് പറഞ്ഞത്. ഈ കണ്ണുനീർ അവരുടെ മനസ്സിന്റെ അടയാളമാണ്.

12. ''അമ്മ തന്നെ വളർത്തണം.ശാസിക്കുകയും ലാളിക്കുകയും.........അമ്മയുടെ ഒരു ഭാഗവുമായിത്തീരുകയുള്ളു.'' -മിസ്സിസ്സ് തലത്തിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ ? നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം യുക്തിപൂർവം സമർഥിക്കുക.

യോജിക്കുന്നു. ബന്ധങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് പരസ്പരമുള്ള തിരിച്ചറിവും കൂടിച്ചേരലും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ മക്കളെ പ്രസവിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ഒരിക്കൽപോലും അവരെ ലാളിക്കാനോ കൂട്ടുകൂടാനോ മിസ്സിസ് തലത്ത് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇവർക്കിടയിൽ ആത്മബന്ധം ഇല്ലാതെ പോയത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് പൂർണമായും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മൾ രക്ഷിതാക്കൾ നോക്കിയാലും ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നുപോകുന്നുവെന്ന് കാണാൻ കഴിയും.അതിനുള്ള തെളിവാണ് വൃദ്ധസദനങ്ങൾ.

13. ''ഇവിടെ വന്നിട്ടുപോലും സംശയം തീർന്നില്ല.മാഡം തലത്ത് ഇങ്ങനെയൊരു സ്ഥലത്ത് ഇതുപോലെ'' -സുധീർ ഇത്തരത്തിൽ ചിന്തിച്ചതെന്തുകൊണ്ട് ?

മിസ്റ്റർ തലത്തിനോടൊപ്പം ജീവിച്ച നാളുകളിൽ കണ്ട മിസ്സിസ് തലത്തിനെയല്ല ഇപ്പോൾ സുധീർ കാണുന്നത്. ഇന്ത്യയിലാണ് അവർ ജനിച്ചതെങ്കിലും തീർത്തും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവർ മാറിയിരുന്നു. ആഡംബരത്തോടെ മാത്രം ജീവിച്ച കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ് ഇപ്പോൾ അവരെ കാണുന്നത് എന്നതിനാലാണ് സുധീർ സംശയിച്ചുപോയത്.

14. ''ഡോളിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വെറും നിഴലായേനെ''
''നോക്കൂ നമുക്ക് അഞ്ചാമതൊരു.......നമ്മോടുകൂടി താമസിക്കും''
''വീടിനെ ഓർക്കുന്നത്......എന്നൊക്കെ വെച്ചാൽ...''
തന്നിരിക്കുന്ന സൂചനകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് മിസ്റ്റർ തലത്തിന്റെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി കഥാപാത്ര നിരൂപണം തയാറാക്കുക.

ബന്ധങ്ങൾക്ക് എന്നും പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നു മിസ്റ്റർ തലത്ത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തന്റെ മക്കൾ അടുത്തില്ലാത്തതിൽ അയാൾക്ക് ദുഃഖമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന സുധീറനെ സ്വന്തം മകനായി കാണാനുള്ള കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയ വിശാലതയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. വീടും ബന്ധുക്കളും അയാൾക്ക് ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അമ്മ, അമ്മൂമ്മ എന്നിവർക്കെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സറിഞ്ഞ് എന്തും കൊടുക്കുന്ന അവരുടെ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾ ഓർക്കാറുണ്ട്. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ ജീവിച്ചെങ്കിലും തന്റെ നാടിന്റെ സംസ്കാരം മറക്കാൻ അയാൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിൽ അയാൾക്ക് അഭിമാനമുണ്ട്. മാത്രമല്ല മിസ്സിസ് തലത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന സ്ഥാനം ഏറെ മുകളിലാണ്. അവർ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തന്റെ ജോലിയിൽ മികവു കാട്ടുമായിരുന്നില്ല എന്നു പോലും തലത്ത് ചിന്തിച്ചിരുന്നു.ഭാര്യയെ അംഗീകരിക്കാനുള്ള മനസ്സും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

15. മിസ്സിസ്സ് തലത്ത് എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ കഥാപാത്ര നിരൂപണം തയാറാക്കുക.

മിസ്റ്റർ തലത്തിനൊപ്പം തികച്ചും പാശ്ചാത്യമായ ജീവിതം നയിച്ചവരായിരുന്നു മിസ്സിസ് തലത്ത്.സ്വീകരണമുറിയിലും ക്ലബ്ബിലും ഉന്മേഷത്തോടെ പറന്നു നടന്ന അവരുടെ ജീവിതം പൂർണമായും ഭർത്താവിനു വേണ്ടി മാത്രം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തന്റെ മക്കളെ സംരക്ഷിക്കാനോ അവരോടു കൂട്ടുകൂടാനോ മിസ്സിസ് തലത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഭർത്താവ് മരിച്ച് വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് അവർ മാറിയിരിക്കുന്നു.ഇപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകേണ്ട പരിഗണനയെക്കുറിച്ച് അവർക്കറിയാം. ആർക്കും എന്തും കൊടുക്കുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന സംതൃപ്തി അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്നേഹം കൊടുത്താൽ മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളു എന്നും താൻ ആർക്കും ഒന്നു മനസ്സറിഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവ് അവർക്കുണ്ട്.ആരുടെ മുന്നിലും തല കുനിക്കാൻ തയാറല്ലാത്ത മിസ്സിസ് തലത്ത് തന്റെ മക്കളുടെ ആശ്രിതയാവാൻ പോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.സുധീറിന് അയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്കു കൊടുക്കാനുള്ള ഉപദേശം നൽകുന്നതിൽ നിന്നും കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കാനും അവരെ സംരക്ഷിക്കാനും കഴിയാതെ പോയതിലുള്ള കുറ്റ ബോധമാണ് വെളിപ്പെടുന്നത്.പാശ്ചാത്യസംസ്കാരം പൂർണമായും മറന്നുപോയിരുന്ന മിസ്സിസ് തലത്ത് ഇന്ന് തീർത്തും തന്റെ നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തിലേക്കു മാറിയതായി കാണാം.

വിഗ്രഹിക്കുക.

മുൻവാതിൽ	-	മുന്നിലെ വാതിൽ
രുദ്രാക്ഷമാല	-	രുദ്രാക്ഷത്തിന്റെ മാല

അച്ഛനമ്മമാർ	-	അച്ഛനും അമ്മയും
ബന്ധുവലയം	-	ബന്ധുക്കളുടെ വലയം
പൂർവകാലസ്മൃതി	-	പൂർവകാലത്തെ സ്മൃതി
നയതന്ത്രപ്രതിനിധി	-	നയതന്ത്രത്തിനുള്ള പ്രതിനിധി
ജീവിതചര്യ	-	ജീവിതത്തിലെ ചര്യ
കൃശശരീരം	-	കൃശമായ ശരീരം.
സ്വീകരണമുറി	-	സ്വീകരണത്തിനുള്ള മുറി
അഭിമാനബോധം	-	അഭിമാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം
പൗരസ്ത്യസംസ്കാരം	-	പൗരസ്ത്യമായ സംസ്കാരം.
പ്രൗഢവനിത	-	പ്രൗഢയായ വനിത
ഭാരതസ്ത്രീകൾ	-	ഭാരതത്തിലെ സ്ത്രീകൾ.

പദം പിരിച്ചെഴുതുക

വഴിയുടെ	-	വഴി	+	ഉടെ
അയാൾക്ക്	-	അ	+	ആൾക്ക്
കൃശമായ	-	കൃശം	+	ആയ
ഒലിച്ചിറങ്ങി	-	ഒലിച്ച്	+	ഇറങ്ങി
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു	-	കെട്ടി	+	പിടിച്ചു
ആയയെ	-	ആയ	+	എ
കൂട്ടിയിണക്കി	-	കൂട്ടി	+	ഇണക്കി
വരേണ്ടതായിരുന്നു	-	വരേണ്ടത്	+	ആയിരുന്നു

ശ്രീനേഷ്.എൻ
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്
☎ 9645887266

കേരളപാഠാവലി 10
അനുഭൂതികൾ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ

5 പ്രിയദർശനം

കുമാരനാശാൻ
1873 - 1924

- ആധുനിക കവിത്രയത്തിൽപ്പെടുന്നു.
- സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവ്.
- ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളുടെ മഹത്ത്വം കൊണ്ട് മഹാകാവ്യമെഴുതാതെ തന്നെ മഹാകവിയായി.
- വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രം എന്ന് ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി ആശാനെ വിശേഷിപ്പിച്ചു.
- വിപ്ലവത്തിന്റെ കവി ,നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കവി എന്നിങ്ങനെ ആശാനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് തായാട്ട് ശങ്കരനാണ്.
- ദിവ്യകോകിലം എന്ന് ഡോ.എം.ലീലാവതി കുമാരനാശാനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.
- സ്നേഹഗായകൻ, ആശയഗംഭീരൻ എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം വിളിക്കപ്പെടുന്നു.
- ആശാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് മാന്യമായ പരിഗണന നൽകി. മാത്രമല്ല വെറും ഭോഗവസ്തുമാത്രമായി പരിഗണിച്ചുപോന്ന സ്ത്രീകളെ നട്ടെല്ലുള്ള കഥാപാത്രമാക്കി അവതരിപ്പിക്കാൻ ആശാന് കഴിഞ്ഞു
- ജാതിമത ചിന്തകൾക്കെതിരായിരുന്ന ആശാൻ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു.

നളിനി

- ഒരു സ്നേഹം എന്നു കൂടി പേരുള്ള ഖണ്ഡകാവ്യം.
- 1911 ൽ ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.
- ആകെ 173 ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്.
- നളിനിയിലെ 57-ാം ശ്ലോകം മുതൽ 68-ാം ശ്ലോകം വരെയാണ് പാഠത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്.
- നളിനി എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിന് ആമുഖമെഴുതിയത് ഏ.ആർ.രാജരാജവർമ്മയാണ്.
- ഈ കാവ്യം മലയാള കവിതയിലെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് എന്ന് ഏ.ആർ.രാജരാജ വർമ്മ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.
- ''സ്നേഹമാണഖിലസാരമൂഴിയിൽ'' എന്ന ശ്രദ്ധേയമായ വരി നളിനിയിലെ 136-ാം ശ്ലോകത്തിലേതാണ്.
- കുമാരനാശാന്റെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ കൃതി എന്ന് പല നിരൂപകൻമാരും നളിനിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്

പാഠസന്ദർഭം.

നളിനി എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിൽ പ്രധാനമായും രണ്ട് കഥാപാത്രങ്ങളാണുള്ളത്. നളിനിയും ദിവാകരനും. കളികൂട്ടുകാരായിരുന്നു രണ്ടുപേരും .നളിനി ദിവാകരനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.ആ സ്നേഹം പ്രണയമായി വളർന്നു.എന്നാൽ ദിവാകരൻ ലൗകിക ജീവിതത്തോട് മടുപ്പ് തോന്നി നാടുവിട്ടു. സന്ന്യാസ ജീവിതം നയിച്ചു. അഥവാ ദിവാകരൻ സാർവ്വലൗകിക പ്രണയത്തിന്റെ വക്താവായി മാറിയിരുന്നു.നളിനിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വേർപാട് ഏറെ ദുഃഖം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. വിവാഹ പ്രായമെത്തിയപ്പോൾ അച്ഛൻ നളിനിയുടെ വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചു.അതിനാൽ തന്നെ നളിനി ആരോടും പറയാതെ വീടുവിട്ടിറങ്ങി.സങ്കടം സഹിക്കാതെ ഒരു തടാകത്തിൽ ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനൊരുങ്ങി.അപ്പോൾ അവിടെയെത്തിയ സന്ന്യാസിനി അവളെ രക്ഷിക്കുകയും ആശ്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്തു. അഞ്ചുവർഷക്കാലം താപസജീവിതമനുഷ്ഠിച്ച് നളിനി അവിടെ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം ഹിമാലയത്തിന്റെ ഉയർന്നതലത്തിൽവെച്ച് നളിനി ദിവാകരനെ കണ്ടുമുട്ടി. ദിവാകരന് നളിനിയെ മനസ്സിലായില്ല.അതിനാൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.പിന്നീട് അവർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണമാണ് പാഠഭാഗം.

ശ്ലോകങ്ങളുടെ ആശയത്തിലേക്ക്......

1 - കഷ്ടകാല............................ഞാൻ മഹാമതേ.

തന്റെ കഷ്ടകാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.എന്റെ ഭാഗ്യം രൂപമെടുത്ത് വന്നതുപോലെ (ശരീരമാർജിച്ചു വന്നതുപോലെ) അങ്ങയെ എനിയ്ക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.അല്ലയോ മഹാത്മാവേ, അങ്ങേയ്ക്ക് ഏറെ ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്ന നളിനിയാണ് ഞാൻ.

(തന്നെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ദിവാകാരന് താൻ ആരാണെന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് നളിനി ചെയ്യുന്നത്.നളിനി ഇത്രയും കാലം ദിവാകരന് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.അവസാനം ദിവാകരനെ കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ കഷ്ടകാലം കഴിഞ്ഞുവെന്ന് നളിനി പറയുന്നത്. ഹാ എന്ന ശബ്ദം നളിനിക്കുണ്ടായ ആശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ സഹായകമാണ്.)

പദപരിചയം

അഖിലം - മുഴുവൻ/എല്ലാം	ദിഷ്ടം - ഭാഗ്യം
വടിവ് - രൂപം/ ആകൃതി	ദൃഷ്ടൻ - കാണപ്പെട്ടവൻ

2 - പ്രാണനോടു............................പ്രിയമൊരിക്കലീശ്വരൻ.

ജീവനോടെയിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെങ്കിലുമൊരിക്കൽ അങ്ങയുടെ പാദം കാണാൻ ഞാൻ വളരെ കൊതിച്ചിരുന്നു.ആശയോടെ കരഞ്ഞു കഴിയുകയായിരുന്നു.മനസ്സറിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ ആഗ്രഹം എന്നെങ്കിലുമൊരിക്കൽ ഈശ്വരൻ സാധിച്ചു കൊടുക്കും.

(തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പ് ദിവാകരനെ കാണണമെന്ന് നളിനി അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.അതായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിത ലക്ഷ്യം. അത് ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.)

പദപരിചയം.

ചിരം	- വളരെ
കേണുവാഴുക	- കരഞ്ഞു കഴിയുക
അർഥിക്കുക	- യാചിക്കുക.

3 - സന്ന്യസിച്ചളവു........ഓർത്തിടായ്കിലും.

സന്ന്യസിച്ച അവസരത്തിൽ അങ്ങയോടുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ (ദിവാകരനെ കാണ

ണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ) അങ്ങയെതന്നെ ഓർത്തു കൊണ്ട് താപസ ജീവിതം നയിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.അങ്ങ് എന്നെ ഓർത്താലും ഓർത്തില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അങ്ങയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവതിയായിരിക്കുന്നു.

(ദിവാകരനെ കാണണമെന്ന് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച നളിനിയ്ക്ക് തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചപ്പോൾ സംതൃപ്തിയായി.)

പദപരിചയം.

അളവിൽ - അവസരത്തിൽ

സന്ന്യസിച്ചളവ് - സന്ന്യസിച്ച അവസരത്തിൽ

ആസ്ഥയാൽ - ആഗ്രഹത്താൽ സപദി - ഇപ്പോൾ

4 - ഏവമോതി..........................സുഖോദയം

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു കൊണ്ട് ഒന്നും സംസാരിക്കാനാവാതെ അവൾ നിന്നു.സ്നേഹത്തിലായിരുന്നവർ വേർപിരിഞ്ഞതിനുശേഷം വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ സുഖത്തിന്റെ ഉദയം വികലമായിത്തീരും.

(ദിവാകാരനെ കണ്ടതിനാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവതിയായി എന്നുപറഞ്ഞ് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പിന്നീട് ഒന്നും പറയാനാവാതെ വാക്കുകൾ കിട്ടാത്ത വൈകാരികാവസ്ഥയിലേക്ക് അവൾ മാറി.ഏറെ നാളുകൾക്കു ശേഷം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന സന്തോഷവും ദിവാകരൻ തന്നെ തിരിച്ചറിയാത്തതിലുള്ള സങ്കടവും വികാരതീവ്രയുമെല്ലാം ചേരുമ്പോൾ നമുക്ക് എന്തു പറയണമെന്നും ചെയ്യണമെന്നും അറിയാത്ത അവസ്ഥ വരും. ആ അവസ്ഥയിലാണു നളിനി.)

പദപരിചയം

ഏവം - ഇപ്രകാരം ഓതുക - പറയുക

ഇടർ - ദുഃഖം തൂവുക - പൊഴിക്കുക

മൊഴികുഴങ്ങുക - വാക്കുകൾ കിട്ടാതിരിക്കുക.

5 - ധീരനായ യതി......................പനിനീർ സുമോപമം.

ധീരനായ സന്ന്യാസി(ദിവാകരൻ) നളിനിയുടെ കണ്ണുനീർ ഇറ്റുവീണ് ചുവന്ന തുടുത്ത മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.മഞ്ഞുതുള്ളികൾ വീണ് നനഞ്ഞ് പ്രഭാതത്തിൽ ശോഭയോടെ നിൽക്കുന്ന പനിനീർ പൂവിനോട് ഉപമിക്കാവുന്ന തരത്തിലാണ് നളിനിയുടെ മുഖം.

(ചുവന്ന പനിനീർ പൂവിൽ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പറ്റി കിടക്കുന്നതു പോലെ കരഞ്ഞതിനാൽ ചുവന്നു തുടുത്ത മുഖത്ത് കണ്ണുനീരൊഴുക്കികൊണ്ടു നളിനി നിൽക്കുന്നു. രണ്ട് ചിത്രത്തിനും സാമ്യമുണ്ട്. ദിവാകരനെ സൂര്യനായും നളിനിയെ പനിനീർ പൂവായും സങ്കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യസാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ട് പനിനീർപൂവ് വിടരുന്നതു പോലെ ദിവാകര സാന്നിദ്ധ്യം നളിനിയുടെ സങ്കടത്താൽ തളർന്ന മനസ്സിന് ആശ്വാസം നൽകുന്നു.സൂര്യപ്രകാശം തട്ടി മഞ്ഞു തുള്ളികൾ ആവിയായി പോകുന്നതുപോലെ നളിനിയുടെ ദുഃഖം അകന്ന് അവൾക്ക് ആനന്ദം വരുന്നത് വ്യക്തമാകുന്നു.)

പദപരിചയം

യതി - സന്ന്യാസി ഭൂരി - ധാരാളം തന്വി - യുവതി

ബാഷ്പം - കണ്ണുനീർ ആഭ - ശോഭ ഉഷസ്സ് - പ്രഭാതം

6 - ആരതെന്നുടനറിഞ്ഞു......കനിഞ്ഞവൻ.

തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വർദ്ധിച്ച സന്തോഷത്തോടെ പണ്ട് കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ കാലത്തേതെന്ന പോലെ മനോഹരമായ ബാല്യകാല കഥയ്ക്കു ചേരുന്ന വിധമുള്ള വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദിവാകാരൻ അവ

ളോട് കനിവ് കാട്ടി.

(തങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് ആ കാലത്തെ സംഭവങ്ങൾക്ക് യോചിച്ച രീതിയിൽ ദിവാകരൻ അവളോട് സംസാരിച്ചു.)

പദപരിചയം

പാരം - വർദ്ധിച്ച   പുരാഗതം - പണ്ടു കഴിഞ്ഞത്

ചാരു - മനോഹരം   കൗതുകം - സന്തോഷം

7 - പാരവും പരിചയം....... വരുന്നയേ.

ഏറ്റവും പരിചയമുള്ള(നല്ല പരിചയമുള്ള) നിന്റെ പേരും നിന്റെ മധുരമായ ശബ്ദവും നല്ലരീതിയിൽ തന്നെ നീയും നിന്റെ ദൂരെയുള്ള വീടും എന്റെ ഓർമ യിൽ തെളിയുന്നു.

പദപരിചയം

കണ്ഠം - ശബ്ദം   സാരമായ് - നല്ലരീതിയിൽ

സ്മൃതി - ഓർമ   ഭവനം - വീട്

8 - കണ്ടുടൻ..............വല്ലിയായ് നീ

കണ്ടയുടനെ നിന്നെ തിരിച്ചറിയാത്തതിനാൽ അല്ലയോ സഖീ നിനക്ക് സങ്കടം വേണ്ട. നീ കരയാതെ കേൾക്കൂ .പണ്ട് നീ ഒരു ഇളം കുരുന്നായിരുന്നു.(ദിവാക രൻ വീടു വിട്ട് പോകുന്ന കാലത്ത്) ഇപ്പോളാകട്ടെ നീയൊരു തളിർത്ത വള്ളി യായ് മാറി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(ദിവാകരൻ സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിനു പോകുമ്പോൾ കണ്ട നളിനി ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നു..ഇന്ന് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം കാണുമ്പോൾ നളിനി യുവതി യായിരിക്കുന്നു. വളർച്ചയിൽ കണ്ട ഈ വ്യത്യാസം കൊണ്ടാണ് തനിയ്ക്ക് നളി നിയെ തിരിച്ചറിയാനാകാതെ പോയതെന്ന് ദിവാകരൻ നളിനിയോട് പറയുന്നു.)

പദപരിചയം

ഇണ്ടൽ - ദുഃഖം   സപദി - ഇപ്പോൾ

തളിര് - നാമ്പ്   വല്ലി - വള്ളി

9 - എന്നിൽ നിന്നണുവു.................വത്സലേ.

എന്നിൽ നിന്ന് നിനക്ക് പ്രിയമല്ലാത്ത എന്തു സംഭവിച്ചാലും നീ കരയുമായിരു ന്നു.സ്നേഹത്താലുണ്ടാവുന്ന (പ്രണയത്താലുണ്ടാവുന്ന) ഈ ദൗർബല്യം അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെ നിന്നിൽ കാണുന്നു.

(ദിവാകരൻ നാടുവിട്ടു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് നളിനിയിയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നസ്വ ഭാവങ്ങൾ ഇന്നും അവളിൽ കാണുന്നു.നളിനിയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത രീതിയി ലുള്ള എന്തു കാര്യത്തിനും അവൾ കരയുമായിരുന്നു.ഇന്നും അതിൽ മാറ്റമി ല്ല.)

പദപരിചയം

അണു - അല്പം   അപ്രിയം - പ്രിയമല്ലാത്തത്.

11- പോയതൊക്കെ..................വാണിടുന്നു നീ

നളിനീ നീ മനസ്സിലാക്കുക.കഴിഞ്ഞതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ പ്രായവും അ തിനനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യവും മാറിയിരിക്കുന്നു. വേണ്ടത്ര പക്വത വന്ന് അറി വാർജിച്ചിരിക്കുന്നു.ഇതൊക്കെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നീ എല്ലാം മറക്കുക.അ

തെല്ലാം പോകട്ടെ നീ എന്തിനാണിവിടെ വസിക്കുന്നത്.

12- ഓതുകിന്നഥവാ.................ശരീരികൾ

നീ പറയുകെ എന്തിനാണിവിടെ വസിക്കുന്നത്.ഒരു തരത്തിൽ അതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിക്കുന്നത് വെറുതെയാണ്. ഏതോ ഒരു കാര്യത്തിനു വേണ്ടി നീ തുനിഞ്ഞിറങ്ങി.സ്വന്തം കർമ്മം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മനുഷ്യർ ഏതു രീതിയിലുമുള്ള മാർഗവും സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്.

(ഓരോ മനുഷ്യനും അവന്റെ കർമഗതിയനുസരിച്ചാണ് ജീവിതം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ കാരണമന്വേഷിക്കുന്നത് വെറുതെയാണെന്ന് ദിവാകരൻ കരുതുന്നു.നളിനിയും സ്വന്തം കർമത്താൽ പ്രേരിതമായ ഒരു മാർഗം സ്വീകരിച്ചു എന്നു കരുതാം.)

പദപരിചയം

ഓതുക - പറയുക. വൃഥാ - വെറുതെ
ശുഭേ - മംഗള ശീലേ ഹേതു - കാരണം
നിജ - തന്റെ കർമ്മം - പ്രവൃത്തി
നീതരാവുക - നയിക്കപ്പെടുന്നവർ
നിജകർമനീതരായ് - തന്റെ കർമ്മങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവർ.
ഏതു മാർഗമിയലാ - ഏതു വഴിസ്വീകരിക്കുകയില്ല.

13- പിന്നെയൊന്നൊരു.......................വിവേകികൾ

എന്ത് ഉപകാരത്തിനു വേണ്ടിയാണ് നീ എന്നെ ഓർത്ത് ഇവിടെ കഴിഞ്ഞത് ? നീ അതു പറയുക. വിവേകമുള്ളവർ സ്വന്തം ജീവിതം അന്യർക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിച്ച് സംതൃപ്തരാകും.

(കുമാരനാശാന്റെ പ്രസിദ്ധമായ വരികളിലൊന്നാണിത്. അന്യരുടെ ജീവിതത്തിനു കൂടെ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ തന്റെ കർമം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുന്നവർ വിവേകശാലികളാണ്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ

അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കുന്നവ
അപരന്നു സുഖത്തിനായി വരേണം -

എന്ന വരികളുമായി ആശാന്റെ വരികൾക്ക് സാമ്യമുണ്ട്. പരോപകാരാർത്ഥമിദം ശരീരം- മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപകാര പ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ ശരീരം എന്ന ആശയമാണ് ദിവാകരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.)

പദപരിചയം

അമല - പരിശുദ്ധ

ചോദ്യശേഖരം.....

1. ''ഏകുമർഥിയാം പ്രാണിതൻ പ്രിയമൊരിക്കലീശ്വരൻ''
നളിനിയുടെ ഈ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാകുന്നതെന്ത് ?

തന്റെ ആഗ്രഹം ഒരിക്കൽ സഫലമാകുമെന്ന ചിന്ത.

2. ''പ്രാണനോടുമൊരു നാൾ......... പ്രിയമൊരിക്കലീശ്വരൻ -അർഥി എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പി

ക്കുന്നതാരെ ?

നളിനിയെ

3. "പ്രാണനോടുമൊരു നാൾ......... പ്രിയമൊരിക്കലീശ്വരൻ" - ഈ വരികളിൽ പ്രകടമാകുന്ന ഭാവം ?

പ്രതീക്ഷ

4. "കഷ്ടകാലമഖിലം കഴിഞ്ഞു ഹാ !
ദൃഷ്ടമീ വടിവിയന്നു വന്നപോൽ" - അടിവരയിട്ട ശബ്ദം കാവ്യസന്ദർഭത്തിൽ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഭാവം ?

ആശ്വാസം

5. ഭാവശാലികൾ പിരിഞ്ഞു കൂടിയ......... സുഖോദയം" - വളരെ കാലത്തിനുശേഷം കണ്ടുമുട്ടുന്ന സ്നേഹബദ്ധരുടെ സുഖോദയം വികലമായി തീരുന്നുവെന്നു പറയാൻ കാരണമെന്ത് ?

വികാര വൈവശ്യം കാരണമുള്ള വീർപ്പുമുട്ടൽ കൊണ്ട്.

6. "ഭാവശാലികൾ പിരിഞ്ഞു കൂടിയാ-
ലീവിധം വികലമാം സുഖോദയം" - അടിവരയിട്ട പദം നൽകുന്ന അർത്ഥ സൂചനയോട് ഏറ്റവും അടുത്തു നിൽക്കുന്ന പദം ?

സ്നേഹമുള്ളവർ

7. "പണ്ടു നിന്നെയൊരിളം കുരുന്നതായ്
കണ്ടു ഞാൻ, സപദി വല്ലിയായി നീ" - അടിവരയിട്ട ഭാഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ത് ?

രൂപപരമായ മാറ്റം

8. "പണ്ടു നിന്നെയൊരിളം കുരുന്നതായ്
കണ്ടു ഞാൻ, സപദി വല്ലിയായി നീ" -അടിവരയിട്ട പദം സന്ദർഭത്തിനു നൽകുന്ന സവിശേഷ അർത്ഥം എന്ത് ?

നളിനി വലുതായി എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

9. "ഏവമോതിയിടരാർന്നു എന്നത് ഏവം,ഓതി,ഇടർ,ആർന്നു എന്ന് വേർതിരിക്കാം. എങ്കിൽ പിന്നെയൊന്നൊരുപകാരം എങ്ങനെ വേർതിരിക്കാം.

പിന്നെ,ഒന്ന്,ഒരു,ഉപകാരം

10. പനിനീർ പൂവിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതെന്ത് ?

നളിനിയുടെ മുഖത്തെ.

11. ബാല്യത്തിലും യൗവനത്തിലും നളിനിയിൽ മാറ്റമില്ലാതെ കാണുന്നതെന്ത് ?

പ്രണയ ചാപല്യം

12. "ധീരനായ യതി.........പനിനീർസുമോപമം"-

- **ദിവാകരനെയും നളിനിയെയും സൂചിപ്പിക്കാൻ ഈ കാവ്യ ഭാഗത്ത് ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങൾ ഏതെല്ലാം.**

- **പ്രഭാതത്തിലെ സൂര്യ സാന്നിധ്യം കൊണ്ട് പനിനീർപൂവ് വികസിക്കുന്നതുപോലെ എന്ന പ്രയോഗം സന്ദർഭത്തിന് മിഴിവേകുന്നതെങ്ങനെ ?**

ഈ വരികളിലെ ചമൽക്കാര ഭംഗി കണ്ടെത്തി കുറിപ്പെഴുതുക.

മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ നളിനി എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിലെ ചെറിയൊരു ഭാഗമാണ് പ്രിയദർശനം.ദിവാകരൻ തന്നെ തിരിച്ചറിയാത്തതിനാൽ കണ്ണുനീരൊഴുക്കി നിൽക്കുന്ന നളിനിയുടെ ചുവന്നു തുടുത്ത മുഖം വർണിക്കുകയാണ് കവി. നളിനിയുടെ മുഖത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ വിടർന്നു വരുന്ന പനിനീർപൂവിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.നളിനിയുടെ കവിളിലുണ്ടായ ചുവന്ന തുടിപ്പിനെ പനിനീരിന്റെ ചുവന്ന നിറത്തോടും ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന കണ്ണീരിനെ പൂവിൽ പറ്റി നിൽക്കുന്ന മഞ്ഞു തുള്ളിയോടും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദിവാകരൻ എന്നാൽ സൂര്യൻ എന്നാണ് അർത്ഥം.നളിനിയെന്നാൽ താമരയും. സൂര്യൻ വരുമ്പോൾ താമര വിടരുന്നതുപോലെ, ദിവാകാരസാന്നിധ്യം നളിനിയിൽ പുതിയ ഉണർവ്വുണ്ടാക്കുന്നു.സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളേറ്റ് മഞ്ഞു തുള്ളികൾ നീരാവിയായി പോകുന്നതുപോലെ നളിനിയുടെ കണ്ണീരകന്ന് അവളിൽ സന്തോഷം നിറയുന്നത് ഈ സാദൃശ്യകൽപ്പനയിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

13. ''ഏവമോതി..............സുഖോദയം''-ആശയഭംഗി വ്യക്തമാക്കുക.

ദിവാകരനെ കണ്ടപ്പോൾ നളിനിയിലുണ്ടായ വൈകാരികാവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്.ദീർഘനാളത്തെ വേർപാടിന് ശേഷമാണ് നളിനി ദിവാകരനെ കാണുന്നത്. അതിനാൽതന്നെ വേർപാടിന്റെ ദുഃഖവും അപ്രതീക്ഷിതമായി കണ്ടുമുട്ടിയതിലുള്ള സന്തോഷവും നളിനിയിൽ നിറയുന്നു.സുഖദുഃഖങ്ങൾ ഇടകലർന്ന മാനസികാവസ്ഥയിലാണ് നളിനി.വികാരപാരവശ്യത്താൽ കണ്ണുനീർ തൂകി വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ അവൾ വിഷമിച്ചു നിന്നു. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചവർ വേർപിരിഞ്ഞതിനു ശേഷം വീണ്ടും കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ മനസ്സ് ഇങ്ങനെയായിരിക്കും.പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്ത സന്തോഷവുംവികാരതീവ്രതയുമുണ്ടാകും.പൂർണമായ സുഖമോ ദുഃഖമോ മനസ്സിനുണ്ടാവില്ല.ഈ അവസരത്തിൽ പൂർണസുഖത്തിന് കുറവ് വരാം എന്ന് കവി പറയുന്നു.

14. ''കഷ്ടകാലമഖിലം..........ഞാൻ മഹാമതേ''- കാവ്യസന്ദർഭത്തിൽ തെളിയുന്ന നളിനിയുടെ മാനസികാവസ്ഥകൾ കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക..

എന്റെ കഷ്ടകാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു എന്ന് നളിനി ദിവാകരനെ കണ്ടതോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്നു. എന്റെ ഭാഗ്യം രൂപം പ്രാപിച്ചുവന്നതു പോലെ അങ്ങയെ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അല്ലയോ മഹാത്മാവേ, ഞാൻ പണ്ട് അങ്ങേക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്ന നളിനിയാണ്.-എന്ന് നളിനി ദിവാകരനോടു പറഞ്ഞു.ഞാൻ നളിനിയാണ് എന്ന് ഓർമപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്ന നളിനിയുടെ നിസ്സഹായത ഇവിടെ നിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.മാത്രമല്ല നളിനി ഇത്രയും കാലം എന്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നുവോ അത് യാഥാർഥ്യമായിരിക്കുന്നു.അതിലുള്ള ആഹ്ലാദം നളിനിയുടെ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്നുണ്ട്.

15. ''പോയതൊക്കെ.........................സപദി മാറി കാര്യവും.''

ദിവാകരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ കണ്ടെത്തുക.

തന്നെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ദിവാകരനെ താനാരാണെന്ന് നളിനി ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു. അതോടെ നളിനിയുടെ പേരും സ്ഥലവും വീടുമെല്ലാം ദിവാകരന്റെ ഓർമയിൽ തെളിഞ്ഞു. പണ്ട് ബാലസഹജമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ദിവാകരൻ നളിനിയോടു കാട്ടിയിട്ടുണ്ടാവാം. എന്നാൽ ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല. രണ്ടുപേരും മുതിർന്നിരിക്കുന്നു.അതിനനുസരിച്ചുള്ള പക്വതയും വന്നിരിക്കുന്നു,ശൃംഗാരത്തിന് ഒരു പ്രാധാന്യവുമില്ലാത്ത സന്യാസ ജീവിതത്തിലാണ് ദിവാകരൻ. ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരമാണ് ദിവാകരന്റെ

ലക്ഷ്യം. നളിനിയും ഇപ്പോൾ ഇതേ പാതയിലാണ്.ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ നളിനിയ്ക്കും പക്വതയാർജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മുന്നോട്ടു പോകുവാനാണ് ദിവാകരൻ പറയുന്നത്.

16. ''പോയതൊക്കെ........................ആയതത്വമറിവിന്നുമാർന്നു.'' - അടിവരയിട്ട ഭാഗം നൽകുന്ന അർത്ഥ സൂചനകൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

ഏറെനാളുകൾക്കുശേഷം നളിനിയും ദിവാകരനും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്നു. നളിനിയിലെ പ്രണയ ചാപല്യത്തിന് അന്നും ഇന്നും ഒരു മാറ്റവുമുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് അവളുടെ ഭാവ പ്രകടനത്തിൽനിന്നും ദിവാകരന് മനസ്സിലാകുന്നു.രണ്ടുപേരും ഇപ്പോൾ സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിലാണ്.ദിവാകരൻ പണ്ടു കണ്ട നളിനിയല്ല ഇപ്പോൾ മുന്നിലുള്ളത്. അവൾ വളർന്നിരിക്കുന്നു.അതിനനുസരിച്ചുള്ള അറിവും പക്വതയും അനുഭവങ്ങളിലൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണ് ദിവാകരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

17. ''തന്റെ ജീവിതം ധന്യമായി എന്ന് നളിനി കരുതുന്ന നിമിഷമേത് ?

ഏറെ നാളായി നളിനി ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ് ദിവാകരനെ കാണുക എന്നത് അവളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം തന്നെ അതായിരുന്നു. തന്റെ കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ ദിവാകരനെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോഴാണ് തന്റെ ജീവിതം ധന്യമായി എന്ന് നളിനി പറഞ്ഞത്.

18. ''ഭവാനു പണ്ടിഷ്ടയാം നളിനി ഞാൻ.''- നളിനി തന്നെ ഇങ്ങനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതിന്റെ കാരണമെന്ത് ?

നാടുവിട്ട് സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിലേക്ക് പോയ ദിവാകരനെ കാണാതെ നളിനി ഏറെ വിഷമിച്ചിരുന്നു.. അച്ഛൻ തന്റെ വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ നാടുവിട്ട നളിനി വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ദിവാകരനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. തന്നെ ദിവാകരൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെന്ന് നളിനിയ്ക്ക് മനസ്സിലായി. ബാല്യകാലത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ ഓർമപ്പെടുത്താൻ പാകത്തിൽ അങ്ങേക്ക് ഏറെ ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്ന കളികൂട്ടുകാരി നളിനിയാണ് ഞാനെന്ന് അവൾ ദിവാകരനോട് പറഞ്ഞു.തന്റെ ആഗ്രഹം നടന്നുവെങ്കിലും ദിവാകരൻ പഴയ സ്നേഹം മറന്നിരിക്കുമോ എന്ന വേവലാതിയും നളിനിയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

19. ''കഷ്ടകാലമഖിലം..........ഞാൻ മഹാമതേ'' - വരികളിലെ കാവ്യപരമായ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

ശ്ലോകത്തിലെ എല്ലാ വരികളിലെയും രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം ഒരുപോലെ വരുന്നു.കഷ്ടം,ദിഷ്ടം, ദൃഷ്ടം,ഇഷ്ടം എന്നിങ്ങനെ ഒരേ രീതിയിൽ അക്ഷരം ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ കാവ്യഭംഗി ലഭ്യമാകുന്നു.

എല്ലാവരികളിലെയും അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണം ഒരുപോലെയാണ്.

ദിഷ്ടം,ദൃഷ്ടം എന്നിങ്ങനെ ഏകദേശം ഒരേപോലെയുള്ള പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വരികൾക്ക് താളഭംഗി ലഭിക്കുന്നു.

20. ''അന്യ ജീവനുതകി.........വിവേകികൾ''(കുമാരനാശാൻ)

''അവനവനാത്മ സുഖത്തിനാചരിക്കുന്നവ-
യപരന്ന് സുഖത്തിനായ് വരേണം''(ശ്രീ നാരായണഗുരു)
അപരനോടുള്ള പരിഗണനയാണ് ജീവിതത്തെ അർത്ഥപൂർണമാക്കുന്നത്

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്നിരിക്കുന്ന വരികളിലെ ജീവിത സന്ദേശം താരതമ്യം ചെയ്യുക.

മനുഷ്യസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും അന്യരോടുള്ള പരിഗണനയെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്ന വരികളാണ് ചോദ്യത്തിൽ തന്നിരിക്കുന്നത്.ഒരു വ്യക്തി അവന്റെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കുകൂടി ഉപകാരപ്പെടുന്നതായിരിക്കണം എന്ന് ശ്രീനാരായണഗുരു പറയുന്നു.കുമാരനാശാൻ നളിനിയിലെഴുതിയ വരികൾ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ചിന്തയുടെ തുടർച്ച തന്നെയാണ്.എന്നാൽ ആശാൻ ഒരുപടികൂടി കടന്ന് മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിന് ഉപകാരപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ സ്വന്തം ജീവിതം ധന്യമാക്കുന്നവർ വിവേകശാലികളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

21. "പ്രാണനോടുമൊരുനാൾ......പ്രാണിതൻ പ്രിയമൊരിക്കലീശ്വരൻ"- പ്രാണി എന്ന് നളിനി സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചത് എന്തു കൊണ്ടാവാം ? നിങ്ങളുടെ നിഗമനങ്ങൾ കുറിക്കുക.

ദിവാകരനു മുന്നിൽ തന്റെ സ്ഥാനം എത്രയോ ചെറുതാണെന്നു കാണിക്കാനും താനിപ്പോൾ നിസ്സഹായയാണെന്നു വ്യക്തമാക്കാനുമാണ് പ്രാണി എന്ന് നളിനി സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

22. പ്രിയദർശനം എന്ന ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.

കുമാരനാശാന്റെ നളിനി എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യത്തിൽ നിന്നെടുത്ത കാവ്യഭാഗമാണ് പ്രിയദർശനം.ബാല്യകാലത്ത് കളിക്കൂട്ടുകാരായിരുന്ന ദിവാകരനും നളിനിയുമാണ് ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. പരസ്പരം സ്നേഹം പങ്കുവെച്ച് വളർന്നവരാണിവർ. നളിനിയിൽ ആ സ്നേഹം പ്രണയമായി വികസിച്ചു. എന്നാൽ ദിവാകരന്റെ ജീവിതത്തിൽ അത്തരം വികാരങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.അയാൾ ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാത്തിനോടും സമഭാവന പുലർത്തുന്ന സന്ന്യാസ ജീവിതത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നാടുവിട്ടുപോയ ദിവാകരന്റെ അസാന്നിധ്യം നളിനിയ്ക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിനുമപ്പുറമാണ്. യുവതിയായപ്പോൾ തന്റെ വിവാഹം അച്ഛൻ ഉറപ്പിച്ചത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത നളിനി വീടു വിട്ടിറങ്ങുകയും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഹിമാലയത്തിൽവെച്ച് ദിവാകരനെ കാണുകയും ചെയ്തു. നളിനിയുടെ ജീവിത ലക്ഷ്യം ദിവാകരനെ കണ്ടെത്തുക എന്നതായിരുന്നു. ഏറെക്കാലമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിവാകര ദർശനം സാധ്യമാകുന്ന രംഗമാണ് പാഠഭാഗം.നളിനിയ്ക്കു പ്രിയങ്കരമായ കാഴ്ചയാണ് പാഠഭാഗത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ ശീർഷകം തീർത്തും അനുയോജ്യമാണ്.

24. ദിവാകരൻ നളിനിയെ സംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ ഏതെല്ലാം ?

സഖി,വത്സലേ,ശുഭേ

25. വിഗ്രഹിക്കുക.

ഭവൽപദം	-	ഭവാന്റെ പദം
സുഖോദയം	-	സുഖത്തിന്റെ ഉദയം
പൂരിതാഭ	-	പൂരിതമായ ആഭ
ചാരുശൈശവ കഥ	-	ചാരുവായ ശൈശവ കഥ
പ്രണയചാപലം	-	പ്രണയത്താലുള്ള ചാപലം
അന്യജീവൻ	-	അന്യന്റെ ജീവൻ

കുമാരനാശാന്റെ പ്രസിദ്ധമായ വരികൾ

- "മാംസനിബദ്ധമല്ല രാഗം" - ലീല
- "ജാതിചോദിക്കുന്നില്ല ഞാൻ സോദരി

ചോദിക്കുന്നു നീർനാവു വരണ്ടഹോ
ഭീതിവേണ്ട തരികതെനിക്കു നീ" - ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി

- "സ്നേഹിക്കയുണ്ണീ നീ നിന്നെ
  ദ്രോഹിക്കുന്ന ജനത്തെയും" - വിചിത്ര വിജയം
- "സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ അമൃതം
  സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ ജീവിതം
  പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു
  മൃതിയേക്കാൾ ഭയാനകം." - ഒരു ഉദ്ബോധനം
- "സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്നു ലോകം
  സ്നേഹത്താൽ വൃദ്ധി തേടുന്നു.
  സ്നേഹം താൻ ശക്തി ജഗത്തിൽ സ്വയം
  സ്നേഹം താനാനന്ദമാർക്കും" - ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി
- "മാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയമല്ലെങ്കിൽ
  മാറ്റുമതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ" - ദുരവസ്ഥ
- "തൊട്ടുകൂടാത്തവർ തീണ്ടികൂടാത്തവർ
  ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ" - ദുരവസ്ഥ
- "ഹാ സുഖങ്ങൾ വെറും ജാലം
  ആരറിവു നിയതിതൻ ത്രാസു
  പൊങ്ങുന്നതും താനേ താണുപോവതും" - കരുണ

ശ്രീനേഷ്.എൻ
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്

6 കടൽത്തീരത്ത്

ഒ.വി.വിജയൻ

ഓട്ടുപുലാക്കൽ വേലുക്കുട്ടി വിജയൻ. എന്ന ഒ.വി വിജയനെക്കുറിച്ച്..........

- ☛ മലയാളത്തിൽ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന് അടിത്തറ പാകിയ സാഹിത്യകാരൻ.
- ☛ ചിത്രകാരനും കഥാകൃത്തും നോവലിസ്റ്റും കാർട്ടൂണിസ്റ്റും പത്രപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു.ഒ.വി.വിജയൻ
- ☛ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം,ധർമപുരാണം, മധുരം ഗായതി തുടങ്ങിയ മനോഹരമായ നോവലുകളുടെ സ്രഷ്ടാവ്.
- ☛ കടൽത്തീരത്ത്, കാറ്റുപറഞ്ഞ കഥ എന്നിങ്ങനെ ശ്രദ്ധേയമായ കഥകളുടെ രചയിതാവ്.
- ☛ തന്റെ ജീവിത പരിസരത്തെ ആഴത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിനെ വിലയിരുത്തി തന്റേതായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും വിമർശനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി ഏറെ ലളിതമായ രീതിയിൽ ഒ.വി.വിജയൻ കഥപറയുന്നു.

കടൽത്തീരത്ത്- കഥയും പൊരുളും..........

- കഥയിലെ കടൽ വെള്ളായിയപ്പൻ എന്ന മനുഷ്യന്റെ സംഘർഷഭരിതമായ മനസ്സാണ്. മകനോടും അച്ഛനോടുമുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ കടലും അയാൾ മനസ്സിലേറ്റുന്നു. ദുരിതങ്ങളുടെ വരിവരിയായുള്ള ഘോഷയാത്ര കടലിലെ തിരമാലകൾ എന്നതുപോലെ ചീറ്റിയടിച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളായിയപ്പനെ തകർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും വെള്ളായിയപ്പൻ തന്റെ മകനെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുന്നതും കാണുന്നതും ഈ കഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
- പ്രകൃതിയുടെ ചലനാത്മകത കഥയിലുടനീളം ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.
- രണ്ട് യാത്രകൾ കഥയിലുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് മകനെ കാണാനുള്ള കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള യാത്ര. രണ്ടാമത്തേത് മകന്റെ ശവം അടക്കം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അതിനെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര.
- ഒരു അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണ് ഈ കഥ.വെള്ളായിയപ്പന് അയാളുടെ അച്ഛനോടുള്ള സ്നേഹവും മകനോടുള്ള സ്നേഹവും വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ്.
- കഥയിൽ കണ്ടുണ്ണി ചെയ്ത കുറ്റമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല.
- ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകളെല്ലാം വെള്ളായിയപ്പന്റെയും അയാളുടെ കുടുംബത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നതിൽ നിന്നും അവർക്കെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു

കണ്ടുണ്ണി എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

- തെറ്റ് ചെയ്തതായി ഓർക്കാൻ കണ്ടുണ്ണിയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു തെറ്റും കണ്ടുണ്ണി ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.
- പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമം മുഴുവൻ വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നുവെന്ന് കാണുമ്പോൾ കണ്ടുണ്ണി ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിനായിരിക്കാം ജയിലിലായതെന്ന സൂചനയും ലഭിക്കുന്നു.
- മകനേ നീ കൊലപാതകം നടത്തിയോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എനിയ്ക്ക് ഓർമയില്ല എന്ന മറുപടി പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മറുപടി തന്നെയാണ്.
- അസ്തമയം കഥയിൽ ഒരു ബിംബമായി കടന്നുവരുന്നു. മകന്റെയും അച്ഛന്റെയും മരണം ഇതിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികൾ എന്നത് മരണത്തിലേക്ക് പറന്നുപോകുന്ന മകനെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാവാം.
- വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുള്ളതാണ് കഥയിലെ ഓരോ പരാമർശവും. ദുഃഖസഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പു പോലെ നീണ്ടു പോകുന്ന ചവിട്ടടിപ്പാതയും ഒഴുകുന്ന പുഴയും ഊട്ടു ദൈവങ്ങളും കാരണവൻമാരും പനമ്പട്ടകളുടെ ശബ്ദത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നതുമെല്ലാം ഇതിനുള്ള ഉദാഹരങ്ങളാണ്.
- പാവപ്പെട്ടവന്റെ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമ മനസ്സും ജയിലിലേക്കു വഴി ചോദിച്ചപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പനെ പരിഹസിക്കുന്ന നാഗരിക ബോധവും രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളെ കാണിച്ചു തരുന്നു.
- അപ്പൻ തന്റെ വേദന ഓർക്കുമോ എന്ന കണ്ടുണ്ണിയുടെ ചോദ്യത്തിലൂടെ മകനും അച്ഛനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് കഥാകൃത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- മൗനങ്ങളാൽ പൂരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളാണ് കഥയിലധികവും. മൗനങ്ങൾക്കിടയിലും പലതും സംവേദനം ചെയ്യാൻ കഥാകാരന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദീർഘങ്ങളും സമ്പന്നങ്ങളുമായ സംഭാഷണങ്ങൾ അതിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.
- കൊലക്കയറുപോലെ ചുറ്റി വരിയുന്ന വാക്കുകൾ എന്നത് വെള്ളായിയപ്പൻ അനുഭവിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതകളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
- ജയിലധികാരികളുടെ പരുക്കൻ സമീപനവും കഥയിൽ കാണാം. വെള്ളായിയപ്പനോട് കാണിക്കുന്ന ദയാവായ്പിൽ നിന്നും ഒരു സാധരണക്കാരനോടുള്ള ജയിലധികാരികളുടെ സമീപനം അങ്ങനെയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. മകനെ തൂക്കിലേറ്റാൻ പോകുന്നുവെന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ ചെറിയൊരു അനുകമ്പ മാത്രമാണത്.
- ഓർമകൾ തന്നെ ഒരു ത്രീവണ്ടി യാത്രയാണ്.അനുഭവങ്ങളുടെയും ഓർമകളുടെയും വിവിധങ്ങളായ കമ്പാർട്ടുമെന്റുകളുമായി ജീവിതമെന്ന തീവണ്ടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- അച്ഛനെ കാണുമ്പോൾ കേൾവിക്കുമപ്പുറത്തുള്ള ശബ്ദത്തിൽ കണ്ടുണ്ണി നിലവിളിച്ചു. കണ്ടുണ്ണിയുടെ മനസ്സിലുറഞ്ഞുകൂടിയ ആഴത്തിലുള്ള ദുഃഖമാണ് ഇവിടെ അണപൊട്ടി ഒഴുകുന്നത്.

പാഠസംഗ്രഹം സൂചനകളിലൂടെ..................

- വെള്ളായിയപ്പൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വീട്ടിൽ നിന്നും നിലവിളിയുയർന്നപ്പോൾ ചുറ്റുപാടുമുള്ളവർ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു. പാഴുതറയിലുള്ള എല്ലാ വീടുകളിലുള്ളവരുടെയും മനസ്സിൽ ഈ നിലവിളി അതിയായ സങ്കടം നിറച്ചു.
- കണ്ണൂർ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട തന്റെ മകൻ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാനുള്ള യാത്രയാണ് വെള്ളായിയപ്പന്റേത്.
- കയ്യിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പാഴുതറയിലുള്ള അമ്മിണിയേടത്തിയും,മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനുമെല്ലാം വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.

- വെള്ളായിയപ്പൻ മുന്നോട്ടു പോകുന്തോറും നിലവിളികളുടെ ശബ്ദം നേർത്തു പോകുന്നു. നിലവിളികൾ കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത ദൂരത്തിലേക്ക് വെള്ളായിയപ്പൻ എത്തി എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
- കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ യാത്ര അവിടെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം ദുഃഖത്തെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായതിനാൽ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ യാത്ര എന്നു തോന്നും.
- മുമ്പേ കടന്നുപോയവരുടെ ദുഃഖ സഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പായി നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചവിട്ടടിപ്പാതയിലൂടെ വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര തുടർന്നു.(സങ്കടങ്ങളുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ഭാരം പേറി നടന്നുപോയവരുടെ കാലടിപ്പാടുകളേറ്റ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വഴിയാണത്. ആ ദുരിതങ്ങളുടെ തഴമ്പായിട്ടാണ് ഈ വഴികളെ കഥാകാരൻ കാണുന്നത്.)
- യാത്രകൾക്കിടയിൽ ചവിട്ടടിപ്പാതയ്ക്കിരുവശവുമുള്ള കരിമ്പനകളിൽ കാറ്റു തട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന ശബ്ദം മകനെയും ഓർമിച്ചു നടക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് ആദ്യമായി അപരിചിതമായി തോന്നി.മറ്റൊന്നും ഓർക്കാതെ മകനെ തന്നെ ഓർത്തു പോകുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ എന്ന് ഇതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം.മറ്റ് ചിന്തകൾക്കും കാഴ്ചകൾക്കും വെള്ളായിയപ്പന്റെ ബോധത്തിലേക്ക് പ്രവേശനമില്ല.
- ഭാര്യ കെട്ടിക്കൊടുത്ത ചോറുപൊതിയുടെ നനവ് തോർത്തിലൂടെ കിനിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. ഭാര്യയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഇറ്റുവീഴുന്ന കണ്ണുനീരിന്റെ നനവായി ഇതിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.
- യാത്ര തുടരുമ്പോൾ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയെയും നീലിമണ്ണാത്തിയെയും കാണുന്നു.
- പരസ്പരം പേര് വിളിക്കുക മാത്രമേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ആ വിളികൾക്കു ശേഷമുള്ള മൗനത്തിലും വിളിയിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന ഭാവത്തിലും പറയാനുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.വാക്കുകളാലല്ല മൗനം കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടുമാണ് അവർ സംസാരിക്കുന്നത്.
- കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയ്ക്കു കൊടുക്കാനുള്ള പണത്തിന്റെ കാര്യം കഥയിൽ പരാമർശിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിയ പണം തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പറ്റാത്ത വെള്ളായിയപ്പന്റെ നിസ്സഹായതയും ക്ഷമാപണവും മരയ്ക്കാരേ എന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ വിളിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെ വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കലിന്റെ സ്വരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
- അന്യന്റെ ദുഃഖം സ്വന്തം ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് ഗ്രാമവിശുദ്ധിയാണ്.സ്നേഹവും കടപ്പാടുകളുമാണ് മനുഷ്യരുടെ ബന്ധത്തെ നിലനിർത്തുന്നത്. ഇതു തന്നെയാണ് വെള്ളായിയപ്പന്റെയും മരക്കാരുടെയും കണ്ടുമുട്ടലിൽ തെളിയുന്നത്.
- വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണ് എന്ന വാക്കുകളും ആശ്വസിപ്പിക്കലും മരയ്ക്കാരുടെ വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ നിറയുന്നുണ്ട്. പണം കയ്യിൽ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ എന്ന ആശ്വസിപ്പിക്കൽ ആപത്തിൽ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമീണ മനസ്സിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്.
- രണ്ടുപേരുടെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന മരയ്ക്കാരുടെ വാക്കുകളിൽ മതത്തിന്റെ വേലിക്കെട്ടില്ലാത്ത സമത്വഭാവം തന്നെയാണ് നിഴലിക്കുന്നത്.
- ചവിട്ടടിപ്പാത വെട്ടുവഴിയിലെത്തി. വഴിനടന്ന് പുഴയിലേക്കിറങ്ങി. പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ കുളിയുടെ അനുഭവം വെള്ളായിയപ്പനെ തളർത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതേ പുഴയിൽ വെച്ച് അപ്പന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെയും കൊണ്ട് ഇവിടെ കുളിക്കാൻ വന്നതും അയാൾ ഓർക്കുന്നു. ഈ ഓർമകൾ വെള്ളായിയപ്പനെ കരയിച്ചു.
- തീവണ്ടിയാപ്പീസിലെത്തി.യാത്രയുടെ ഒരു ഘട്ടം കഴിഞ്ഞതുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നി. ടിക്കറ്റെടുത്തു.ടിക്കറ്റ് മുണ്ടിന്റെ കോന്തലയിൽ കെട്ടി വെച്ചു.അതിനു ശേഷം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ സിമന്റു കസേരയിൽ അയാൾ ഇരുന്നു.
- സമയം സന്ധ്യയാകാറായി.ആ സമയത്ത് വീണ്ടും വെള്ളായിയപ്പൻ പലതും ഓർക്കുന്നു. തന്റെ കയ്യും പിടിച്ച് പോകുമ്പോൾ അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി അത്ഭുതപ്പെ

ടുന്ന മകനെക്കുറിച്ചും അസ്തമയ നേരത്ത് പാടത്തേക്കു പോകുന്ന അപ്പനെക്കുറിച്ചും വെള്ളായിയപ്പൻ ഓർക്കുന്നു.ഈ അസ്തമയം അച്ഛന്റെ മരണവും മകന്റെ മരണവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

- അസ്തമയം ദിവസത്തിന്റെ അവസാനമാണ്. മകന്റെ അവസാനവും അപ്പൻ എന്നോ അസ്തമിച്ചു പോയതും വെള്ളായിയപ്പന്റെ പ്രതീക്ഷകളുടെ അവസാനവും അസ്തമയം എന്ന വാക്കിലൂടെ തെളിഞ്ഞു കിട്ടുന്നു.
- അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും ഓർമകളുടെതായ രണ്ട് ചിത്രങ്ങൾ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു.അതിന്റെ ഇടയിൽ എന്തിന്റെയൊക്കെയോ നിറവ് അയാൾ അനുഭവിക്കുന്നു.
- ബഞ്ചിൽ വന്നിരുന്ന മറ്റൊരാൾ എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്ന് ചോദിച്ച് വെള്ളായിയപ്പനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു. എവിടേയ്ക്കു പോകുന്നു എന്ന ചോദ്യം മകനെ കാണാൻ പോവുകയാണെന്നും അവന്റെ ദുരവസ്ഥയെന്താണെന്നുമുള്ള ചിന്ത വീണ്ടും വീണ്ടും വെള്ളായിയപ്പനിൽ നിറയ്ക്കും.അത് അയാളെ കൂടുതൽ തളർത്തും
- മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രിയങ്കരമല്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ കൊലക്കയറുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിമുറുകുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾ അയാളെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു. ബഞ്ചിലിരുന്നയാൾ അയാളുടെ വണ്ടി വന്നപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു പോയി.
- വെള്ളായിയപ്പൻ ബഞ്ചിലിരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉറക്കത്തിൽ മകനെ സ്വപ്നം കണ്ടു.
- തീവണ്ടി വന്നപ്പോൾ പാഴുതറയക്കപ്പുറം ലോകം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വെള്ളായിയപ്പൻ കമ്പാർട്ടുമെന്റ് തിരഞ്ഞ് ഒടുക്കം കണ്ടെത്തിയതിനുശേഷം അതിൽ കയറി.
- അയാൾ വണ്ടിയിലിരുന്ന് ഉറങ്ങിയില്ല. മകൻ ഉറങ്ങാത്ത രാത്രിയിൽ അയാൾക്കും ഉറങ്ങാനാവില്ല. നിലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് മാറുന്ന തീവണ്ടിയുടെ താളം മാറിമറയുന്ന അയാളുടെ മനസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
- മങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ പതിച്ച ചുവരുകളുള്ള ഒരു തുരങ്കത്തിലൂടെ തീവണ്ടി പായുന്നു. ഓർമകൾ നിറഞ്ഞ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിന്റെ സഞ്ചാരമാണത്.
- വണ്ടി കണ്ണൂരിലെത്തി. നേരം പുലർന്നിട്ടില്ല. തീവണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. വണ്ടി വേണോ എന്ന് അയാളോട് ആരും ചോദിച്ചില്ല. കാഴ്ചയിൽ തന്നെ ദരിദ്രനായ വെള്ളായിയപ്പനെ പരിഗണിക്കാൻ അവിടെയുള്ളവർക്ക് കഴിയാത്തതു കൊണ്ടാണ് വണ്ടി വേണോ എന്ന് ആരും ചോദിക്കാത്തത്.
- ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചു.അവിടെയുള്ളവർ പരിഹസിച്ചു. കട്ടാൽ ജയിലിലെത്താം കാർന്നോരെ എന്ന മറുപടി വേദനിക്കുന്നവരെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത പരിഷ്കൃതസമൂഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ഈ മറുപടി വെള്ളായിയപ്പനെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു.
- ഒരാൾ വഴി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ജയിലിലെത്തിയപ്പോൾ പുലർച്ചെ വന്നതെന്തിനാണെന്ന് ചോദിച്ച പാറാവുകാരന് ജയിലിൽ നിന്നയച്ച കത്തുകാണിച്ചു.
- കത്ത് വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അക്ഷരജ്ഞാനം വെള്ളായിയപ്പന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അതിലെഴുതിയത് എന്താണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയില്ല.
- കത്ത് വായിച്ച പാറാവുകാരൻ തനിയ്ക്കു മുന്നിലുള്ള വൃദ്ധന്റെ മകന്റെ വധശിക്ഷയുടെ അറിയിപ്പാണ് അത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി വെള്ളായിയപ്പനോട് അനുകമ്പ കാണിച്ചു.വെള്ളായിയപ്പനോട് ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു.
- പോലീസുകാരന്റെ 'നാളെയാണ് അല്ലെ' എന്ന ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ വെള്ളായിയപ്പൻ തളർന്നു പോകുന്നു.
- അമ്പലത്തിന്റെ നട തുറക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന മനസ്സുപോലെ തീർത്തും ശൂന്യമായ മനസ്സോടെയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ ഇരിക്കുന്നത്.
- രാത്രിയിൽ മകൻ ഉറങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്നും, ഉറങ്ങാതെ ഉണരാതെ അവന് ചായ കുടിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെയെന്നും വേദന തിന്നുന്ന മനസ്സോടെ വെള്ളായിയപ്പൻ ചിന്തിച്ചു. ഭാര്യ കൊടുത്തയച്ച ഭക്ഷണം പുളിച്ചിരുന്നു. പൊതിച്ചോറ് നിന്റെ അമ്മ എനിക്കു വേണ്ടി

പൊതിഞ്ഞതാണെന്നും നിനക്ക് തരാൻ ഇതു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും നിസ്സഹായനായ ആ ദരിദ്ര പിതാവ് ചിന്തിച്ചു.

- നേരം വെളുത്തു.പാറാവുകാരൻ കടലാസ് പരിശോധിച്ചു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് മകനായ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായി.
- അപ്പനും മകനും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. കണ്ടുണ്ണി അപ്പാ എന്നും വെള്ളായിയപ്പൻ മകനേ എന്നും വിളിച്ചു. രണ്ടുപേരും മറ്റൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ട് വാക്കുകൾക്കിടയിലും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില സംഭാഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കഥാകൃത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- കൊലപാതകം നടത്തിയോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് ഓർമയില്ലെന്ന മറുപടിയും തൂക്കി കൊല്ലാൻ അനുവദിക്കരുതേ എന്ന യാചനയും മൗനത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നു.
- സന്ദർശന സമയം കഴിഞ്ഞതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പൻ പുറത്തേക്ക് പോന്നു. വെള്ളായിയപ്പൻ പോകുന്നത് അപരിചിതനായി കണ്ടുണ്ണി കണ്ടുനിന്നു. വിറങ്ങലിച്ചു പോയ മനസ്സിന് അപരിചിതത്വം മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ.അവസാനത്തെ നോട്ടം മകനെ നോക്കി വെള്ളായിയപ്പൻ നടന്നു.
- പുറത്തു കാത്തു നിന്നു. പുലർച്ചെ കൊമ്പു വിളികൾ കേട്ടു. മകനെ തൂക്കി കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ചടങ്ങാണതെന്ന് വെള്ളായിയപ്പന് അറിയില്ല.
- ഒരു പേറ്റിച്ചി കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന സൂക്ഷ്മതയോടെ തന്റെ മകന്റെ ജീവനറ്റ ശരീരം വെള്ളായിയപ്പൻ ഏറ്റുവാങ്ങി.
- ശവം അടക്കം ചെയ്യാൻ പണം ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജയിലധികാരികൾ അതിനുള്ള സൗകര്യം ഒരുക്കി. കടൽത്തീരത്ത് ശവം അടക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.
- തന്റെ കയ്യിലുള്ള ചോറ് മകനുള്ള ബലിച്ചോറായി കാക്കകൾക്ക് കൊത്താൻ ഇട്ടു കൊടുത്തു.സ്നേഹത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ അടയാളമായും ഈ പൊതിച്ചോറ് മാറുന്നത് കാണാം.
- ഇവിടെ കടൽ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സു തന്നെയാണ്. ദുഃഖം അലയടിക്കുന്ന സംഘർഷഭരിതമായ മനസ്സ്.

വിഗ്രഹിക്കുക

കടൽത്തീരത്ത്	-	കടലിന്റെ തീരത്ത്.
ചോറുപൊതി	-	ചോറിന്റെ പൊതി
പുഴമണൽ	-	പുഴയിലെ മണൽ
പനമ്പട്ടകൾ	-	പനയുടെ പട്ടകൾ
കഞ്ഞിനനവ്	-	കഞ്ഞിയുടെ നനവ്
കണ്ണുനീർ	-	കണ്ണിലെ നീർ
നെടുവരമ്പ്	-	നെടുതായ വരമ്പ്

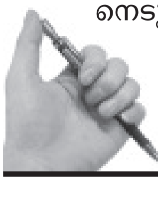

ചോദ്യശേഖരം

1. വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും കൂട്ട നിലവിളി ഉയർന്നു. നിലവിളിക്ക് പ്രേരകമായതെന്ത് എന്ന് വിലയിരുത്തുക.

കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയിൽ കണ്ടുണ്ണിയുടെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസ്താവനകൾ ഒന്നും തന്നെ കഥാകൃത്തായ ഒ.വി.വിജയൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. മകനെ കാണാൻ ജയിലിലേക്ക് യാത്രയാവുന്ന ഒരു അച്ഛനാണ് ഈ കഥയിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു.കഥയുടെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് എവിടെയും കണ്ടുണ്ണിയുടെ മരണത്തിന്റെ സൂചനകളൊന്നും നൽകുന്നില്ല.എന്നാൽ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ കുടിലിലുള്ളവരുടെയും വിഹ്വലതകളും നിലവിളികളും ഏതോ അത്യാഹിതത്തിന്റെ സൂചനയാണ് നൽകുന്നത്.ജയിലിൽ നിന്നും വന്ന മഞ്ഞ കടലാസ് കിട്ടിയപ്പോഴാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ

ജയിലിലേക്ക് പോയത്.മകന്റെ അടുത്തേക്ക് വെള്ളായിയപ്പൻ തനിച്ചാണ് പോകുന്നത്. എന്നാൽ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്ര പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് കഥാകൃത്ത് പറയുന്നു. ഗ്രാമവാസികൾ മുഴുവനും പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.ദരിദ്രരായ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഇതിന് കഴിയില്ലെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സ് വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഇതെല്ലാം തന്നെ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള ഗ്രാമത്തിന്റെ അനുഭാവമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.വീട്ടിൽ നിന്നുയർന്ന നിലവിളി കണ്ടുണ്ണിയെ ഓർത്തുള്ളതാണ്. ഈ നിലവിളി അടക്കാനാവാത്ത ദുഃഖ.ത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഗ്രാമവാസികളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

2. കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാൻ വെള്ളായിയപ്പൻ ഒറ്റയ്ക്ക് യാത്രതിരിച്ചതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പന്റെ കോടച്ചിയും അമ്മിണിയേടത്തിയും മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനും കോമ്പിപൂശാരിയും പിന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരത്രെയും വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിരു കവിഞ്ഞ ദാരിദ്ര്യമതിനനുവദിച്ചില്ല.അതുകൊണ്ടു തന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരുടെയെല്ലാം മനസ്സ് വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഒരു ഗ്രാമം മുഴുവൻ വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പമുണ്ട്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖം നാടിന്റെ മുഴുവൻ ദുഃഖമാണ്.

3. “അപരിചിതന്റെ സംഭാഷണം ഒരു കൊലക്കയറിനെപ്പോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി മുറുകി.”

“അപരിചിതന്റെ താത്പര്യരഹിതമായ സംഭാഷണം എണ്ണമറ്റ കൊലക്കയറുകളായി മാറി. അപരിചിതരുടെ സ്വരങ്ങൾ കഴുത്തിനു ചുറ്റും പിരിഞ്ഞു മുറുകി.”

-ഇത്തരം ആഖ്യാനത്തിലൂടെ തെളിയുന്ന അർത്ഥ സാധ്യതകളെന്തെല്ലാം?

ഭാഷ അപൂർണമായ മാധ്യമമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വസ്തുതകൾ പൂർണമായും അ വതരിപ്പിക്കാൻ ഭാഷകൾ കൊണ്ട് സാധിച്ചു എന്ന് വരില്ല.വെള്ളായിയപ്പന്റെ വൈകാരികാനു ഭവ ങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ എഴുത്തുകാരൻ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വഴികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. തൂക്കി കൊല്ലാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട മകന്റെ അവസ്ഥയോർത്ത് ദുഃഖിതനായിരിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് ആ ദുഃഖത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതും അതുതന്നെ വീണ്ടും ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഏത് സംഭാ ഷണവും സാഹചര്യങ്ങളും അസ്വസ്ഥത ജനിപ്പിക്കുന്നു.അതുകൊണ്ടാണ് അപരിചിതരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ കൊലക്കയറിനെപ്പോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി മുറുകുന്നതായി കഥാകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല കൊലക്കയറ് എന്ന പദം മകന്റെ മരണത്തെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ ദുഃഖം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ കഴുത്തിനുചുറ്റും പിരിഞ്ഞുമുറുകി ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നുന്നത്. ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടാനാവാത്ത ഈ മാനസികാവസ്ഥയിൽ ഓർമകൾ തിക്കിത്തിരക്കി മനസ്സിലേ ക്ക് കുതിച്ചെത്തുന്നു.ഓർമകൾ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം തന്നെ വിവിധങ്ങളായ കമ്പാർട്ടുമെന്റുകളു ള്ള ഒരു തീവണ്ടി യാത്രയാണ്.ഈ അസ്വസ്ഥമായ യാത്രയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം ക്രൂരമാ യ ആയുധങ്ങളായി മാറുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഒ.വി.വിജയൻ ഈ സന്ദർഭത്തിലൂടെ വ്യക്തമാ ക്കുന്നു.

4. പൊതിച്ചോറിന് കഥയിൽ സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട് കഥ വിശകലനം ചെയ്ത് ഈ പ്രസ്താവനയോട് പ്രതികരിക്കുക.

ഒ.വി.വിജയന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്.മകനെ കാണാൻ പാഴുതറയിൽ നിന്ന് കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്രതിരിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് കോടച്ചി നൽകിയ പൊതിച്ചോറിന് കഥയിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്.വെള്ളായിയപ്പന് പാഥേയമായി കോടച്ചി നൽകിയ പൊതിച്ചോറിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കഥാന്ത്യത്തിൽ വരെ കാണാം.ചോറ് പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയപ്പോൾ കോടച്ചി വീഴ്ത്തിയ

കണ്ണുനീരിന്റെ നനവ് കഞ്ഞി നനവായി വെള്ളായിയപ്പന് അനുഭവപ്പെടുന്നു.യാത്രയിലുടനീളം തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പൊതിച്ചോറ് വെള്ളായിയപ്പന്റെ കരുതൽ കൂടിയായിരുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും തുവർത്തിന്റെ കെട്ട് അഴിക്കാൻ വെള്ളായിയപ്പൻ തയാറാവുന്നില്ല. തനിക്ക് വേണ്ടി പൊതിഞ്ഞ ചോറ് മകന് നൽകാൻ സ്നേഹസമ്പന്നനായ ആ അച്ഛൻ മാറ്റിവെച്ചു.അത്രമേൽ ദൃഢമായ ബന്ധമാണ് ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.എന്നാൽ ചോറ് പുളിച്ച് പോയിരുന്നു.നിർഭാഗ്യവാനായ അച്ഛന്റെ ധർമസങ്കടം ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. മകന്റെ ശവദാഹത്തിന് ശേഷം ബലിച്ചോറായി കാക്കകൾക്കുമുന്നിൽ എത്തുന്ന ഈ പാഥേയം നിസ്സഹായന്റെ നിലവിളിയായി കഥാന്ത്യത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. പൊതിച്ചോറ് വിശപ്പകറ്റാൻ ഉപയോഗിച്ച കാലം ഗ്രാമവിശുദ്ധിയുടെ അടയാളം കൂടിയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും വെളിച്ചമായി നിൽക്കാൻ അതിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.പാഠാവസാനത്തിലും ബലിച്ചോറായി പരിണമിക്കുന്ന പൊതിച്ചോറ് ഇതേ ആശയത്തിൽ തന്നെയാണ് എത്തുന്നത്.

5. കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയുടെ ശീർഷകം പരിശോധിക്കുക.

കടൽ അഗാധമാണ്.ചിലപ്പോൾ പ്രക്ഷുബ്ധവുമായിരിക്കും.നമ്മുടെ മനസ്സും ഇതുപോലെയാണ്.വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സും ഇതുപോലെയാണ്.തന്റെ കൈ പിടിച്ച് അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി നടക്കുന്ന മകനെക്കുറിച്ചും അസ്തമയ നേരത്ത് പാടത്തിലിറങ്ങി നടക്കുന്ന സ്വന്തം അപ്പനെക്കുറിച്ചും ഓർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് ശന്തതയുണ്ടാവുമായിരുന്നു.എന്നാൽ അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സുമായാണ് ഇപ്പോൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അച്ഛന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെയും കൂട്ടി കുളിക്കാൻ വന്നതും ഓർമ്മകളിൽ തെളിയുമ്പോൾ മനസ്സ് വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥമാകുന്നു.മകന്റെ മൃതദേഹമടക്കാൻ കടൻത്തീരത്തെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സ് ആർത്തലയ്ക്കുന്ന കടൽ പോലെയാണ്.തന്റെ കോടച്ചി കെട്ടിതന്ന പൊതിച്ചോറ് ബലിച്ചോറായി കടൽത്തീരത്ത് വിതറുമ്പോൾ സംഘർഷഭരിതമായ കടലിനെ തന്നെയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ മനസ്സിലേറ്റിയത് അതുകൊണ്ട് ശീർഷകം കഥയ്ക്ക് അനുയോജ്യമാണ്.

6. ''വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണ്.''-കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്ന വിശുദ്ധി ചർച്ച ചെയ്യുക.

കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയും വെള്ളായിയപ്പനും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ സംഭാഷണം ഒരു വിളിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി.എന്നാൽ ആ വിളി ഒരുപാട് ദീർഘസംഭാഷണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്ര സമ്പന്നമായിരുന്നു.പിന്നീടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളത്രയും വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിലാണ് നടക്കുന്നത്. താൻ കൊടുക്കാനുള്ള പതിനഞ്ചുറുപ്പികയുടെ കടം വെള്ളായിയപ്പിന് ഓർമ വരുന്നു.അതൊരിക്കലും വീടാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ലെന്ന് വെള്ളായിയപ്പൻ ചിന്തിക്കുന്നു.വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണെന്ന് കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിള പറയുന്നതായി വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നുന്നു. നല്ലത് ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനുള്ള പ്രതിഫലം പടച്ചവൻ വരവ് വെക്കും.കടം കൊടുത്തത് തിരിച്ച് കിട്ടാതാവുമ്പോൾ അതിന്റെ കണക്ക് പടച്ചവൻ സൂക്ഷിക്കും. കടം നൽകിയവന് പടച്ചവൻ അർഹമായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.അന്യന്റെ ദുഃഖം തന്റെ തന്നെ ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് ഗ്രാമവിശുദ്ധിയുടെ അടയാളമാണ്.നിന്റെയും എന്റെയും ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ എന്ന വാക്കുകൾ തന്നെ മതത്തിനും പണത്തിനുമപ്പുറത്തുള്ള സമത്വ ത്തിന്റെ വീക്ഷണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

7. ''കുറച്ചു നടന്നപ്പോൾ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളഎതിരെ വരുന്നു.....
വെള്ളായിയെ ....മാപ്പിള പറഞ്ഞു.
മരയ്ക്കാരെ - വെള്ളായിയപ്പൻ പ്രതിവചിച്ചു.
അലക്കിയ തുണികളുടെ കെട്ട് ...വഴിമാറി നടന്നു.''

അർത്ഥപൂർണമായ മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ഭംഗി. വിലയിരുത്തുക.

ആശയവിനിമയത്തിന് വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്.ഭാഷ ഇതിനുള്ള ശക്തമായ ഉപാധിയാണ്.ഭാവതീവ്രമായ ആവിഷ്കാരത്തിൽ ഭാഷയുടെ സൂക്ഷ്മമായ പ്രയോഗത്തിന്റെ അംശങ്ങളുണ്ട്.കൊച്ചു കൊച്ചു വാക്കുകൾ,വാക്യങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന തീവ്ര ഭാവങ്ങൾ ആഖ്യാനകലയുടെ മികവാണ്.ഒ.വി.വിജയന്റെ രചനകളിൽ വാചാലമാകുന്ന മൗനങ്ങളുടെ അവതരണങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്.തീവണ്ടി ആപ്പീസിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ യാത്രക്കിടയിൽ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. വെള്ളായിയേ എന്ന അയാളുടെ വിളിയിലും മരയ്ക്കാരേ – എന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറു വിളിയിലും ദീർഘങ്ങളും സമ്പന്നങ്ങളുമായ സംഭാഷണ പരമ്പരകൾ അടങ്ങിയത് വെള്ളായിയപ്പനും കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയും അറിഞ്ഞു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെ വിളിയിൽ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള കരുണ നിറയുന്നുണ്ട്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറുവിളിയിൽ അയാളുടെ നിസ്സഹായതയും. ഇതു തന്നെയാണ് നീലി മണ്ണാത്തി വിളിക്കുമ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത്. പറയാതെ പറയുന്ന ഇത്തരം മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ആഖ്യാന മികവിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ. ജയിലിലെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മകനേ എന്ന വിളിയിലും അപ്പാ,എന്ന മറുവിളിയിലും സാന്ദ്രമായ ദുഃഖത്തിന്റെ മൂർത്തഭാവങ്ങളാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ അന്തർ സംഘർഷങ്ങൾ ഇവിടെയെല്ലാം തെളിയുന്നുണ്ട്.

8. കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലായത് സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിന് വേണ്ടിയാണ് എന്ന് സംശയിക്കാവുന്ന സന്ദർഭമേത്? വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പന്റെ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ളയാത്ര ഏറെ മിഴിവോടെയാണ് കഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും കൂട്ട നിലവിളി ഉയരുന്നുണ്ട്. വീടിനടുത്തുള്ള അമ്മിണിയുടെ വീട്ടിലും അതിനുമപ്പുറത്ത് മുത്തുരാവുത്തന്റെ വീട്ടിലും ആളുകൾ ഈ ദുഃഖത്തോട് കൂട്ടുചേരുന്നു. ആ വീടുകൾക്കപ്പുറത്ത് പാഴുതറയിലെ അൻപതിൽ ചില്വാനം കുടിലുകളിലത്രയും ഈ വിഷാദവും സഹാനുഭൂതിയും നിറഞ്ഞു. വെള്ളായിയപ്പൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോവുകയാണ്.വെള്ളായിയപ്പന്റെ കൂടെ തീവണ്ടി കേറാൻ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അമ്മിണിയേടത്തിയും മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനും കോമ്പി പൂശാരിയും പിന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരത്രയും തന്നെ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെയും നീലിയു ടെയും നിസ്സഹായത നിറഞ്ഞ വിളികളും ആ ഗ്രാമത്തിന്റേതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ ദുഃഖം ഇത്രയും പേരിലേക്ക് പടരണമെങ്കിൽ കണ്ടുണ്ണി അവർക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നിരിക്കാം.ഒരുപക്ഷെ ഇവർക്കെല്ലാം വേണ്ടിയായിരിക്കാം കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലേക്ക് പോയത്.കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്ര പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നും എന്ന് കഥാകൃത്ത് എഴുതുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ ദുഃഖം തന്നെയാണ് ഇത് എന്ന് ഉറപ്പിക്കാം.

9. പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പന് ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ? വിശദമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പൻ വെട്ടുവഴിയിലൂടെ നടന്ന് പുഴയിലേക്കിറങ്ങി പുഴ കടന്ന് മേട് കയറിയാൽ പിന്നെ തീവണ്ടിയാപ്പീസിലേക്കുള്ള വഴിയാണ്. പുഴമണലിൽ നിന്ന് വെള്ളായിയപ്പൻ പുഴവെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി.കാൽവണ്ണയെ തഴുകി ക്കൊണ്ട്,പരൽ മീനുകളെ പേറിക്കൊണ്ട് പുഴ ഒഴുകി.പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ കുളിയുടെ അനുഭവം വെള്ളായിയപ്പനെ തളർത്തി.അപ്പന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെ അവന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് കുളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം ഇളം ചൂടുള്ള വെള്ളം വെള്ളായിയപ്പനെ ഓർമിപ്പിച്ചു.പുഴകടന്ന് അപ്പുറത്തെ മേട് കയറുവോളം വെള്ളായിയപ്പൻ ഈ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

10. “ഈ പുലർച്ചെ ആരാ വരാമ്പറഞ്ഞത്
പാറാവുകാരൻ പരുക്കനായി പറഞ്ഞു.

ആപ്പീസ് തൊറക്കട്ടെ ഏതോ ശീലത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ പാറാവുകാരൻ കടലാസ് നിവർത്തി നോക്കി. പാറാവുകാരന്റെ മുഖം പൊടുന്നനെ കനിവുറ്റതായി.''

പാറാവുകാരന്റെ ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ കാരണവും സന്ദർഭവും വിശകലനം ചെയ്യുക.

ജയിലിൽ നിന്നും അയച്ച കത്ത് കിട്ടിയ വെള്ളായിയപ്പൻ കത്തുമായി ജയിലിലെത്തി.ആ കത്ത് പാറവുകാരനെ കാണിച്ചു.കുറ്റവാളികളെ കാണാൻ ഈ സമയത്ത് പലരും വരാറുണ്ട്.അതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനെ അത്തരത്തിലൊരു സന്ദർശകൻ മാത്രമായാണ് പാറാവുകാരൻ കണ്ടത്.പാറാവുകാരന്റെ ആദ്യ സമീപനത്തിൽ നിന്നും അധികാരത്തിന്റെ ക്രൂര മായ ഭാവം തന്നെയാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. എന്നാൽ എഴുത്ത് കാണിക്കുകയും അത് വായിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പാറാവുകാരന്റെ ഭാവം മാറി. അടുത്ത ദിവസം കണ്ടുണ്ണിയെ തൂക്കികൊല്ലാൻ പോകുന്നു എന്നറിയിക്കുന്ന മരണവാറണ്ടായിരുന്നു അത്. മകനെ നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്ന നിസ്സഹായനായ ഈ മനുഷ്യന്റെ ഭാവം കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് പാറാവുകാരന്റെ മനസ് കനിവുറ്റതായത്.

11. ''ഒരു പേറ്റിച്ചിയെപ്പോലെ തന്റെ മകന്റെ ദേഹത്തെ വെള്ളായിയപ്പൻ പാറാവുകാരിൽ നിന്ന് ഏറ്റു വാങ്ങി. ''

അടിവരയിട്ട പദം സന്ദർഭത്തിന് നൽകുന്ന ആശയതലം വ്യക്തമാക്കുക.

പ്രസവമെടുക്കുന്നവരാണ് പേറ്റിച്ചികൾ.നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികൾ ഇവരുടെ കൈകളിലേക്കാണ് പിറന്നു വീഴുന്നത്. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടും ശ്രദ്ധയോടെയുമാണ് അവർ കുഞ്ഞിനെ തന്റെ കൈകളിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുക.നിഷ്കളങ്കരായ കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരം പോലെ നിഷ്കളങ്കമായ കണ്ടുണ്ണിയുടെ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരം ശ്രദ്ധയോടെ ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ.

12. തീവണ്ടിയാപ്പീസിന്റെ മുറ്റത്ത് കൂട്ടംതട്ടിനിന്ന കുതിരവണ്ടിക്കാർ വണ്ടി വേണോയെന്ന് വെള്ളായിയപ്പനോട് ചോദിച്ചില്ല.- സമൂഹത്തിന്റെ ഏത് മനോഭാവമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാ കുന്നത്.

ദരിദ്രരോടുള്ള അവഗണനന

12. ''പറമ്പിലെ മഞ്ഞപ്പുല്ലിലൂടെ ആരുടെയൊക്കെയോ ദുഃഖസഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പായി ചവി ട്ടടിപ്പാത നീണ്ടു പോകുന്നു''-വെള്ളായിയപ്പന്റെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തെല്ലാം സൂചനകളാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ തെളിയുന്നത്.

-ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ജീവിതം, മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതം ഇനി എന്തിനാണെന്ന ഉത്തരം കിട്ടാതെ അകന്നുപോകുന്ന ചോദ്യം
-അവസാനിക്കാത്ത ദാരിദ്ര്യം.
-തിരിച്ചു വരാനാവാതെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് പോകുന്ന മകന്റെ ചിത്രം.
- ഈ വഴികളിലൂടെ കടന്നു പോയവരുടെ ദുരിതങ്ങളുടെ ഭാരം പേറി രൂപപ്പെട്ട വഴിയാണ് അത്

13. ''പടച്ചവൻ തുണയ്ക്കട്ടെ ....ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ''
''കാരണവരേ കട്ടാൽ മതി ജയിലിലെത്താം.''

ഗ്രാമീണരും നാഗരികരും വെള്ളായിയപ്പനോട് പെരുമാറുന്നത് ഒരു പോലെയാണോ ? കഥ വിശകലനം ചെയ്തു സ്വാഭിപ്രായം കുറിക്കുക.

മകനായ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖം പാഴുതറയിലെ ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും മനസ്സിൽ നിറയുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെ നിന്റെയും എന്റെയും ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ എന്ന വാക്കുകൾ മതത്തിന്റെ മതിൽകെട്ടിനുമപ്പുറത്തുള്ള സൗഹൃദവും

ബന്ധവുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അന്യന്റെ ദുഃഖത്തെ സ്വന്തം ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. ഇത് ഗ്രാമീണ സംസ്കൃതി തന്നെയാണ്. എന്നാൽ നാഗരിക സമൂഹം ഇങ്ങനെയല്ല. മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കാനും അവരെ സഹായിക്കുവാനുമുള്ള ഹൃദയ വിശാലത നാഗരിക സമൂഹത്തിലുള്ളവർക്ക് കുറവാണ് എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള അവിടെയുള്ളവരുടെ പരിഹാസം നിറഞ്ഞ സംസാരം.സമൂഹത്തിന്റെ രണ്ടുതരം കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് ഒ.വി.വിജയൻ ഈ രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

14. 'യാത്രയുടെയും വേർപാടിന്റെയും ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ദുഃഖത്തിന്റെയും കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്.' ഈ നിരീക്ഷണത്തോട് നിങ്ങൾ യോചിക്കുന്നുണ്ടോ ? കഥയിൽ നിന്നും തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തി പ്രതികരിക്കുക.

രണ്ട് യാത്രകൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്ന കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്. ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട മകനെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ളയാത്രയാണ് ആദ്യത്തേത്. മകന്റെ മരണശേഷം ശവം ഒരു പേറ്റിച്ചിയെപ്പോലെ ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് ജയിലധികാരികളുടെ ഔദാര്യത്താൽ അടക്കം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ശവത്തെ അനുഗമിച്ചുള്ള യാത്രയാണ് രണ്ടാമത്തേത്. ഓർമകളിലൂടെയുള്ള യാത്രയും നമുക്ക് കാണാം. യാത്രയിലുടനീളം മകനെ ഓർത്ത് വിലപിക്കുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ. മകനോടൊപ്പമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ അയാൾ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. മകനെ കുളിപ്പിക്കാൻ പുഴയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നതും മുണ്ടകപ്പാടത്തെ വരമ്പിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി മകൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നതും ഓർത്ത് വെള്ളായിയപ്പൻ വേദനിക്കുന്നു.അസ്തമയം എന്നത് മരണത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും മരണം കഥയിലുണ്ട്. മരണം എന്നത് വേർപാടു തന്നെയാണ്. സങ്കടങ്ങളുടെ ഒടുങ്ങാത്ത പ്രവാഹം കഥയിൽ കാണാം.ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അവശതകൾ തൊട്ട് സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതികരണങ്ങളും മരണങ്ങളും വരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ കഥയിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു.

15. വികാരം ഭാഷയെ അപ്രസക്തമാക്കുന്നു എന്നു ചൂണ്ടികാണിക്കാവുന്ന ഒരു സന്ദർഭം കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തുക.

മകനെ കാണാൻ ജയിലിലെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പൻ മകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ കേൾവിയ്ക്കുമപ്പുറത്തുള്ള ശബ്ദത്തിൽ കണ്ടുണ്ണി നിലവിളിച്ചു.അപ്പാ, മകനേ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിളികൾ മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതിനകത്ത് ഭാഷ കൊണ്ട് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തമായ വൈകാരികാനുഭവമാണ് ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു വിളികൾക്കിടയിലുമുള്ള മൗനം പലതും വിനിമയം ചെയ്യുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അവതരണമാണ് ഈ സന്ദർഭത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നത്.

16. ''ശവത്തിന്റെ ചുമതല നിങ്ങൾ ഏൽക്കുന്നില്ലേ
യജമാനൻമാരേ, എന്റെ കയ്യിൽ പണമില്ല.''
ഈ വാക്കുകൾ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന സൂചനയെന്ത് ?

വെള്ളായിയപ്പന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ വെളിപ്പെടുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം കൊണ്ട് കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് മകനു വേണ്ടി ചെയ്യാവുന്ന അവസാനത്തെ കർമം അവന്റെ ശവം അടക്കം ചെയ്യുക എന്നതു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിന് ഗതിയില്ലാത്ത ഒരു അച്ഛന്റെ ദയനീയാവസ്ഥയാണ് നമുക്കിവിടെ കാണാനാവുന്നത്.

17. ''ആ വീടുകൾക്കപ്പുറത്ത്......സഹാനുഭൂതിയും നിറഞ്ഞു''
''കിഴവൻ നേരം പുലരും..........ജയിലിലെത്താം'' - കടൽത്തീരത്ത്

"നാട്യ പ്രധാനം നഗരം ദരിദ്രം
നാട്ടിൻപുറം നന്മകളാൽ സമൃദ്ധം" -(കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻ നായർ)

കാവ്യഭാഗത്ത് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കഥാ സന്ദർഭങ്ങൾ കവിതയിലെ വരികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻ നായരുടെ വരികൾക്ക് പാഠഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. വെള്ളായിയപ്പന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന നിലവിളികൾക്ക് കാതു കൊടുത്ത് അത് തങ്ങളുടെ തന്നെ ദുഃഖമായി കാണുന്ന പാഴുതറയിലെ ഗ്രാമീണർ നാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ നന്മകളുടെ അടയാളമാണ്.അന്യന്റെ ദുഃഖത്തിനൊപ്പം നിന്ന് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെയും പരിഗണനയുടെയും ഉദാത്തമായ മാതൃകയാണ്. എന്നാൽ ആത്മാർത്ഥയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ പ്രതിനിധികളെയാണ് തീവണ്ടിയിറങ്ങിയ വെള്ളായിയപ്പൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ച വെള്ളായിയപ്പനോട് കട്ടാൽ ജയിലിലെത്താം എന്ന് മറുപടി പറയുന്നവർ സ്വന്തം സുഖത്തിനും സന്തോഷത്തിനും മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന , ആത്മാർത്ഥത തീരെയില്ലാത്ത നഗരജീവിതത്തിന്റെ ദുഷിച്ച മുഖം തന്നെയാണ്.പണത്തിനു മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന അവർ രൂപം കൊണ്ട് വിലയിരുത്തിയതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനോട് വണ്ടി വേണോ എന്ന് ചോദിച്ചില്ല. സഹായിക്കുക എന്ന മനോഭാവം അൽപം പോലുമില്ലാത്ത നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ഉള്ളുപൊള്ളയായ നാട്യങ്ങൾതന്നെയാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം

18.യാത്രയുടെ ഒരുഘട്ടം താണ്ടാൻ വെള്ളായിയപ്പനെ സഹായിച്ചത് പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മകളായിരുന്നു- അനുയോജ്യമായ സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പ്രസ്താവന വിലയിരുത്തുക.

കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്ന വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പാഴുതറയിലുള്ള പലരും പോകുമായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കുള്ള പണമില്ലാത്തതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം പോയില്ലെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സും പ്രാർത്ഥനയും അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെയും നീലിമണ്ണാത്തിയുടെയും വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കലിന്റെയും പ്രാർഥനയുടെയും സ്വരമുണ്ട്. തനിയ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ളവർ വെള്ളായിയപ്പനോട് കാണിക്കുന്ന ആർദ്രത തന്നെയാണ് അയാളുടെ യാത്രയിൽ തണലായി നിന്നത് എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ശ്രീനേഷ്.എൻ
Ph: **9645887266**
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്

കേരളപാഠാവലി 10

യൂണിറ്റ് 3 - സംഘർഷങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

മനുഷ്യമനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന സംഘർഷങ്ങളും സന്ദിഗ്ദ്ധതകളുമാണ് സാഹിത്യകാരൻ അവരുടെ സൃഷ്ടികളിലേക്ക് പകർത്തുന്നത്. കവിതയായും നോവലായും ചിത്രമായുമെല്ലാം ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആസ്വാദകനത് പുതിയൊരനുഭവമാകുന്നു. ജീവിതത്തിലെ ഉത്തരം കിട്ടാത്ത സംഘർഷാത്മകതകളാണ് ലോകത്തിലെ മികച്ച കൃതികളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്. അഥവാ അവയിൽ നിന്നാണ് മികച്ച കൃതികളെല്ലാം പിറവിയെടുത്തത്. അത്തരം കൃതികളിലെ ചെറിയ ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

7 പ്രലോഭനം

ഉണ്ണായിവാര്യർ

☞ ''അർത്ഥപുഷ്ടിയും ശബ്ദപുഷ്ടിയും നളചരിതത്തിലെപ്പോലെ മറ്റൊരു മണിപ്രവാളകൃതിയിലും ഒന്നുപോലെ ചേർന്നു യോജിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സന്ദേഹമാണ് '' - ഏ.ആർ രാജരാജവർമ

☞ ''അർത്ഥവും ഭാഷയും ആംഗ്യവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന സൗന്ദര്യാനുഭൂതി നളചരിതകാരൻ മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളു ആട്ടക്കഥയിൽ.''

- ഡോ.കല്പറ്റ ബാലകൃഷ്ണൻ

☞ ''ഏതായാലും ആ ഒരോറ്റ കൃതി മതി,ഏതു കവിയുടെയും യശസ്സ് എന്നുമെന്നും പുലർത്താൻ.അഗാധമായ ജീവിതാവബോധവും അവികലമായ കലാമർമ്മജ്ഞതയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന നളചരിതം ,അന്നുവരെയുണ്ടായിരുന്ന മലയാളത്തിൽ ഭാസുരമായ ഒരു വ്യതിയാനം സൃഷ്ടിച്ചു.''

- എൻ കൃഷ്ണപിള്ള

നളചരിതവും ഉണ്ണായിവാര്യരും.........

✓ ഉണ്ണായിവാര്യരുടെ പ്രസിദ്ധമായ ആട്ടക്കഥയാണ് നളചരിതം ആട്ടക്കഥ.

✓ നളചരിതം ആട്ടക്കഥ ആട്ടക്കഥാസാഹിത്യത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തിന് അർഹമായ കൃതിയാണെന്ന് സാഹിത്യനിരൂപകർ വിലയിരുത്തുന്നു.

✓ മഹാഭാരതം വനപർവത്തിൽ 52 മുതൽ 79 വരെയുള്ള 28 അധ്യായങ്ങളിലായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട നളോപാഖ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നളചരിതം ആട്ടക്കഥ രചിക്കപ്പെട്ടത്.

✓ വനവാസകാലത്ത് കഷ്ടപ്പെടുന്ന പാണ്ഡവർക്ക് ബൃഹദശ്വൻ എന്ന മുനി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന കഥയാണ് നളോപാഖ്യാനം.

✓ നളചരിതം ആട്ടക്കഥ നാലുദിവസം കൊണ്ട് ആടിത്തീർക്കാവുന്ന രീതിയിലാണ് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

- ✓ നളചരിതം ഒന്നാം ദിവസം,രണ്ടാദിവസം,മൂന്നാം ദിവസം, നാലാം ദിവസം എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ.
- ✓ രണ്ടാം ദിവസത്തിൽ നിന്നും എടുത്ത ഭാഗമാണ് പ്രലോഭനം എന്ന പേരിൽ പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- ✓ മലയാളത്തിലെ ശാകുന്തളം എന്ന് നളചരിതം ആട്ടക്കഥയെ മുണ്ടശ്ശേരി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

കഥകളിയുടെ ഉത്ഭവ ചരിത്രം

കൃഷ്ണനാട്ടം

- കേരളത്തിലെ പ്രധാന കലാരൂപമാണ് കൃഷ്ണനാട്ടം
- കോഴിക്കോട് മാനവേദ രാജാവാണ് കൃഷ്ണനാട്ടം രൂപപ്പെടുത്തിയത്.
- ഇത് ജയദേവരുടെ ഗീതാഗോവിന്ദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയത്
- എട്ട് ദിവസമെടുത്ത് കളിക്കുന്ന കൃഷ്ണനാട്ടത്തിന് ചിലവ് കൂടുതലാണ്.
- ഇത് നൃത്തപ്രധാനമാണ്
- സംസ്കൃത ഭാഷയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു *ശാസ്ത്രീയ കലാരൂപമാണ്

കൃഷ്ണനാട്ടമെന്ന കലാരൂപം കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ച കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാൻ മാനവേദ രാജാവിനോട് കൃഷ്ണനാട്ടസംഘത്തെ കൊട്ടാരക്കരയിലേക്ക് അയക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കൊട്ടാരക്കരക്കാർക്ക് കൃഷ്ണനാട്ടം കാണാനുള്ള പ്രാപ്തിയായിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു ദൂതനെയും പരിഹസിച്ചയക്കുകയാണ് മാനവേദരാജാവ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ വാശി പൂണ്ട കൊട്ടാരക്കര തമ്പുരാൻ രാമനാട്ടമെന്ന കലാരൂപത്തിന് രൂപം നൽകി.

രാമനാട്ടം

- ശാസ്ത്രീയ കലാരൂപമായ രാമനാട്ടം എട്ട് ദിവസം കൊണ്ട് ആടിതീർക്കുന്നു.
- ചെലവ് കൃഷ്ണനാട്ടത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ കുറവ്.
- അഭിനയപ്രധാനം.
- മലയാളഭാഷയ്ക്ക് പ്രാധാന്യമുള്ള മണിപ്രവാളഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
- കഥാപാത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടുതൽ.

കൃഷ്ണനാട്ടത്തിൽ നിന്നും കൂടിയാട്ടത്തിൽ നിന്നും ചില അംശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് രാമനാട്ടമെന്ന കലാരൂപം കാലോചിതമായ് പരിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടാണ് കഥകളി ഉണ്ടായത്. ഇതിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിച്ചത് വെട്ടത്ത് രാജാവാണ്.

അഭിനയങ്ങൾ

ആംഗികം	-	അംഗചലനങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള അഭിനയം
വാചികം	-	ശബ്ദാഭിനയം
സാത്വികം	-	മനോധർമ്മാഭിനയം (ഭാവാഭിനയം)
ആഹാര്യം	-	രംഗസജ്ജീകരണം വേഷവിതാനം എന്നിവയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന അഭിനയം

ഇവയിൽ ആംഗികം, സാത്വികം, ആഹാര്യം എന്നീ അഭിനയങ്ങൾ കഥകളി നടനും വാചികാഭിനയം പിൻപാട്ടുകാരുമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

കഥകളിയിലെ പിൻപാട്ടുകാരെ രണ്ടായ് തരംതിരിക്കുക.

1) പൊന്നാനി -ഒന്നാം പാട്ടുകാരൻ   2) ശിങ്കിടി - മറ്റു പാട്ടുകാർ

ഗുണങ്ങൾ

സത്വഗുണം (നന്മ) -രാമൻ, കൃഷ്ണൻ, നളൻ, പാണ്ഡവന്മാർ, ഇന്ദ്രൻ
രജോഗുണം(നന്മ + തിന്മ) - ദുര്യോധനൻ, രാവണൻ, കാലകേയൻ, ദുശ്ശാസനൻ
തമോഗുണം (തിന്മ) - കലി, കാട്ടാളൻ, ശൂർപ്പണഖ, പൂതന, താടക, സിംഹിക

വേഷങ്ങൾ

1) പച്ച - സത്വഗുണം- ധീരന്മാരും ശ്രേഷ്ഠരുമായ നായകന്മാരും ഉപനായകന്മാരും
ഉദാഹരണം - രാമൻ, ലക്ഷ്മണൻ, നളൻ, പാണ്ഡവന്മാർ
2) കത്തി- രജോഗുണം- വീരരസം അടിസ്ഥാനഭാവം
1) കുറുംകത്തി- രാവണൻ, ദുര്യോദനൻ
2) നെടുംകത്തി- കാലകേയൻ, ഘടോത്കചൻ, ദുശ്ശാസനൻ
3) കരി- തമോഗുണം
1) ആൺകരി- കാട്ടാളൻ
2) പെൺകരി - മന്ദര, താടക, സിംഹിക, പൂതന, ശൂർപ്പണഖ, ഹിഡുംബി
4) താടി- സത്വരജതമോഗുണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്നുവിധം
1) വെള്ളത്താടി - സത്വഗുണം- ഹനുമാൻ, നരസിംഹം
2) ചെമ്പൻ താടി- രജോഗുണം - ബാലി- സുഗ്രീവൻ - ത്രിഗർത്തൻ- പ്രഹസൻ
3) കറുപ്പ് താടി - തമോഗുണം - കലി
5) മിനുക്ക് - സത്വഗുണം- നാരദാദിമുനികൾ, സ്ത്രീകൾ, ബ്രാഹ്മണൻ, ദൂതന്മാർ

ശ്ലോകം,പദം

1) ശ്ലോകം - രംഗസന്ദർഭം, കഥാപാത്രങ്ങൾ, കാലഗതിയിലെമാറ്റം തുടങ്ങിയവ വ്യക്തമാക്കുന്ന കവി വാക്ക്
2) പദം- കഥാപാത്ര സംഭാഷണം

കഥകളി -ചടങ്ങുകൾ

1) കേളി - (കേളികൊട്ട്) - കഥകളി നടക്കുന്നു എന്ന് അറിയിക്കുവാനുള്ള വാദ്യപ്രയോഗം, ചെണ്ട, ചേങ്ങില, മദ്ദളം, ഇലത്താളം എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
2) അരങ്ങുകേളി (കേളിക്കൈ) - അരങ്ങത്ത് വെച്ചു നടക്കുന്ന ചടങ്ങ്. വാദ്യക്കാരുടെ പ്രകടനമാണിത്. ചെണ്ടയൊഴിച്ചുള്ള വാദ്യോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
3) തോടയം - രംഗപൂജ - തോടയം എടുത്തതിനുശേഷം മാത്രമെ നടന്മാർ അവരുടെ വേഷം ധരിക്കുകയുള്ളു.
4) വന്ദനശ്ലോകം - വന്ദനം ചൊല്ലി സ്തുതിക്കുന്നു. വിഘ്നേശ്വരൻ, ശിവൻ, വിഷ്ണു എന്നിവരെയാണ് സ്തുതിക്കുന്നത്. പാട്ടുകാർ 1) പൊന്നാനി -ഒന്നാം പാട്ടുകാരൻ 2) ശിങ്കിടി- മറ്റു പാട്ടുകാർ വാദ്യം - മദ്ദളം
5) പുറപ്പാട് - വന്ദനശ്ലോകത്തിനു ശേഷം കഥാരംഭത്തിലെ പ്രഥമശ്ലോകം ചൊല്ലുന്നതോടെ നായികാനായകന്മാരുടെ പുറപ്പാടായ്. ഈ അവസരത്തിൽ ശംഖനാദമുയർത്താറുണ്ട്. ചെണ്ടയടക്കമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.
6) മഞ്ജുതര - കഥാരംഭത്തിനു തൊട്ടുമുൻപേ മഞ്ജുതര കുഞ്ജതല എന്ന അഷ്ടപതി ഗീതം ചൊല്ലുന്ന ചടങ്ങ്.
7) കഥാഭിനയം - മഞ്ജുതര കഴിയുന്നതോടെ പ്രധാനവേഷങ്ങൾ രംഗത്തെത്തി അഭിനയം തുടങ്ങും
8) ധനാശി - കഥകളി അവസാനിപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങ്

കഥകളിയിലെ താളങ്ങൾ

ചെമ്പട, ചെമ്പ,,അടന്ത, മുറിയടന്ത, ത്രിപുര, പഞ്ചാരി, ഏകതാളം, എന്നീ എട്ട് താളങ്ങൾ വിളംബം, മധ്യമം, ദ്രുതം എന്നിങ്ങനെ ത്രിവിധ ലയങ്ങളോടെ കഥകളിയിൽ വരുന്നു.

കഥകളി രാഗങ്ങൾ

തോടി, ദ്വിജാവന്തി, ആഹരി, കല്ല്യാണി, കാമോദരി, ശങ്കരാഭരണം, സാവേരി, സൗരാഷ്ട്രം, മധ്യമാവതി, മുഖരി, ഭൈരവി, മോഹനം, നാട്ടകുറിഞ്ഞി, സാരംഗ

പല്ലവി , അനുപല്ലവി, ചരണം

1) പല്ലവി - ഓരോ പാട്ടിന്റെയും പദത്തിന്റെയും ആദ്യഖണ്ഡം. പല്ലവി ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന ഭാഗമാണ് ഇത്
2) അനുപല്ലവി- പല്ലവിയെ തുടർന്ന് വരുന്ന ഭാഗം, അനുപല്ലവി ഒരു പദത്തിൽ ഒന്നു മാത്രം
3) ചരണം - അനുപല്ലവിക്കുശേഷം വരുന്ന ഗാനഭാഗം

പാഠത്തിലേക്ക്........

പരസ്പരം കാണാതെ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞ കഥകൾ കേട്ട് പ്രണയത്തിലായവരാണ് വിദർഭരാജ്യത്തെ ഭീമസേന മഹാരാജാവിന്റെ മകളായ ദമയന്തിയും ദിഷധരാജ്യത്തെ രാജാവായ നളനും. ദമയന്തിയുടെ സ്വയം വരം നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ നളനും ,ഇന്ദ്രൻ,വരുണൻ തുടങ്ങിയ ദേവൻമാരും സ്വയംവരത്തിനെത്തി.സ്വയംവരത്തിൽ ദമയന്തി നളനെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിച്ചു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്ന ദേവൻമാർ വഴിയിൽ വെച്ച് കലിയുമായി കണ്ടുമുട്ടി. അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നും ദേവൻമാരെ പരിഗണിക്കാതെ വെറും മനുഷ്യനായ നളനെ ദമയന്തി പരിണയയിച്ചതിൽ കുപിതനായ കലി അവരെ പിണക്കി അകറ്റുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തു. അങ്ങനെ ദ്വാപരനെയും കൂട്ടിനളന്റെ രാജധാനിയിൽ എത്തുന്ന കലി നളന്റെ അനുജനായ പുഷ്കരനെ വശത്താക്കി അയാളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് തന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് പാഠത്തിലുള്ളത്.

പാഠത്തിന്റെ ആശയം

- *കോപമത്സരവശംവദഃ..................ഹരണായ പുഷ്കരം*

  കോപത്തിനും മത്സരത്തിനും കീഴടങ്ങപ്പെട്ട കലി ദ്വാപരനോടൊപ്പം ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നു. പുഷ്കരനു തന്നെ ആപത്തായി തീരാവുന്ന തരത്തിൽ അന്യന്റെ(നളന്റെ) ധനത്തെ അപഹരിക്കാനായി മണ്ടനായ പുഷ്കരനെ കലി പ്രേരിപ്പിച്ചു.

(നളനെയും ദമയന്തിയെയും പിണക്കിയകറ്റാനായി ദ്വാപരനൊപ്പം കലി ഭൂമിയിലേക്കു വന്നു. അതിനായി കലി കണ്ടെത്തിയ മാർഗം നളന്റെ അനുജനായ പുഷ്കരനെ തന്റെ വഴിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുക എന്നതാണ്. താൻ പറയുന്നതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പുഷ്കരനെ ഉപയോഗിച്ച് നളന്റെ അധികാരം ഇല്ലാതാക്കാൻ കലിശ്രമിക്കുന്നു. പുഷ്കരനെ കാണാൻ ഭൂമിയിലെത്തിയ കലി നളന്റെ ധനത്തെ(അധികാര മുൾ

പ്പെടെ സർവതും) അപഹരിക്കാനായി മണ്ടനായ പുഷ്കരനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.വിഡ്ഢിയായതുകൊണ്ട് തനിക്കു തന്നെ ഇത് ആപത്തായി തീരുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പുഷ്കരന് കഴിഞ്ഞില്ല.

പദപരിചയം

കോപമത്സരവശംവദഃ - കോപത്തിനും മത്സരത്തിനും കീഴടങ്ങപ്പെട്ട

ദ്വാപരേണ	-	ദ്വാപരനൊപ്പം	മേദിനീം	- ഭൂമിയിലേക്ക്.
ഗതഃ	-	പോയിട്ട്	അചോദയ	- പ്രേരിപ്പിച്ചു.
ജളൻ	-	വിഡ്ഢി	സ്വാപദേയം	- ധനം
ഹരണായ	-	അപഹരിക്കുക	സ്വാപദേ	- തനിക്കുതന്നെ ആപത്ത്

- *അരികിൽ വന്നു..........................ചൊൽക*

അരികിൽ വന്നു നിന്നതാരാണ്.എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം.എല്ലാം വേഗത്തിൽ പറയുക.

(കലിയോടും ദ്വാപരനോടും എന്റെ അടുത്ത് വന്നത് ആരാണെന്ന് പഷ്കരൻ ചോദിക്കുന്നു. വന്നതാരാണെന്ന് അറിയാൻ പുഷ്കരൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല. തനിക്ക് അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ തന്നെ കൊണ്ട് ആർക്കും ഉപകാരമുണ്ടാവില്ല എന്ന് പുഷ്കരന് നന്നായി അറിയാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ തേടി ആരും വരില്ലെന്ന ബോധവും പുഷ്കരനുണ്ട്. എങ്കിലും വന്ന രണ്ടുപേർ തന്റെ അടുത്ത് വന്നു നിന്നപ്പോൾ ഇവർ തന്നെ കാണാൻ തന്നെ വന്നതാണെന്ന് പുഷ്കരൻ വിചാരിക്കുന്നു.അതുകൊണ്ടു തന്നെ വന്നവരോട് എന്താണ് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം എന്ന് പുഷ്കരൻ ചോദിച്ചു. എന്നാൽ പുഷ്കരന് അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും തന്നെ അറിയാൻ താൽപര്യമില്ലെന്ന് വേഗത്തിൽ പറഞ്ഞു തീർത്തോളു എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകും. വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞ് സമയം പോക്കിയിട്ട് വലിയ ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല എന്ന് പുഷ്കരന് അറിയാം.ശല്യം ചെയ്യാതെ എന്താണ് പറയാനുള്ളതെന്നുവെച്ചാൽ വേഗം പറഞ്ഞ് പോ എന്ന ഭാവത്തിലാണ് പുഷ്കരൻ ഇത് പറഞ്ഞത്. ഈ വരികൾ പല്ലവിയായതിനാൽ ആവർത്തിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. പിന്നീടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇത് പറയുമ്പോൾ ഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാകുന്നു. അഥവാ വേഗത്തിൽ പറയൂ എന്ന് പറയുന്നത് കുറച്ചുകൂടെ മയത്തിലാണെന്ന് കാണാം.)

പദപരിചയം

അഭിമതം	-	ആഗ്രഹം	അഖിലം	-	മുഴുവൻ
ആശു	-	വേഗത്തിൽ			

- *അറികയില്ലെങ്കിലും........................ ഝടിതി*

അടുത്തു വന്നു നിന്നത് ആരാണെന്ന് അറിയില്ലെങ്കിലും തനിയ്ക്ക് അഭിമുഖമായി വന്നവരെ കണ്ട് മനസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു തെളിച്ചമുണ്ടായി.

സാധരണയായി പുഷ്കരനെ കാണാൻ ആരും വരാറില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ റണ്ടു പേർ തന്നെ കാണാൻ വന്നപ്പോൾ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു മിന്നലാട്ടമുണ്ടായി. തന്നെകാണാൻ ചിലർ വന്നു എന്നത് പുഷ്കരനിൽ ഉണർവുണ്ടാക്കുന്നു.

പദപരിചയം

ഉന്മിഷിതം	-	പ്രകാശിക്കൽ	ഝടിതി	-	പെട്ടെന്ന്

- *ധരണിയിലുള്ള.................നമ്മെക്കാണ്മാൻ*

ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യർ എന്തു കാര്യത്തിനും നളനെച്ചെന്നു കാണും. അവർക്ക് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ നളൻ സാധിച്ചു കൊടുക്കും. എന്നെ കാണാൻ ദൂരത്ത് നിന്ന് ആരും വരാറില്ല.

ഭൂമിയിലുള്ളവർ നളനോടു മാത്രമേ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ പറയുകയുള്ളു. അവർക്ക് ആവശ്യമായതെന്തും നളൻ ചെയ്തു കൊടുക്കും. പുഷ്കരനെ കാണാനും ആവശ്യങ്ങൾ പറയാനും ആരും തന്നെ പോയിരുന്നില്ല. പോയാലും അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ അയാൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാവുകയില്ല. തന്നെ കാണാൻ ആരും വരാത്തതിനാൽ അതിലുള്ള സങ്കടം പുഷ്കരനുണ്ട്. മാത്രമല്ല എല്ലാ അധികാരങ്ങളും സമ്പത്തും ഉള്ള നളനോടുള്ള അസൂയയും പുഷ്കരനിൽ നിറയുന്നതായി അടുത്ത സംഭാഷണത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം.

പദപരിചയം

ധരണി	-	ഭൂമി	പരിഷകൾ	-	കൂട്ടർ

- *നമുക്കില്ലാ നാടു.................................നമുക്കൊന്നുള്ളൂ മുറ്റും*

എനിയ്ക്ക് അധികാരമുള്ള നാടും നഗരവുമില്ല.അധികാര ചിഹ്നങ്ങളായ കുടയും ചാമരവും ഇല്ല.ശത്രുക്കളെ അടിച്ചമർത്താവുന്ന വലിയ സൈന്യവും എനിക്കില്ല. ക്ഷത്രിയനെന്ന പേരു മാത്രമേ എനിക്കുള്ളു.

ഈ വാക്കുകളിൽ തനിയ്ക്ക് ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിന്റെ സങ്കടവും നളനോടുള്ള അസൂയവും നിറയുന്നത് നമുക്ക് കാണാം.തനിയ്ക്കു സ്വന്തമായി ഒരു രാജ്യമില്ല.സമ്പത്തില്ല അധികാരത്തിന്റേതായ ഒന്നും തന്നെയില്ല. സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിന് ഒന്നും ചെയ്യാനുള്ള സാഹചര്യം പോലുമില്ല. നളനോട് ശക്തമായ അസൂയും അമർഷവും അയാളിൽ നിറയുന്നുണ്ട് എന്ന് ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. വീണ്ടും പാഠഭാഗത്ത് അരികിൽ എന്നു തുടങ്ങുന്ന പല്ലവി കാണാം. താൻ പറയുന്നതൊക്കെ കേട്ടു നിൽക്കുന്ന ഇവരോട് നേരത്തേ കാണിച്ചതിനേക്കാൾ താൽപര്യം ഇപ്പോൾ പുഷ്കരൻ കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

പദപരിചയം

അമിത്രവീരന്മാർ	-	ശത്രുക്കളായ വീരന്മാർ
അമർക്കുക	-	അടിച്ചമർത്തുക
ബാഹുജൻ	-	ക്ഷത്രിയൻ

- *പഴുതേ ഞാനെന്തേ.........................നിങ്ങൾക്കൊന്നു വേണ്ടൂ.*

അയ്യോ ഞാൻ വെറുതേ പലവക കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോട് പറയുന്നതെന്തിനാണ് ? നളന്റെ കർമം വേറെ എന്റെ കർമം വേറെ. എന്നെ കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ഉപകാരമാണ് വേണ്ടത്.

തന്നെ ആദ്യമായി കാണാൻ രണ്ടുപേർ വന്നതിലുള്ള ആവേശം കൊണ്ട് തന്റെ മനസ്സിലുള്ളതെല്ലാം. ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ പുഷ്കരൻ പറഞ്ഞുപോകുന്നു.. പക്ഷെ പെട്ടെന്നു തന്നെ അതു വേണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പുഷ്കരന് തോന്നി. അതുമാത്രമല്ല ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വന്നവരോടു പറഞ്ഞിട്ടെന്താണെന്നുകൂടി പുഷ്കരൻ ചിന്തിക്കുന്നു. പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. നളന്റെ കർമം ഒന്ന്, എന്റെ കർമം മറ്റൊന്ന്. ഇങ്ങനെ പറയുന്ന പുഷ്കരനിൽ നിരാശയും സങ്കടവും തന്നെയാണ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

ത്. ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞതിനു ശേഷം തന്നെ കൊണ്ട് എന്തുപകാരമാണ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് എന്ന് പുഷ്കരൻ ചോദിക്കുന്നു.

പദപരിചയം

പഴുതെ - വെറുതെ

- *പുഷ്കര,നീ...നിഷ്ഫലമാക്കരുതെ.*

പുഷ്കരാ നീ നിന്റെ ജീവിതം വെറുതെ ഫലമില്ലാത്തതാക്കരുത്

പുഷ്കരന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നും അയാളുടെ മാനസികാവസ്ഥ തിരിച്ചറിഞ്ഞ കലി അയാളുടെ സുഹൃത്താണെന്ന ഭാവത്തിൽ പുഷ്കരനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. നിന്റെ ജീവിതം വെറുതെയാക്കരുത് എന്നാണ് കലി പറയുന്നത്. പുഷ്കരന് ആത്മവിശ്വാസം നൽകി അയാളെ തന്റെ വരുതിയിലേക്കു കൊണ്ടു വരാനുള്ള കലിയുടെ തന്ത്രമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. പുഷ്കരൻ പറഞ്ഞ പഴുതെ എന്ന വാക്ക് വെറുതെയാണ് എന്ന സൂചന നൽകുന്നുവെങ്കിൽ കലി പറയുന്ന പഴുതെ എന്ന വാക്ക് അയാളിൽ ആത്മവിശ്വാസം നൽകാനാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

- *ദുഷ്കരമായിട്ടൊന്നുമില്ല ....വെന്നു സമ്പ്രതി.*

എന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിട്ടൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നു നീ മനസ്സിലാക്കൂ.നളനും നീയും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസമാണ് ഉള്ളത്. ഇപ്പോൾ നീ നളനെ തോൽപ്പിച്ച് നാടു വാഴണം(നളനെ തോൽപിച്ച് രാജാവാകണം.

നീയും നളനും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നും നിനക്കും രാജാവാകാനുള്ള കഴിവും അർഹതയുമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് പുഷ്കരനെ നളനെതിരെയുള്ള പടയൊരുക്കത്തിന് സജ്ജമാക്കുകയാണ് കലി ചെയ്യുന്നത്.മാത്രമല്ല എന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ എന്തും സാധ്യമാണ് എന്ന തോന്നലുണ്ടാക്കി ശക്തനായ ഒരു സുഹൃത്ത് തനിയ്ക്ക് ഉള്ളതിനാൽ വിചാരിച്ച കാര്യം നേടാം എന്ന ചിന്ത പുഷ്കരനിൽ നിറയ്ക്കാൻ കലി ശ്രമിക്കുന്നു.

പദപരിചയം

സമ്പ്രതി - ഇപ്പോൾ

- *നേരേ നിന്നോടെടോ...ചൂതുപൊരുക പൊരിക*

വളച്ചുകെട്ടില്ലാതെ നേരെതന്നെ ഞാനാരാണെന്നു നിന്നോട് പറയാം. ഈ ലോകത്ത് എന്നെ അറിയാത്തവർ ആരും തന്നെയുണ്ടാവില്ല. ഞാൻ വൈരസേനിയുടെ (നളന്) ശത്രുവായ കലിയാണ്. നിനക്ക് ഞാൻ മിത്രമാണ്. അവന്റെ നാട് ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു.നീ ചൂതുകളിച്ച് അവനെ തോൽപിക്കാൻ തയാറാവൂ.

കലി തന്നെ പുഷ്കരന് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.ഞാൻ നിന്റെ ഏട്ടന്റെ ശത്രുവായ കലിയാണ്.എന്നാൽ നിനക്ക് ഞാൻ മിത്രമാണ് എന്നു പറഞ്ഞ് പുഷ്കരന് തന്നോടുള്ള അടുപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കലി ശ്രമിക്കുന്നു.ഞാൻ ഞാൻ എന്ന് കലി ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നത് കാണാം.കലിയുടെ അഹങ്കാരം ഇവിടെ വ്യക്തമാകും. തിന്റെ മിത്രമായ ഞാൻ ഈ രാജ്യം നിനക്ക് തരാൻ പോവുകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് പുഷ്കരന്റെ ഉള്ളിൽ മോഹം വളർത്തുകയും അയാളോട് നളനുമായി ചൂതാട്ടത്തിലേർപ്പെടാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പദപരിചയം

പാര്	- ഭൂമി	വൈരി	- ശത്രു
വൈരസേനി	- നളൻ	ഇഹ	- ഇവിടെ

തവ - നിന്റെ തസ്യ - അവന്റെ
തേ - നിനക്ക്

- *നിൽക്ക മദീയമതേ.................വിടുക വനഭൂവി.*

  നീ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇവിടെ നിനക്ക് വിജയം ഉറപ്പാണ്. ചൂതിൽ പണയം വെക്കാൻ ഒന്നുമില്ലെങ്കിലെന്താണ്. ചൂതുകളിയിൽ നീ എന്നെ പണയം വെച്ചോളൂ. ധനം,ധാന്യം നാട് തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കൈക്കലാക്കി നളനെ കാട്ടിലേക്ക് വിടുക.

നീ ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിനക്ക് വിജയം ഉറപ്പാണെന്നും പറഞ്ഞ് പുഷ്കരന്റെ ഉള്ളിൽ വാശിയുണ്ടാക്കാൻ കലി ശ്രമിക്കുന്നു. ചൂതുകളിക്ക് പണയം വെക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാത്തതിന്റെ പ്രശ്നമാണ് നിനക്കെങ്കിൽ എന്നെ തന്നെ പണയം വെച്ചോളു എന്നാണ് കലി പറഞ്ഞത്. ഇത് പുഷ്കരനെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ മാർഗമാണ്. കാരണം ഇപ്പോൾ മാത്രം പരിചയപ്പെട്ട കലി തന്നെ തന്നെ പുഷ്കരന് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കുവാൻ തായാറാണെന്നു പറയുമ്പോൾ അയാളുടെ ആത്മാർത്ഥയിൽ സംശയിക്കാതെ ആ വാക്കുകളിൽ ആരും വീണുപോകും. ഇതിനുള്ള തന്ത്രം തന്നെയാണ് കലി സ്വീകരിച്ചത്. ഇങ്ങനെ ചൂതു കളിച്ച് നളന്റെ സർവ സമ്പത്തും കൈക്കലാക്കി അയാളെ കാട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞയക്കണമെന്ന തന്റെ അഭിപ്രായം നടപ്പിൽ വരുത്താനാണ് കലി പുഷ്കരനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നുത്.തന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കാൻ കലി പുഷ്കരനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പാഠത്തിന്റെ ശീർഷകം അനുയോജ്യമായതാണ്.

പദപരിചയം

മദീയമതേ - എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ
വിക്രയം - പണയ വസ്തു.

ചോദ്യശേഖരം

1. ''പുഷ്കരനെ വിഡ്ഢി എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിന് യോജിച്ച കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.
അതിഥികൾ ആരാണെന്നറിയാതെ മനസ്സിലുള്ളതെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

2. ''നേരേ നിന്നോടെടോ.....രറിയാതവർ ?'' - ഈ വാക്കുകളിലൂടെ കലി സ്ഥാപിക്കുന്നതെന്ത് ?
തന്നെയറിയാത്തവായി ലോകത്താരുമില്ല.

3. ''ദൂരത്തുന്നാരും വരികയില്ല നമ്മെക്കാണ്മാൻ'' - ഈ വരിയിൽ തെളിയുന്ന പുഷ്കരന്റെ മനോഭാവം എന്ത് ?
അപകർഷബോധം

4. ശ്ലോകത്തിൽ കഴിക്കുക എന്ന ശൈലികൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ത് ?
ചുരുക്കിപ്പറയുക

5. പുഷ്കരന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ തെളിയുന്ന വസ്തുതകൾ എന്തെല്ലാം ?
ആട്ടക്കഥാ സാഹിത്യത്തിലെ എക്കാലത്തെയും മികച്ച കൃതിയായ നളചരിതം ആട്ടക്കഥയിലെ രണ്ടാം ദിവസത്തിൽ നിന്നും എടുത്ത ചെറിയൊരു ഭാഗമാണ് പാഠഭാഗം.ദമയന്തീസ്വയംവരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് ദമയന്തിയെ സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിയാത്തതിലും

ദമയന്തി നളനെ വരിച്ചതിലും കുപിതനായ കലി നളദമയന്തിമാരെ തമ്മിലകറ്റി രാജ്യത്തുനിന്നും അവരെ പുറത്താക്കുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്തു.അതിനായി നളന്റെ അനുജനായ പുഷ്കരനെ സ്വാധീനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് പാഠഭാഗം.ഇവിടെ കലിയെ കണ്ടപ്പോഴുള്ള പുഷ്കരന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നും അയാളുടെ മാനസികാവസ്ഥ വ്യക്തമാകുന്നു.

കലിയുമായുള്ള പുഷ്കരന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ അവന്റെ ദൈന്യം വ്യക്തമാണ്.എല്ലാ ആളുകളും നളനെ ചെന്നുകാണുന്നതിലും തന്നെ ആരും കാണാൻ വരാത്തതിലുമുള്ള സങ്കടവും അമർഷവും വളരെയധികം പുഷ്കരന്റെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.കൂടാതെ നാടും നഗരവും വെൺകൊറ്റക്കുടയും ചാമരവും ശത്രുക്കളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്ന സൈന്യവും ഒന്നും തന്നെ തനിക്ക് ഇല്ലാത്തതിലും എന്നാൽ ഇതെല്ലാം നളനുള്ളതിലുമുള്ള അസൂയയും അയാൾക്കുണ്ട്.പുഷ്കരന്റെ വാക്കുകളിൽ അസംതൃപ്തിയും അസ്വാസ്ഥ്യവും നിറയുന്നു.

6. കലിയുടെ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്ന വസ്തുതകൾ എന്തെല്ലാം ?

സൂചന:

- പുഷ്കരനെ വശപ്പെടുത്താനുള്ള കലിയുടെ തന്ത്രം.
- ദമയന്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള പക.
- കലിയുടെ അഹംഭാവം(തന്നെ അറിയാത്തവരായി ആരുമില്ല എന്ന ചിന്ത)
- അന്യരിൽ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കാനുള്ള സിദ്ധി.
- പൈശാചികത.
- പരപീഢയിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്ന മനോഭാവം.
- മൂഢനായ വഞ്ചകൻ.

7. ''തനിക്കില്ലാ നാടും.....നമുക്കൊന്നുള്ളൂ മുറ്റും.''-ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന പുഷ്കരന്റെ മാനസികാവസ്ഥ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

ആട്ടക്കഥാ സാഹിത്യത്തിലെ നിസ്തുല പ്രതിഭ ശ്രീ ഉണ്ണായിവാര്യരുടെ അതിമനോഹരമായ കൃതിയാണ് നളചരിതം ആട്ടക്കഥ.ദമയന്തിയെ വരിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള കോപത്തിൽ നളദമ്പതിമാരെ അകറ്റി രാജ്യത്ത് നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ശപദം ചെയ്ത കലി നളന്റെ അനുജനെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നു.ഇവിടെ കലിയുമായുള്ള പുഷ്കരന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകുന്ന പുഷ്കരന്റെ സങ്കടങ്ങളാണീ വരികൾ.നാടും നഗരവും കുടയും വെൺചാമരവും ശത്രുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന വൻസൈന്യവുമൊന്നും തനിയ്ക്ക് ഇല്ല എന്ന അപകർഷതാബോധമാണ് പുഷ്കരന്റെ ഈ വരികളിലൂടെ തെളിയുന്നത്.അതായത് തനിക്ക് രാജ്യാധിപത്യമോ രാജചിഹ്നങ്ങളോ വൻസൈന്യമോ ഒന്നും തന്നെയില്ലല്ലോ എന്ന സങ്കടം കൂടിയാണിത്.കൂടാതെ ഇതെല്ലാം ഉള്ള നളനോടുള്ള അസൂയയും വരികളിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.താൻ നാമമാത്രമായ ക്ഷത്രിയൻ മാത്രമാണെന്ന അപകർഷതാ ബോധവും പുഷ്കരനുണ്ട്.

8. പ്രലോഭനം എന്ന ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.

പ്രലോഭനം എന്ന വാക്കിന് മോഹിപ്പിക്കുക പ്രലോഭിപ്പിക്കുക എന്നെല്ലാമാണ് അർത്ഥം.തനിക്ക് നാടോ നഗരമോ രാജ്യാധികാരമോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഏറെ ദുഃഖിതനാണ് പുഷ്കരൻ.മാത്രമല്ല തികഞ്ഞ അസൂയയും അപകർഷതാ ബോധവും പുഷ്കരനിൽ നിറയുന്നു.ആരും തന്നെ കാണാൻ വരാതെ നളനെ കാണാൻ പോകുന്നത് പുഷ്കരനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു.ആത്മനിന്ദയും അസൂയയും എത്രമാത്രം അയാളിൽ നിറയുമെന്ന് ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നും മനസിലാക്കാം.പുഷ്കരന്റെ ഈ മാനസികഭാവം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി അയാളിൽ രാജ്യമോഹവും അത്യാർത്തിയും നിറയ്ക്കുകയാണ് കലി. അതുവഴി കലി ആഗ്രഹിക്കുന്ന തലത്തിലേക്ക് പുഷ്കരൻ മാറുന്നു.ഇതിനുള്ള പ്രലോഭനം ഈ പാഠഭാഗത്ത്

നിറയുന്നു.അതുകൊണ്ട് ശീർഷകം അനുയോജ്യമാണ്.

9. സ്വാപദേ,സ്വാപതേയ എന്നീ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥ വ്യത്യാസം ഭാഷാപരമായ പ്രത്യേകതകൾ എന്നിവ വ്യക്തമാക്കുക.

- ഇവിടെ ആദ്യാക്ഷരപ്രാസവും ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസവും വരുന്നു.
- സ്വാപദേ തനിക്കുതന്നെ ആപത്ത് എന്നാണ് അർത്ഥം
- സ്വാപതേയ എന്നാൽ അന്യന്റെ ധനം എന്ന് അർത്ഥം.
- ധനം ആപത്തുണ്ടാക്കും.അത് അന്യന്റെ ധനമായാൽ കൂടുതൽ ആപത്തുണ്ടാകും എന്നാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നത്
- ധനം ഒരു യോഗ്യതയല്ല. അധികമായാൽ അമൃതും വിഷമാണ്.

10. കലി കഥാപാത്ര നിരൂപണം

- കഥകളിയിലെ കറുത്ത താടി വേഷം
- പുഷ്കരനെ വശപ്പെടുത്താനുള്ള കലിയുടെ തന്ത്രം(പുഷ്കരനെ പ്രലോഭിപ്പി ക്കുന്നു.)
- ദമയന്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള പകയാണ് മനസ്സിൽ നിറയെ.
- അഹംഭാവം (ഞാൻ,വിചാരിച്ചാൽ എന്തും നടക്കും എന്ന അഹംഭാവമാണ് മനസ്സ് നിറയെ.
- അന്യരിൽ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തി(ഞാൻ നിനക്ക് മിത്രമാണ് എന്ന് പറയുന്നതിൽ നിന്നും പുഷ്കരനിൽ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ചൂത് കളിക്കാൻ പണയത്തിന് ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, തന്നെ പണയം വെയ്ക്കാം എന്ന കലിയുടെ സംസാരവും പുഷ്കരനെ സ്വാധീനിക്കുന്നതാണ്.
- പരപീഡയിൽ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവനാണ് കലി.
- മൂഢനായ വഞ്ചകനാണ് കലി.

11. പുഷ്കരൻ കഥാപാത്രനിരൂപണം.

- ദൈന്യം(തനിക്ക് നാടോ നഗരമോ ഇല്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖം
- നളനോടുള്ള അസൂയ(എല്ലാവരും നളനെ ചെന്ന് കാണുന്നതിലുള്ള അസൂയ.
- രാജ്യമോഹവും ധിക്കാരവും അസൂയയും പുഷ്കരനിൽ നിറയുന്നു.
- അസംതൃപ്തിയും അസ്വാസ്ഥ്യവും പുഷ്കരന്റെ വാക്കുകളിൽ നിറയുന്നു.
- മൂഢത്വം(കലിയുടെ സ്വാർഥ ചിന്ത മനസ്സിലാക്കാതെ കലിയെ വിശ്വസിക്കുന്നു)
- നളനോടുള്ള അമർഷം പുഷ്കരനിൽ നിറയുന്നു. ഒപ്പം താനാരുമല്ലെന്ന അപകർഷതാബോധവും

12. "പഴുതേ ഞാനെന്തേ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു" - പുഷ്കരൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചത് എന്തെല്ലാം?

നിഷദരാജ്യത്തെ രാജാവായ നളന്റെ അനുജനാണ് പുഷ്കരൻ.ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് തന്നെ ആരും കാണാൻ വരാത്തതിൽ പുഷ്കരന് വലിയ ദുഃഖമുണ്ട്.രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെല്ലാം നളനെയാണ് ചെന്നു കാണുന്നത്.അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നളൻ സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.തനിക്ക് ആരെയും സഹായിക്കാനുള്ള സാമ്പത്തികമില്ല.രാജ്യ ചിഹ്നമോ വെൺകൊറ്റക്കുടയോ വെൺചാമരമോ ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കാനുള്ള സൈന്യമോ ഇല്ല. ക്ഷത്രിയൻ എന്ന പേര് മാത്രമാണ് കൂട്ടിന്.വളരെയധികം അപകർഷതാ ബോധത്തോടെയാണ് പുഷ്കരൻ ഇതെല്ലാം പറയുന്നത്.

13. ‘‘പുഷ്കര നീ ജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കരുതേ’’
- ജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കാതിരിക്കാൻ എന്തെല്ലാം തന്ത്രങ്ങളാണ് കലി നിർദ്ദേശിക്കു ന്നത്.?

തനിക്ക് നാടും നഗരവും രാജ്യചിഹ്നങ്ങളായ വെൺകൊറ്റക്കുടയും വെൺചാമരവും സൈന്യങ്ങളും ഇല്ലാത്തതിനാൽ തികഞ്ഞ അപകർഷതാ ബോധത്തോടെയാണ് പുഷ്കരൻ സംസാരിക്കുന്നത്.പുഷ്കരന്റെ ഈ വാക്കുകളിലുള്ള നിരാശത ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള വഴികൾ കലി ഉപദേശിക്കുന്നു.ഇങ്ങനെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്.മറിച്ച് നളനെ പരാജയപ്പെടുത്തി രാജ്യാധികാരം നേടിയെടുക്കണം.അതിനായി നളനെ ചൂതിന് വിളിക്കണം. കളിക്കാനുള്ള പണയ വസ്തുവായി കാളയുടെ രൂപം പൂണ്ട തന്നെ ഉപയോഗിക്കാൻ കലി പറയുന്നു.തന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും എല്ലാ സഹായവും നളനെ തോൽപ്പിക്കാൻ ഉണ്ടാവുമെന്നും കലി ഉറപ്പുനൽകുന്നു.വെറുതെ ജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ശ്രമിച്ചാൽ എല്ലാം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ശുഭാപ്തി വിശ്വാസം കലി പുഷ്കരനിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

14. ‘‘മിത്രത്തെ ദ്വേഷിപ്പാനായി മിത്രം മിത്രമാക്കി.......’’(എഴുത്തച്ഛൻ)
ഈ വരികളിലെ ആശയത്തെ പാഠസന്ദർഭവുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

പുഷ്കരൻ തന്റെ സങ്കടമെല്ലാം തുറന്ന് പറയുന്നത് കലിയോടാണ്. കലി തന്റെജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കരുത് എന്ന് പുഷ്കരനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഉപദേ ശങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒടുവിൽ തന്റെ സഹായവും കലി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. നളനെ പരാജയപ്പെടുത്തി അധികാരം സ്വന്തമാക്കാൻ പുഷ്കരൻ ആഗ്രഹി ക്കുന്നു.കലി പുഷ്കരന്റെ മിത്രമല്ല.എന്നാൽ മിത്രമായി നടിക്കുകയാണ്. കലിയുടെ സഹായത്തോടെ നളനെ തോൽപ്പിച്ച പുഷ്കരൻ ഒരു ക്ഷത്രി യന് യോജിച്ച രീതിയിലല്ല പെരുമാറുന്നത്.ബന്ധുവിനെ തോല്പിക്കാൻ മറ്റൊരാളെ കൂട്ടു പിടിക്കുന്നവൻ വിഡ്ഢിയാണ്.താൻ കുഴിച്ച കുഴിയിൽ താൻ തന്നെ വീഴും.കലിയുടെ സഹായത്തോടെ കള്ളച്ചൂത് കളിച്ചാണ് തന്റെ അധികാരം പുഷ്കരൻ ഉറപ്പിക്കുന്നത്.ഇത്തരം നീക്കങ്ങൾ നടത്തു ന്നത് ഒരിക്കലും യോദ്ധാക്കൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല.എന്നാൽ അധികാര കൊതി മൂത്ത പുഷ്കരൻ ഇത് തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

15. പുഷ്കരനെ കലി പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

- പുഷ്കരന്റെ കഴിവ്,അവകാശങ്ങൾ,അർഹതകൾ എന്നിവ പുഷ്കരനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.
- കലി തന്റെ ശക്തിയും കഴിവും പുഷ്കരന് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് പറയുന്നു.
- പണയവസ്തു ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടെന്നും താൻ പണയവസ്തു ആകാമെന്നും പറയുന്നു.
- നളനെ കാട്ടിലയച്ച് പുഷ്കരനെ രാജാവാക്കാമെന്ന് മോഹിപ്പിക്കുന്നു.

16. പഴുതേ എന്ന പദം കാവ്യഭാഗത്ത് രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളിലെയും ഭാവ വ്യത്യാസം കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

അധികാരം ഇല്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖവും അതൃപ്തിയും മനസ്സിൽ നിറച്ച് ജീവിക്കുന്ന പുഷ്കരൻ കലിയോട് തന്റെ ജീവിതാവസ്ഥകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.തുടർന്ന് തന്റെ അവസ്ഥകളെ പഴിച്ചുകൊണ്ട് താൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ കലിയോട് പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ലെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും *പഴുതേ ഞാനെന്തേ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു* എന്ന് പുഷ്കരൻ നിരാശനാവുന്നു.ഇവിടെ വെറുതെ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പഴുതേ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചത്.

എന്നാൽ കലി ഉപോയോഗിക്കുന്ന പഴുതെ എന്ന പദം പ്രതീക്ഷകൾ നിറയ്ക്കുന്നു.വെറുതെ പാഴാക്കാനുള്ളതല്ല ജീവിതം എന്നും സഫലമാക്കാവുന്നതിനെ വെറുതെ കളയരുതെന്നും സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നുമാണ് കലി പറയുന്നത്.

17. ''വൈരി വൈരസേനിക്കിഹ ഞാൻ കലി തവ ഞാൻ മിത്രം'' കലി ഇപ്രകാരം സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തായിരിക്കാം? വ്യക്തമാക്കുക.

അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, തന്നെ കാണാൻ ആരും വരാറില്ല എന്ന് പുഷ്കരൻ പരിതപിക്കുന്നു.അതുകൊണ്ട് തന്നെ തനിക്കു മുന്നിലേക്കു വന്ന കലിയെപ്പോലും താത്പര്യത്തോടെയല്ല പുഷ്കരൻ കാണുന്നത്. അത് *വേഗത്തിൽ കാര്യം പറയുക* എന്ന പുഷ്കരന്റെ വാക്യത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.ഇങ്ങനെ സങ്കടപ്പെട്ട് ജീവിതം പാഴാക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് കലി ഉപദേശിക്കുന്നു.തന്റെ അരികിൽ വന്നത് ആര് എന്ന ചോദ്യത്തിന് കലിയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് പരിചയപ്പെടുന്നതാണ് സന്ദർഭം.ഈ പരിചയപ്പെടുത്തൽ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശത്തോടെയുള്ളതാണ്.ശത്രുക്കൾക്ക് മാത്രമാണ് താൻ കലി എന്ന് കലി പറയുന്നു.പുഷ്കരന്റെ ശത്രുവായ നളൻ കലിയുടെയും ശത്രുവാണ്. എന്നാൽ കലി പറയുന്നത് താൻ നളന് ശത്രുവാണെങ്കിലും നിനക്ക് മിത്രമാണെന്നാണ്.കോപം,കലഹം,ക്രോധം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങളുടെ ഉടമയാണ് കലി. കോപം,കലഹം,തിന്മ എന്നിവയെല്ലാം കലിയുടെ സൈന്യങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആണെങ്കിലും താൻ തന്റെ മിത്രമാണെന്ന് കലി ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നു. തനിക്ക് അധികാരം നേടാൻ കഴിയുമെന്ന ആത്മവിശ്വാസം പുഷ്കരനിൽ നിറച്ച് തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടാനാണ് കലി ശ്രമിക്കുന്നത്.

18. പുഷ്കരനെ ജളൻ എന്ന് വിശേപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം ? വിശദമാക്കുക.

തനിയ്ക്ക് ഒരു പരിചയവും ഇല്ലാത്തവരോട് തന്റെ മനസ്സ് തുറക്കുകയും തന്നെ ചതിക്കാൻ വന്നവരെ തിരിച്ചറിയാതെ അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് പുഷ്കരനെ ജളൻ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

19. ''ധരണിയിലുള്ള പരിഷകൾ....നമ്മെക്കാണ്മാൻ'' - ഈ വരികളിൽ നിന്നും പുഷ്കരൻ എന്ന കഥാപാത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തെല്ലാം സൂചനകൾ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു ?

അധികാരമില്ലാത്തതിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകൾ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് പുഷ്കരൻ. ഭൂമിയിലുള്ളവർ യാതൊരാവശ്യത്തിനും തന്നെ സമീപിക്കാതെ നളനെ സമീപിക്കുന്നതിൽ ശക്തമായ അമർഷം അയാൾക്കുണ്ട്. തനിയ്ക്ക് ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്ന് ചിന്തിച്ച് അതിലുള്ള അപകർഷബോധവുമായാണ് അയാൾ നിൽക്കുന്നത്. ഈ ഒരു നിരാശ അയാളുടെ വിവേകത്തെ തന്നെയാണ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത്.ക്ഷത്രിയനെന്ന പേര് മാത്രമെ തനിയ്ക്ക് സ്വന്തമായുള്ളു എന്ന പുഷ്കരന്റെ വാക്കുകളിൽ ക്ഷത്രിയനായിട്ടും സ്വയം തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനും അവ നടപ്പിലാക്കുവാനും കഴിയാത്തതിലുള്ള പ്രതിഷേധമാണ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

20. ''നേരേ നിന്നോടെടോ.........ചൂതുപൊരുക പോരിക''
കലി സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ പുഷ്കരനിൽ മാറ്റംവരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണോ ? നിരീക്ഷണക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

തന്റെ ആവശ്യം സാധിക്കുവാൻ വളരെ സമർത്ഥമായ രീതിയിലാണ് കലി ശ്രമിക്കുന്നത്. തനിയ്ക്കു മുന്നിൽ വന്നവർ ആരാണെന്നുപോലും ചിന്തിക്കാതെ തന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം പുഷ്കരൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ അയാളുടെ മാനസ്സികാവസ്ഥ കലിയ്ക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു.ഈ അവസരം മുതലെടുത്ത് അയാളെ തന്റെ വഴിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാനാണ് കലിയുടെ ശ്രമം അതിനായി

ഞാൻ വലിയവനാണ് എന്ന് അയാൾ സ്വയം പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ട്. തന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ ആരും ജയിക്കും എന്ന കലിയുടെ വാക്ക് കേട്ടാൽ അധികാരം കൊതിക്കുന്ന പുഷ്കരൻ തീർച്ചയായും കലിയുടെ സഹായം സ്വീകരിക്കും.അതിനു വേണ്ടി തന്നെയാണ് നളന്റെ ശത്രുവായ ഞാൻ നിനക്ക് മിത്രമാണെന്ന് കലി പറയുന്നത്. തന്റെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി തന്നോട് അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കലിയോട് തീർച്ചയായും സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാൻ പുഷ്കരൻ ശ്രമിക്കും. ഞാൻ ഞാൻ എന്ന് കലി ആവർത്തിച്ച് പറയുമ്പോൾ തന്റെ മുന്നിലുള്ളത് കരുത്തനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് എന്ന ബോധം പുഷ്കരനിൽ ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് കലിയുടെ പരിചയപ്പെടുത്തൽ പുഷ്കരനെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

21. "പുഷ്കര നീ പഴുതേ ജന്മം നിഷ്ഫലമാക്കരുതേ"
"ദുഷ്കരമായിട്ടൊന്നുമില്ല കേൾ
മത്സഹായമുണ്ടായാലേവനും" - പുഷ്കരനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതിന് കലിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ എത്രമാത്രം പര്യാപ്തമാണ്? വിലയിരുത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

പുഷ്കരനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കാൻ ചോദ്യത്തിൽ കൊടുത്ത വാക്കുകൾക്ക് സാധിക്കും. തനിയ്ക്ക് ഒന്നുമില്ലെന്ന് നിരാശനാകുന്ന പുഷ്കരനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും പ്രചോദനം നൽകാനും കലി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒറ്റപ്പെടൽ അനുഭവിക്കുന്ന കലിയ്ക്ക് അത് ആശ്വാസമായി തീരും. മാത്രമല്ല തന്നെ മനസ്സിലാക്കി അനുഭാവം കാണിക്കുന്ന കലിയോട് അയാൾക്ക് അടുപ്പമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. തന്റെ സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ ആർക്കും എന്തും സാധ്യമാണ് എന്ന് കലി പറയുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും തന്റെ മുന്നിലുള്ളത് കരുത്തനായ വ്യക്തിയാണെന്ന ബോധം പുഷ്കനിൽ ഉണ്ടാവും.നളനും നീയും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യസവുമില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ അത് പുഷ്കരനിൽ ആത്മവിശ്വാസം നിറയ്ക്കും. നളനെ തോൽപിച്ച് നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ നാടു വാഴണം എന്ന് കലി പറയുന്നത് വളരെയേറെ ലാഘവത്തോടെയാണ്. അങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ നളനെ പരാജയപ്പെടുത്തുക എന്നത് വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതാണ് എന്ന തോന്നലാണ് പുഷ്കരനിൽ ഉണ്ടാക്കുക. അങ്ങനെ അയാൾ കലി പറയുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കും.

22. ശൈലികൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുക.

ശൈലി	**അർത്ഥം**
കേളികൊട്ട്	ആരംഭം
ധനാശിപാടുക	അവസാനിപ്പിക്കുക(മംഗളംപാടുക)
കലാശംചവിട്ടുക	അവസാനിപ്പിക്കുക(മംഗളംപാടുക)
ഒത്തുപറയുക	ഒപ്പം പറയുക
ശ്ലോകത്തിൽ കഴിക്കുക	ചുരുക്കിപ്പറയുക
കച്ചകെട്ടുക	ഒരുങ്ങുക
നളപാചകം	നല്ലപാചകം

ശ്രീനേഷ്.എൻ
Ph: **9645887266**
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്

8 യുദ്ധത്തിന്റെ പരിണാമം

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ

ഭാരതപര്യടനം എന്ന നിരൂപണഗ്രന്ഥത്തിലെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിൽ നിന്നെടുത്ത 1,3,4 ഭാഗങ്ങളാണ് പാഠത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.ഇതിൽ തന്നെ കുറച്ച് ഭാഗങ്ങൾ പാഠത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

- ☞ മഹാഭാരതത്തിന് വ്യത്യസ്ത കാലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത വായനകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
- ☞ മാരാർക്കു മുമ്പും ശേഷവും വേറെയും ചിലർ മഹാഭാരതം വായിക്കുകയും നിരീക്ഷണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സമീപകാലത്ത് കെ.സി.നാരായണൻ,സുനിൽ.പി. ഇളയിടം,ജയമോഹൻ,കെ.എസ്.രാധാകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരും തങ്ങളുടെ വായനാനുഭവത്തെ പലതരത്തിൽ പകർത്തിവെച്ചു.മഹാഭാരതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒട്ടേറെ നോവലുകളും കാവ്യങ്ങളും രചിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്
- ☞ 1948 ൽ ഭാരതപര്യടനം പുറത്തിറങ്ങി.
- ☞ മാരാരുടെ ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട കൃതിയാണ് ഇത്. മഹാഭാരതത്തിലെ പ്രധാന സന്ദർഭങ്ങൾ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണ് മാരാർ. കഥാപാത്രങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളെയും മാരാർ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യുന്ന മാരാർ അവരിലുള്ള നന്മതിന്മകളെ വിലയിരുത്തുന്നു.
- ☞ ധർമബോധവും യുക്തി ചിന്തയും നിഴലിക്കുന്ന മാരാരുടെ മഹാഭാരത വായന ഏറെ മികവ് പുലർത്തുന്നു.
- ☞ മഹാഭാരത കഥാപാത്രങ്ങളെ ദൈവിക പരിവേഷത്തെ ഒഴിവാക്കി തികച്ചും മനുഷ്യകഥാപാത്രങ്ങളായി കണ്ട് വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് ലേഖകൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം പൈശാചികമാണ് എന്ന് മാരാർ കണ്ടെത്തുന്നു.

മഹാഭാരതം

- വലുപ്പം കൊണ്ടും അവതരിപ്പിച്ച വസ്തുതകൾ കൊണ്ടും ലോകത്തെ മുഴുവൻ അതിശയിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് മഹാഭാരതം.
- മഹാഭാരതം ഇതിഹാസമാണ്.ധർമം,അർത്ഥം,കാമം,മോക്ഷം എന്നിവയുടെ സമഗ്രമായ ചിത്രീകരണവും തത്വാവതരണവുമാണ് ഇതിഹാസങ്ങൾ
- ജയസംഹിത എന്നും പേരുണ്ട്.
- വ്യാസൻ രചിച്ചു. വ്യാസന്റെ യഥാർഥ പേര് കൃഷ്ണദ്വൈപായനൻ എന്നാണ്.
- 18 ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ കൃതിയ്ക്ക് ഉള്ളത്.18 ദിവസമാണ് യുദ്ധം. 18 അക്ഷൗഹിണി പടകളും യുദ്ധത്തിൽ അണിനിരന്നു
- കുരുക്ഷേത്ര യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ പത്തു ദിവസങ്ങളിൽ ഭീഷ്മരും അടുത്ത അഞ്ചു ദിനങ്ങളിൽ ദ്രോണരും അടുത്ത രണ്ടു ദിവസം കർണനും അവസാന ദിവസമായ പതി

നെട്ടാം ദിവസം ശല്യരും കൗരവരുടെ സർവസൈന്യാധിപൻമാരായി യുദ്ധം നയിച്ചു.ഒടുവിൽ അശ്വത്ഥാമാവും സർവസൈന്യാധിപനായി.

- ഭീഷ്മ പർവത്തിലെ 25 മുതൽ 45 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളിലായി ഭഗവത്ഗീത അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച്...................

- ഭയം ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്നവർ മാത്രമേ തോക്കും അതുപോലുള്ള ആയുധങ്ങളും എടുക്കുകയുള്ളൂ. - ഗാന്ധിജി
- എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടത് സമാധാനം.പക്ഷേ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നില്ല - ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയി
- അന്താരാഷ്ട്ര നിയമങ്ങളും മനുഷ്യാവകാശ ഉടമ്പടികളും കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്ന് സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾ ഭൂമുഖത്താകെ യുദ്ധങ്ങൾ അഴിച്ചു വിടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ വിധി ഒന്നായി കൂട്ടികെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു .ഇനിയൊരു അണുയുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ ആരും അതിനെ അതിജീവിക്കില്ല . ഒന്നുകിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായി ജീവിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായി മരിക്കാം - ഡോ:എസ് രാധാകൃഷ്ണൻ
- എല്ലാ രാജ്യത്തിനും പ്രതിരോധമന്ത്രിയുണ്ട് .എന്നാൽ ഒരു രാജ്യത്തിനും ആക്രമണ മന്ത്രിയില്ല - എം.എൻ.വിജയൻ
- ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും നാം പഠിക്കുന്ന പാഠം ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും നാം ഒന്നും പഠിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് - എം.എൻ. വിജയൻ
- അധികാരത്തിനും അധിനിവേശത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സ്വാർത്ഥ താൽപ്പര്യങ്ങളാണ് മനുഷ്യകുലത്തെ വെട്ടിമുറിക്കാൻ പ്രേരണയായത്.പലകാലഘട്ടത്തിലും ഇത്തരം കീഴടക്കലുകൾ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു .പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു വിഭാഗം ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സാധാരണക്കാർക്കുമേൽ യുദ്ധം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നു.
- യുദ്ധചരിത്രവും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും പഠിക്കുന്നത് സമൂഹം ആ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും പാഠമുൾക്കൊണ്ട് ഇനിയൊരു യുദ്ധമുണ്ടാകാതിരിക്കാനാണ് .എന്നാൽ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും യുദ്ധമുണ്ടാക്കുകയാണ് .ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കേണ്ട പാഠം ആരും പഠിച്ചിട്ടില്ല.

യുദ്ധത്തിന്റെ പരിണാമം - പാഠസംഗ്രഹം സൂചനകളിലൂടെ

- കുരുക്ഷേത്ര ഭൂമിയെ ധർമക്ഷേത്രമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.
- യുദ്ധം തുടങ്ങുമ്പോൾ പാണ്ഡവരും കൗരവരും തമ്മിൽ ഒരു കരാർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കരാർപ്രകാരം യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനും അവസാനിക്കുന്നതിനും കൃത്യസമയമുണ്ട്. ഈ സമയത്തല്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ രണ്ടു കക്ഷികളും സൗഹൃദത്തോടെ കഴിയണം.യുദ്ധരീതികളും യുദ്ധത്തിൻ പാലിക്കേണ്ട നിയമങ്ങളും സത്യധർമങ്ങളെക്കുറിച്ചും കരാറിൽ പരമാർശിക്കുന്നു.
- എതിരാളികളുടെ കുറവ് കൊണ്ടല്ല.സ്വന്തം മികവ് കൊണ്ട് തന്നെ വിജയിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തെ ധർമയുദ്ധമായി സങ്കല്പിക്കുന്നു..
- യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ കരാർ പാലിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഓരോന്നായി ലംഘിക്കപ്പെ

ട്ടു.

• പാണ്ഡവർ എതിർപക്ഷത്തെ മിക്ക യോദ്ധാക്കളെയും വധിച്ചത് യുദ്ധധർമത്തിന് എതിരായി ട്ടാണ്.

• വല്ലപാടും നേടിയ വിജയമെന്നാണ് മാരാർ പാണ്ഡവരുടെ വിജയത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പാണ്ഡവർ യുദ്ധ വിജയത്തിനു ശേഷം ജയഘോഷത്തോടെ തങ്ങളുടെ കൂടാരത്തിലേക്ക് പോയി.

• യുദ്ധ ഭൂമിയിൽ തുട ചതഞ്ഞുവീണ് ചുറ്റുപാടും നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടക്കുന്ന ദുര്യോധനനെ കാണാൻ സഞ്ജയൻ വന്നു.

• അത്യധികം വൈകാരികമായി പാമ്പിനെപ്പോലെ ചീറ്റി കൊണ്ടും കണ്ണുകളിൽ കോപാശ്രു നിറച്ചും സഞ്ജയനോട് ദുര്യോധനൻ സംസാരിച്ചു.

• ശക്തരായ പലരും കൂടെ ഉണ്ടായിട്ടും തനിയ്ക്ക് ഈ ഗതി വന്നു എന്നും വിധിയെ ആർക്കും മറികടക്കാൻ ആവില്ലെന്നും ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു.

• തന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് നൽകാനുള്ള ഉപദേശം ദുര്യോധനൻ സഞ്ജയനോട് പറയുന്നു.

• പാണ്ഡവരെ വിശ്വസിക്കരുതെന്നും അവർ യുദ്ധനിയമം തെറ്റിച്ചാണ് എന്നെയുൾപ്പെടെ പല രെയും വീഴ്ത്തിയതെന്നും പറഞ്ഞു.(ഭീഷ്മർ,ദ്രോണർ,കർണ്ണൻ,ദുര്യോധനൻ തുടങ്ങിയവരെ യെല്ലാം ചതിയിലൂടെയാണ് വീഴ്ത്തിയത്.)

• സജ്ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ തങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റുകളോർത്ത് പാണ്ഡവർ ലജ്ജിക്കുമെന്നും ദുര്യോ ധനൻ പറയുന്നു.

• ഇനി ഒരിക്കലും എഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയാത്ത എന്റെ തലയിൽ ഭീമൻ കാൽ വെച്ചു. എതിർക്കാൻ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ കരുത്തോടെ നിൽക്കുന്ന ഒരാളോടാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെങ്കിൽ അയാളെ ബഹുമാനിക്കാമായിരുന്നു.

• ഭരിക്കേണ്ടവരെ ഭരിച്ചും ഭൂമി അടക്കിവാണും ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കിയുമാണ് താൻ മുന്നേറി യതും പ്രധാനാരായ രാജാക്കൻമാരുടെ മേൽക്കോയ്മ നേടിയതും. എന്റെതിനേക്കാൾ നല്ല അവ സാനം മറ്റാർക്കും ഇല്ലെന്നും ശത്രുക്കൾക്ക് കീഴടങ്ങിയിട്ടല്ല അവർ ജയിച്ചതെന്നും എന്റെ ഐശ്വര്യം മുഴുവൻ ഞാൻ മരിച്ചിട്ടാണ് പാണ്ഡവരിലേക്ക് ചെല്ലുന്നതെന്നും അച്ഛനോടും അമ്മ യോടും പറയണമെന്നും ദുര്യോധൻ സഞ്ജയനോട് പറയുന്നു.

• അശ്വത്ഥാമാവ്,കൃപർ, കൃതവർമാവ് എന്നിവരോട് പാണ്ഡവരെ വിശ്വസിക്കരുതെന്നു പറയാൻ പറഞ്ഞു.

• ഞാൻ എനിയ്ക്കു വേണ്ടി മരിച്ചവരുടെ ഒപ്പം എത്താൻ വെമ്പുകയാണ് എന്ന ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകളിൽ തനിയ്ക്കൊപ്പം നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്ത് വീര മൃത്യുവരിച്ചവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത യുണ്ട്.

• തന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും, മകനും ഭർത്താവും നഷ്ടപ്പെടുന്ന തന്റെ ഭാര്യയും എങ്ങനെ ഇതെല്ലാം കണ്ടു സഹിക്കുമെന്ന് ദുര്യോധനൻ ചോദിക്കുന്നു..

• സമന്തപഞ്ചകത്തിൽ കിടന്നു മരിച്ചതിനാൽ സ്വർഗലോകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നാണ് ദുര്യോ ധൻ പറയുന്നത്.

• രാജാവിന്റെ വിലാപം കേട്ട് സഹിക്കാതെ അവിടെ ഉള്ളവർ പല വഴിക്കായി പാഞ്ഞുപോയി.

• യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാതെ ശേഷിച്ച അശ്വത്ഥാമാവ്,കൃപർ, കൃതവർമാവ് എന്നിവർ ദുര്യോധനന് സംഭവിച്ച ദുരന്തമറിഞ്ഞ് ഓടിയെത്തി.അശ്വത്ഥാമാവ് ദുഃഖത്തോടെ പലതും പറഞ്ഞു.

• മനുഷ്യന്റെ വിധി ഇതാണെന്നും രാജാവായിട്ടും ഞാൻ വീണുപോയി എന്നും അശ്വത്ഥാമാവ്

ഉൾപ്പെടെയുള്ള മൂന്നുപേരോടും ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു.യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടിയിട്ടല്ല.പാപികൾ കള്ളത്തരം കൊണ്ടാണ് ജയിച്ചത്.നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരുന്നതിൽ സന്തോഷം. വേദങ്ങൾ സത്യമാണെങ്കിൽ ഞാൻ സ്വർഗം നേടും. കൃഷ്ണന്റെ മഹത്വം അറിഞ്ഞിട്ടും ക്ഷത്രിയ ധർമത്തിൽ നിന്നും പിൻമാറിയില്ല.നിങ്ങൾ എന്റെ വിജയത്തിനു വേണ്ടി പലതും ചെയ്തെങ്കിലും വിധിയെ കവച്ചു വെക്കാനവില്ലല്ലോ എന്നും ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു.

• എന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോൾ എനിയ്ക്ക് ഇത്രയും സങ്കടം ഉണ്ടായില്ലെന്നും എന്നാൽ ഇത് അങ്ങനെയല്ല എന്നും അതുകൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ കാണെതന്നെ പാണ്ഡവരെ വധിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് അതിനുള്ള അനുവാദം അശ്വത്ഥാമാവ് ദുര്യോധനനോട് ചോദിച്ചു.

• കൃപരോട് അശ്വത്ഥാമാവിനെ സേനാധിപതിയാക്കാൻ ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു. കൃപർ അശ്വത്ഥാമാവിനെ സേനാധിപതിയാക്കി.

• അശ്വത്ഥാമാവ് ദുര്യോധനനെ ആലിംഗനം ചെയ്തതിനു ശേഷം മൂന്നു പേരും അവിടെ നിന്നും മടങ്ങി.

• ഐശ്വര്യത്തോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ദുര്യോധനൻ കാണിച്ച അഹങ്കാരം,സ്വപ്രത്യയസ്ഥൈര്യം, എതിരാളികളോടുള്ള അവജ്ഞ എന്നിവയിൽ തുടയെല്ല് പൊട്ടി വീണിട്ടും ഒരു തളർച്ചയും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇത് ദുര്യോധനന്റെ സ്ഥിര ഭാവമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

• ഈ അവസ്ഥയിൽ അയാളുടെ തലയിൽ ചവിട്ടാൻ ആർക്കും കഴിയില്ലെന്ന് ലേഖകൻ പറഞ്ഞു.

• സ്വന്തം അച്ഛനെയും അമ്മയെക്കുറിച്ചും ഓർക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സഹോദരിയായ ദുശ്ശളയെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ദുര്യോധനന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കാം.

• കൃപർ,അശ്വത്ഥാമാവ്,കൃതവർമാവ് എന്നിവർ യുദ്ധ ഭൂമിയിൽ എത്തി കൂടാരത്തിൽ കടന്നു അവിടെ ഉള്ളവരെ വധിക്കുന്നു.

• അശ്വത്ഥാമാവ് തന്റെ അച്ഛനെ കൊന്ന ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനെ ചവിട്ടി കൊല്ലുമ്പോൾ പിടയുന്ന ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ തന്നെ ആയുധം കൊണ്ട് കൊല്ലണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

• ഗുരുവിനെ കൊന്നവർക്ക് ക്ഷത്രിയവംശം അർഹിക്കുന്ന സ്വർഗം കിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് മർമങ്ങളിൽ ഊന്നി ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനെ അശ്വത്ഥാമാവ് വധിച്ചു.

• ദ്രൗണി(അശ്വത്ഥാമാവ്) മറ്റ് കൂടാരങ്ങളിൽ കയറി പലരെയും വധിക്കുന്നു. മരണ ഞരക്കം കേട്ട് അവിടെ ചെകുത്താൻ കയറി എന്നു കരുതി കാവൽക്കാരും സ്ത്രീകളും പേടിച്ച് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.കുറേ കഴിഞ്ഞ് പലരും പേടിച്ച് നിലവിളിച്ച് പലവഴികളിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി

• ശിഖണ്ഡിയെ മൂന്നു കഷ്ണമാക്കി.

• രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചവരെ കൂടാരത്തിനു പുറത്ത് വച്ച് കൃപരും കൃതവർമാവും വധിച്ചു. രക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ് തൊഴുതുനിന്നവരെയും വെറുതെ വിട്ടില്ല.

• പ്രഭാതമായതോടെ എല്ലാവരെയും വധിച്ച് നിശബ്ദമായ കൂടാരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു കടന്ന അശ്വത്ഥാമാവ് കൃപരോടും കൃതവർമാവിനോടും നടന്നതൊക്കെ പറഞ്ഞു. ഭാഗ്യം ഭാഗ്യം എന്നു പറഞ്ഞ് അൽപം മാത്രം ജീവൻ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന ദുര്യോധനനോട് കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ ഓടിയെത്തി.

• പാണ്ഡവരെയും കൃഷ്ണനെയും ഒഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാവരെയും കൊന്ന കഥ ദുര്യോധനനോട് പറഞ്ഞു.

• ഭീഷ്മരും കർണനും ഉൾപ്പെടെ മറ്റാരും ചെയ്തു തരാത്ത കാര്യം മൂന്നു പേരും ചേർന്ന് ചെയ്തു കൊടുത്തതിൽ ദുര്യോധനൻ സംതൃപ്തനായി. ശിഖണ്ഡിയെ കൊന്നതിനാൽ താൻ ഇന്ദ്രനെപ്പോലെയായി എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നു. എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിച്ച് ദുര്യോധനൻ മരണപ്പെടുന്നു.

• വിവിധ വ്യവസ്ഥകളോടെ ആരംഭിച്ച യുദ്ധം പതിനെട്ടാം ദിവസം രാത്രിയിൽ അശ്വത്ഥാമാവ് നടത്തിയ പൈശാചിക കൊലപാതകത്തിലാണ് അവസാനിച്ചത്

• ഏതു യുദ്ധവും ഏതു പേരിലും വ്യവസ്ഥയിലും തുടങ്ങിയാലും അതിന്റെ അവസാനം സർവ നാശമായിരിക്കും ഫലമെന്ന് മാരാർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

• നന്മയും തിന്മയും ഇടകലർന്ന കഥാപാത്രമാണ് ദുര്യോധനൻ എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് സുയോധനൻ എന്നും ദുര്യോധനൻ എന്നും അയാൾക്ക് പേരിട്ടത് അർത്ഥവത്താണ്.

• പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലേതു പോലെ യുദ്ധവീരൻമാരുടെ പരാക്രമം വർണിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല. മറിച്ച് മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ യുദ്ധം വരുത്തിവെക്കുന്ന ദുരന്തം വ്യക്തമാക്കാനാണ് മഹാഭാരതം രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നു പറയാം.

• ഇതിഹാസമെന്നാൽ ചരിത്രം. ചരിത്രമെന്നാൽ നടന്ന കഥയെന്നാണ് അർത്ഥം.മഹാഭാരതമാകട്ടെ നടന്ന കഥമാത്രമല്ല നടക്കാനിരിക്കുന്ന കഥ കൂടിയാണെന്ന് പിൽക്കാല യുദ്ധങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും.

• അറുകൊലയുടെ വാർത്ത പാണ്ഡവർ അറിഞ്ഞു. ദുര്യോധനന് ബോധക്ഷയമുണ്ടായി. കഷ്ടപ്പെട്ട് എങ്ങനെയൊക്കെയോ നേടിയ വിജയം പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കികാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും നടന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും അത് പരാജയമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

• പ്രമാദം തന്നെ പ്രമാദത്തിൽക്കവിഞ്ഞ ഒരു കൊല ജീവിതത്തിൽ ഇല്ല. ഇവിടെ പ്രമാദം എന്നാൽ ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയാണ്. പാണ്ഡവർ തങ്ങളുടെ ജയത്തിൽ മതിമറന്ന് മറ്റൊരു ആപത്തിനെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചില്ല. ശക്തരായ മൂന്നുപേർ ഇനിയും കൗരവപക്ഷത്തുള്ളത് ഓർത്തില്ല.

• ജയം എന്നാൽ ഒരു തരത്തിൽ ജയം അല്ല.അത് പരാജയം തന്നെയാണ്

• യുദ്ധം നടന്നപ്പോൾ പരാജയം സംഭവിക്കാതെ ഇപ്പോൾ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പരാജയം ഉണ്ടാവുകയും മരിച്ച കൗരവരെല്ലാം സ്വർഗലോകത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തു.ഇത് പാണ്ഡവർക്ക് വലിയ ക്ഷീണമായി.കപ്പൽ സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് തകരാതെ തോട്ടിൽ വെച്ച് മുങ്ങിപ്പോയ അവസ്ഥയാണ് ഇത്.

• എല്ലാവരും യുദ്ധ ഭൂമിയിൽ എത്തി.ദ്രൗപതിയ്ക്ക് ബോധം പോയി.ബോധം വന്നപ്പോൾ അർജുനനോട് കയർത്തു..മക്കൾ മരിച്ചെങ്കിലും നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ച അധികാരം കിട്ടിയല്ലോ എന്നും അഭിമന്യുവിനെ മറന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടൊപ്പം സുഖമായി കഴിയാം എന്നും എനിക്കിത് സഹിക്കാനാവില്ലെന്നും ദ്രൗപതി പറഞ്ഞു.

• ദ്രൗണിയെ കൊന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തീയിൽ ചാടി മരിക്കും എന്ന് ദ്രൗപതി പറഞ്ഞു.

• ദ്രൗണിയുടെ തലയിലുള്ള ചൂഡാമണി യുധിഷ്ഠിരന്റെ തലയിൽ അണിഞ്ഞു കാണണമെന്നും ദ്രൗപതി ആവശ്യപ്പെട്ടു.ആ ആഗ്രഹം നേടിയെടുക്കാൻ ഭീമനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

• ഭീമൻ ദ്രൗപതിയുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റാൻ വില്ലുമെടുത്ത് പുറപ്പെട്ട കഥ കൃഷ്ണനറിഞ്ഞു. അയാൾ വല്ലാത്തൊരവസ്ഥയിലാണെന്നും അശ്വത്ഥാമാവിന് ബ്രഹ്മാസ്ത്രം അറിയാമെന്നും അയാൾ അത് പ്രയോഗിക്കുമെന്നും അതിനാൽ ഭീമനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. കൃഷ്ണനും യുധിഷ്ഠിരനുമെല്ലാം കൃഷ്ണന്റെ തേരിൽ കയറി ഭീമനെ പിന്തുടർന്നു.

• അപ്പോൾ അശ്വത്ഥാമാവ് ഭാഗീരഥി നദിയുടെ തീരത്ത് ഋഷികളോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്ന വ്യാസന്റെ അടുത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.അപ്പോൾ തന്നെ തേടി വരുന്നവരെ കണ്ട് ബ്രഹ്മ ശിരസ്സ് പ്രയോഗിക്കാൻ അശ്വത്ഥാമാവ് തീരുമാനിച്ചു. പുൽക്കൊടിയെടുത്ത് ജപിച്ച് പാണ്ഡവവംശം മുടിക്കാൻ എന്നു പറഞ്ഞ് ബ്രഹ്മാസ്ത്രം അവർക്കു നേരെ അയച്ചു.

• ദ്രൗണി ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്തെന്ന് അയാളുടെ ഭാവത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞ കൃഷ്ണൻ

അർജ്ജുനനോടും ബ്രഹ്മാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

• രണ്ടു പേരും പ്രയോഗിച്ച അസ്ത്രത്തിന്റെ ഭയാനകത പ്രകൃതിയിൽ നിഴലിച്ചു.

• രണ്ടു പേരും പ്രയോഗിച്ച അസ്ത്രത്തിന്റെ ഫലം അറിയാവുന്ന നാരദനും വ്യസനും അവയ്ക്കിടയിൽ പോയി നിന്നു.

• മനുഷ്യരിൽ ഇതുവരെ ആരും പ്രയോഗിക്കാത്ത ഈ അസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കാൻ രണ്ടു പേർക്കും എങ്ങനെ തോന്നി എന്ന് വ്യാസനും നാരദനും ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ അർജ്ജുനൻ അസ്ത്രം പിൻവലിച്ചു.

• ബ്രഹ്മചര്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചവർക്ക് മാത്രമേ അസ്ത്രം പിൻവലിക്കാനാകൂ. അതിനാൽ അശ്വത്ഥാമാവിന് അതിനു കഴിയില്ല. അയാൾ പിൻവലിച്ചാൽ അയാളുടെ തല പൊട്ടിത്തെറിക്കും. അതുകൊണ്ട് അസ്ത്രം പിൻവലിക്കാൻ കഴിയാതെ ദ്രൗണി നിന്നു.

• അസ്ത്രം അസ്ത്രം കൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാനാണ് അർജ്ജുനൻ അസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചത്. അയാൾ അത് പിൻവലിച്ചു. നീ കോപമടക്കി അസ്ത്രം പിൻവലിക്കണമെന്നും നീ ചൂഡാമണി പാണ്ഡവർക്ക് കൊടുക്കണമെന്നും വ്യാസൻ പറഞ്ഞു.

• ബ്രഹ്മശിരോസ്ത്രം വീണ രാജ്യത്ത് പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം മഴ പെയ്യില്ല.

• അസ്ത്രം പിൻവലിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ പാണ്ഡവരുടെ സന്ധതിയിലെങ്കിലും താനയച്ച അസ്ത്രം പതിക്കണമെന്ന് അശ്വത്ഥാമാവ് വാശി പിടിച്ചു.

• ആയുധം കൊണ്ടും അസുഖം കൊണ്ടും ദേവൻമാരാലും അസുരൻമാരാലും പാമ്പിനാലും രക്ഷസ്സുകളാലും ഒരു തരത്തിലുള്ള അപായവും ചൂഡാമണി ധരിച്ചാൽ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നും അത് പാണ്ഡവർക്ക് കൊടുക്കാൻ തയാറാണെന്നും അശ്വത്ഥാമാവ് പറയുന്നു.

• ദ്രൗണിയുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ കുപിതനായ കൃഷ്ണൻ അശ്വത്ഥാമാവ് നശിപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ അഭിമന്യുവിന്റെ ഭാര്യ ഉത്തര പ്രസവിച്ചുണ്ടാകുന്ന കുട്ടി ജീവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

• ഇത് ദ്രൗണിയെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നു. അസ്ത്രം പാഴാവില്ല എന്ന് ദ്രൗണി ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

• മരിച്ചാലും കുട്ടിയെ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും നീ നിന്ദ്യനും പാപിയും ആയതിനാൽ മൂവായിരത്താണ്ടു കാലം ആരുമറിയപ്പെടാതെ അലഞ്ഞു തിരിയുമെന്നും ചോരയും ചലവും നിറഞ്ഞ് നാറിക്കൊണ്ട് തെണ്ടിയലയുമെന്നും കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു.

• കൃഷ്ണനുൾപ്പടെയുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കാതെ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി കൊണ്ട് കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞ അവസ്ഥ നിനക്ക് ഉറപ്പായും വരുമെന്ന് വ്യാസൻ അശ്വത്ഥാമാവിനോട് പറയുന്നു.

• ദ്രൗണി ചിരഞ്ജീവിയായ വ്യാസനൊപ്പം ഞാനും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുകൊള്ളാമെന്നും കൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകൾ സത്യമായിരിക്കട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞ് ചൂഡാമണി പാണ്ഡവർക്ക് കൊടുത്ത് അശ്വത്ഥാമാവ് പിൻവാങ്ങുന്നു.

• ദ്രൗണിയെന്ന ഈ അശ്വത്ഥാമാവ് നമ്മുടെയെല്ലാം മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ദ്വേഷമത്സരങ്ങൾ തന്നെയാണ്. അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ് പക എന്നു പറയുന്ന മനുഷ്യ ശാപം.

• ആ പകയെ എപ്പോഴും എവിടെയും കരുതിയിരിക്കണമെന്ന താക്കീതാണ് അശ്വത്ഥാമാവിനെ ചിരഞ്ജീവിയായി കൽപിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

അപരിചിത പദങ്ങളും അവയുടെ അർത്ഥവും.

വയോവീര്യോത്സാഹങ്ങൾ	- വയസ്സ്, വീര്യം, ഉത്സാഹം എന്നിവ
പ്രമാദം	- ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ
നിർവേദം	- ലജ്ജ
സമന്തപഞ്ചകം	- പരശുരാമൻ സ്ഥാപിച്ച പുണ്യതീർത്ഥം
വാസുദേവൻ	- കൃഷ്ണൻ
സ്വപ്രത്യയസ്ഥൈര്യം	- സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്വഭാവം
ശിബിരം	- പടകുടീരം
ഘാതി	- കൊന്നവൻ
കുശചീരങ്ങൾ	- ദർഭ,മരവുരി തുടങ്ങിയവ
വ്യഥിതൻ	- ദുഃഖിതൻ
സത്വരം	- പെട്ടെന്ന്
ഹൃഷികേശൻ	- കൃഷ്ണൻ
ജനസഹസ്രങ്ങൾ	- ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ
യുദ്ധശ്രാന്തൻ	- യുദ്ധം ചെയ്ത് ക്ഷീണിച്ചവൻ
പ്രായോപ്രവേശം	- ദർഭ വിരിച്ച് അതിൽ കിടന്ന് മരണം വരെ നിരാഹാരം അനുഷ്ഠിക്കുക
കച്ഛം	- തീരം
ഭാഗീരഥി	- ഗംഗാനദി
സ്ഥിരസത്വൻ	- സ്ഥിരതയുള്ളവൻ

വിഗ്രഹിക്കുക.

ദിവ്യാസ്ത്രം	- ദിവ്യമായ അസ്ത്രം
വയോവീര്യോത്സാഹങ്ങൾ	- വയസ്സും വീര്യവും ഉത്സാഹവും.
ഗജാശ്വരഥങ്ങൾ	- ഗജങ്ങളും അശ്വങ്ങളും രഥങ്ങളും
ദ്വേഷമത്സരങ്ങൾ	- ദ്വേഷവും മത്സരവും
ക്ഷത്രിയധർമ്മം	- ക്ഷത്രിയന്റെ ധർമ്മം
ഭാഗീരഥീകച്ഛം	- ഭാഗീരഥിയുടെ കച്ഛം
ദേവകീപുത്രൻ	- ദേവകിയുടെ പുത്രൻ
ശാശ്വതലോകം	- ശാശ്വതമായ ലോകം
കുശചീരങ്ങൾ	- കുശവും ചീരവും
മഹാവിജയം	- മഹത്തായ വിജയം
ക്രോധദീപ്തം	- ക്രോധത്താൽ ദീപ്തം
രാജകല്പന	- രാജാവിന്റെ കല്പന

ചോദ്യശേഖരം

1. ദുര്യോധനന്റെ മഹത്വമായി കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ വിലയിരുത്തുന്നതെന്ത് ?

സ്വപ്രത്യയസ്ഥൈര്യം

2. എതിരാളിയുടെ കുറവു കൊണ്ടല്ല സ്വന്തം മികവുകൊണ്ട് തന്നെ ജയിക്കാൻ നോക്കണ മെന്നർത്ഥം-കുറ്റമറ്റ ധർമയുദ്ധം.- ഇവിടെ ധർമയുദ്ധത്തിന് നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ എന്തെല്ലാം ഇത് പൂർണമായും പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ ?

അല്ലെങ്കിൽ

ധർമ്മയുദ്ധം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെ വിലയിരുത്തുക.

അല്ലെങ്കിൽ

യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ ഈ കരാറെല്ലാം ഏറെക്കുറെ പാലിക്കപ്പെട്ടു. കരാർ എന്ത് ?

യുദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ ഗജാശ്വരഥങ്ങളിലുള്ളവർ ആ നിലയിലുള്ളവരോടു മാത്രമേ യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളു. കാലാൾ കാലാളോട് മാത്രം യുദ്ധം ചെയ്യണം.വയസ്സ്, വീര്യം,ഉത്സാഹം എന്നിവയിൽ കിട നിൽക്കുന്നവരോട് പറഞ്ഞറിയിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രം യുദ്ധം ചെയ്യുക.ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നവരെയും വധിക്കരുത്. ആയുധം കയ്യിലില്ലാത്തവരെയും കവചം പോയവരെയും ഒരു വിധത്തിലും കൊല്ലരുത്,. തേരാളികൾ,കുതിരകൾ,ആയുധച്ചുമട്ടുകാർ, വാദ്യക്കാർ എന്നിവരെയും കൊല്ലരുത്.സ്വന്തം മികവ് കൊണ്ട് ജയിക്കണം എന്നും എതിരാളിയുടെ കുറവല്ല വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നുമാണ് ചുരുക്കത്തിൽ ഇതു കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് കുറ്റമറ്റ ധർമയുദ്ധത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെങ്കിലും പാണ്ഡവർ ഇവയെല്ലാം മറികടന്നു കൊണ്ടാണ് മുന്നോട്ട് പോയത്.

3. വല്ലപാടും നേടിയ വിജയം എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ ഔചിത്യം വിലയിരുത്തുക?

അല്ലെങ്കിൽ

വല്ലപാടും എന്ന പ്രയോഗത്തോടുകൂടി പാണ്ഡവ വിജയത്തെ കുറച്ചുകാണുകയാണോ മാരാർ ചെയ്യുന്നത്- സമർത്ഥിക്കുക.

വല്ലപാടും നേടിയ വിജയമാണ് പാണ്ഡവരുടെ വിജയമെന്ന് മാരാർ ഭാരതപര്യടനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. വല്ലപാടും എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എങ്ങനെയെങ്കിലും, തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ, ചതിപ്രയോഗത്തിലൂടെ, കൗശലത്തിലൂടെ നേടിയ വിജയമെന്നാണ്. ലേഖനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ യുദ്ധനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാരാർ നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ ഈ കരാറെല്ലാം ഏറെക്കുറേ പാലിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ എന്തൊക്കെ നിയമങ്ങളുണ്ടോ അതെല്ലാം തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് യുദ്ധം നടന്നത്. പാണ്ഡവപക്ഷത്തുനിന്ന് അധർമ്മ യുദ്ധത്തിന്റെ പരമ്പര തന്നെയാണ് രൂപപ്പെട്ടത്. കൗരവവീരന്മാരെക്കൊന്നത് അധർമ്മത്തിന്റെ വഴികളിലൂടെയാണ്. യഥാർത്ഥ ക്ഷത്രിയൻ ശക്തി കൊണ്ടും, കഴിവുകൊണ്ടുമാണ് യുദ്ധത്തിൽ വിജയിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ പാണ്ഡവരുടെ വിജയം ഇങ്ങനെയല്ലെന്ന് കൗരവപാണ്ഡവയുദ്ധത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. പാണ്ഡവരുടെ വിജയത്തെ തികച്ചും അവജ്ഞയോടെയാണ് മാരാർ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വല്ലപാടും നേടിയ വിജയം എന്ന മാരാരുടെ അഭിപ്രായം ഔചിത്യപൂർണ്ണമാണ്.

4. ഞാൻ എനിക്കു വേണ്ടി മരിച്ചവരുടെ ഒപ്പം എത്തുവാൻ വെമ്പുകയാണ്.-ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകളിൽ കൂടെ നിന്നവരോടുള്ള പരിഗണന വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടോ? വ്യക്തമാക്കുക

തനിക്കു വേണ്ടി പോരാടിയവരെ കേവലം വെറും പടയാളികളായി മാത്രം കാണുന്ന മനോഭാവമല്ല ദുര്യോധനന്റേത്. അശ്വത്ഥാമാവ്, കൃതവർമാവ,കൃപർ എന്നിവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ജനനാശത്തിൽ നിന്ന് മുക്തരായി കണ്ടതിൽ ദുര്യധനൻ ആശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ ജയത്തിനു വേണ്ടി ആവുന്നതെല്ലാം പലരും ചെയ്തു. ഒടുക്കം പലരും മരണത്തിനു കീഴടങ്ങി. അവർക്കൊപ്പം എത്താൻ താൻ വെമ്പുകയാണ് എന്ന് ദുര്യോധനൻ പറയുമ്പോൾ അവർ ചെയ്ത സേവനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള മനസ്സാണ് തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്.

5. തനിയ്ക്ക് സ്വർഗ പ്രാപ്തി കിട്ടുമെന്ന് ദുര്യോധനൻ ബലമായി വിശ്വസിച്ചത് എന്തു കൊണ്ട് ? വിശദമാക്കുക.

ധർമവ്യവസ്ഥകളോടെ ആരംഭിച്ച കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ പാണ്ഡവർ യുദ്ധമുറതെറ്റിച്ചാണ് മിക്ക സമയത്തു വിജയം നേടിയത്.ഭീമൻ അധർമത്തിലൂടെയാണ് ദുര്യോധനനെ വീഴ്ത്തിയത്. എതിർ പക്ഷത്തുള്ള കൃഷ്ണന്റെ പ്രഭാവമറിഞ്ഞിട്ടും താൻ അധർമം ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്ന ആത്മാഭിമാനം തനിയ്ക്ക് സ്വർഗം ലഭിക്കുമെന്ന ഉറച്ചവിശ്വാസം ദുര്യോധനന് നൽകുന്നു. ഒരു രാജാവ് എന്ന നിലയിൽ ഭരിക്കേണ്ടതുപോലെ ഭരിച്ചും ശത്രുക്കളെ അടക്കി വാണും സമർത്ഥമായി ഭരിക്കാൻ ദുര്യോധനന് കഴിഞ്ഞു.മാതാപിതാക്കളുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരിക്കലും തളരാത്ത ആത്മവീര്യവും പൗരുഷവും ധീരൻമാരുടെ അടയാളമാണ്.ഇത് രണ്ടും ദുര്യോധനനുണ്ടെന്ന് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. പരശുരാമനാൽ നിർമ്മിതമായ സമന്തപഞ്ചകത്തിൽ വെച്ചുള്ള മരണവും യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം വരെ യുദ്ധമുറ തെറ്റിക്കാത്തതും സ്വർഗപ്രാപ്തിയണ്ടാവുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് വിശ്വസിക്കാൻ ദുര്യോധനനെ സഹായിച്ചു.

6. ദുര്യോധനൻ–കഥാപാത്ര നിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക

ക്രൂരമായ മരണത്തിലും തളരാത്ത മനസ്സിന്റെ ഉടമയാണ് ദുര്യോധനൻ. ശത്രുക്കളോടുള്ള അവജ്ഞ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ഒരിക്കൽപോലും താൻ അധർമം ചെയ്തിച്ചില്ല എന്ന ചിന്ത തന്റെ വിധിയിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്താൻ ദുര്യോധനനെ സഹായിച്ചു. ചതിച്ചവരോടുള്ള കോപവും സഹതാപവും ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നു. പാണ്ഡവരുടെ വിജയത്തെ ചതിച്ചുനേടിയ വിജയമായതുകൊണ്ട് അവരെ സഹതാപത്തോടുകൂടി കാണാനെ ദുര്യോധനന് കഴിയുന്നുള്ളൂ. ജീവിതത്തിൽ പലതും നേടാൻ കഴിഞ്ഞതിലുള്ള സംതൃപ്തിയും അഭിമാനവും സഞ്ജയനോടുള്ള ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്നുണ്ട്. ചതിച്ചവർ തോൽക്കുകയും താൻ ജയിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന ഭാവമാണ് ദുര്യോധനന്റെ ഓരോ സംഭാഷണത്തിലും തെളിയുന്നത്. മരണവേദനയിലും തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കും മക്കൾക്കും മുൻപേ ഏക സഹോദരിയെക്കുറിച്ചോർത്ത് ദുഃഖിക്കുന്നതിലൂടെ ദുര്യോധനന്റെ ഹൃദയോന്നതിയും ആഭിജാത്യവുമാണ് പ്രകടമാവുന്നത്. യുദ്ധത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കംവരെ കൂടെയുള്ളവരെല്ലാം മരണത്തിന് കീഴടങ്ങിയിട്ടും തനിക്കായി മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി താൻ പോരാടും എന്ന ദുര്യോധനന്റെ ചിന്തയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ഇളകാത്ത സ്ഥിരചിത്തതയുടെ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കാം. സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയിലുള്ള ഉറച്ചവിശ്വാസം ദുര്യോധനനിൽ ഉണ്ട്. ഏറ്റവും നല്ല മരണമാണ് തനിക്ക് കിട്ടിയത് എന്ന് ദുര്യോധനൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. സുയോധനൻ എന്ന പേരും ദുര്യോധനൻ എന്ന പേരും അർത്ഥമാക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങളെല്ലാം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ദുര്യോധനൻ മഹാഭാരതത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥാപാത്രമാണെന്ന് നിസംശയം പറയാം.

7. ''ഉറങ്ങുമ്പോഴോ ഓർക്കാപ്പുറത്തോ കൊല്ലുമ്പോലെയാണ്, വിഷം തന്നു കൊല്ലുമ്പോലെയാണ് എന്നെ കൊന്നത്''– ദുര്യോദനന്റെ വാക്കുകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

മഹാഭാരതത്തിലെ മികച്ച കഥാപാത്രങ്ങളിലൊന്നാണ് ദുര്യോധനൻ. കൃത്യമായ ധർമ

വ്യവസ്ഥകളോടെ ആരംഭിച്ച കുരുക്ഷേത്ര യുദ്ധത്തിൽ ഭീമനും ദുര്യോധനനും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ആദ്യാവസാനം ദുര്യോധനൻ യുദ്ധവ്യവസ്ഥകൾ തെറ്റിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ യുദ്ധനിയമപ്രകാരം പാടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയിലൂടെയാണ് ഭീമൻ ദുര്യോധനനെ വീഴ്ത്തിയത്. ഭീമൻ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ഭീമൻ ദുര്യോധനന്റെ തുടയ്ക്കടിച്ച് തുടയെല്ല് പൊട്ടിച്ചു. യുദ്ധധർമ്മ പ്രകാരം തുടയ്ക്കടിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ഭീമന്റെ ചതി മനസ്സിലാക്കാൻ ദുര്യോധനന് കഴിഞ്ഞില്ല. ചതിയിലൂടെ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിയതുകൊണ്ടും താൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാത്തതു കൊണ്ടുമാണ് ഉറങ്ങുമ്പോഴോ വിഷം തന്നു കൊല്ലുമ്പോലെയോ ആണ് ഭീമൻ തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയതെന്ന് ദുര്യോധനൻ പറയുന്നത്.

8.അശ്വത്ഥാമാവിനെ ദുര്യോധനൻ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ ?

അല്ലെങ്കിൽ

ദുര്യോധനന്റെ അവസ്ഥയറിഞ്ഞ് ഓടിയെത്തി വിലപിക്കുന്ന അശ്വത്ഥാമാവിനോട് അദ്ദേഹം പറയുന്നതെന്ത് ?

മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ ഇതു തന്നെയാണെന്നാണ് ദുര്യോധനന്റെ അഭിപ്രായം. വിധിയെ ആർക്കും മറികടക്കാൻ കഴിയില്ല.രാജാവായിട്ടും വീണു പോയി. എന്നും ഭാഗ്യവശാൽ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടിയിട്ടില്ല എന്നും അഭിമാനം കൊണ്ടു.പാണ്ഡവർ കള്ളത്തരത്തിലൂടെയാണ് ജയിച്ചത്.കൃഷ്ണൻ എതിർപക്ഷത്തുണ്ടായിട്ടും താൻ ക്ഷത്രിയ ധർമ്മത്തിൽ നിന്ന് അനങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും വേദങ്ങൾ സത്യമാണെങ്കിൽ ക്ഷത്രിയൻമാർക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സ്വർഗ ലോകം തനിയ്ക്ക് കിട്ടുമെന്നും അശ്വത്ഥാമാവിനോട് ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു. ഇവിടെയെല്ലാം നിരാശയുടെയും തോൽവിയിടുടെയും സ്വരം ഇല്ല എന്നത് ദുര്യോധനന്റെ ആത്മവീര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

9. ''ഇന്ന് ഞാൻ സകല പാഞ്ചാലരെയും കാലനൂർ പൂകിക്കും.''- ഈ ശപഥം മഹാഭാരതത്തിന്റെ കഥാഗതിയെ എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് മാറ്റിമറിച്ചത്.

ദുര്യോധനന്റെ ദയനീയമായ അവസ്ഥ അശ്വത്ഥാമാവിൽ പാണ്ഡവർക്കെതിരെ ശക്തമായ പ്രതികാരം നിറച്ചു. സർവ പാഞ്ചാലരെയും കൊല്ലുമെന്ന് ശപഥം ചെയ്ത് കൃപരോടും കൃതവർമാവിനുമൊപ്പം പാണ്ഡവ കൂടാരത്തിലെത്തി പാണ്ഡവരെയും കൃഷ്ണനെയും ഒഴികെ സകലരെയും ഒരു ദയയും കൂടാതെ വധിക്കുന്ന ഭീതിതമായ കാഴ്ച നമുക്ക് കാണാം. എല്ലാം നേടി എന്നു കരുതി ആഹ്ലാദിച്ചിരുന്ന പാണ്ഡവരെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് അസഹനീയമായ അനുഭവമാണ്. പാഞ്ചാലി വിവരമറിഞ്ഞ് തളർന്നു വീണു. പാഞ്ചാലിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഭീമൻ അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ ചൂഢാമണിക്കായി പോവുന്നതും അശ്വത്ഥാമാവ് ഇവരുടെ വരവ് കണ്ട് തന്നെ വധിക്കാനുള്ള വരവാണ് പാണ്ഡവരുടേത് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ബ്രഹ്മാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കാനുറപ്പിച്ചു. വ്യാസന്റെയും നാരദന്റെയും നിർദ്ദേശപ്രകാരം അർജ്ജുനൻ അസ്ത്രം പിൻവലിച്ചെങ്കിലും ബ്രഹ്മചര്യ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാത്തതിനാൽ അസ്ത്രം പിൻവലിക്കാൻ അശ്വത്ഥാമാവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുക്കം അസ്ത്രം ഉത്തരയുടെ വയറ്റിൽ വളരുന്ന കുട്ടിയിൽ പ്രയോഗിച്ച് ചൂഢാമണി പാണ്ഡവർക്ക് നൽകി കൃഷ്ണന്റെ ശാപവും പേറി കാടുകയറുകയാണ് അശ്വത്ഥാമാവ്.

ഒരു പക്ഷേ പാണ്ഡവരുടെ വിജയത്തിനുശേഷം അശ്വത്ഥാമാവ് ഇങ്ങനെയൊന്നു പ്രവർത്തിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മഹാഭാരതം യുദ്ധവിജയത്തിന്റെയോ യോദ്ധാക്കളുടെയോ കഥയായി മാത്രം ഒതുങ്ങിത്തീരുമായിരുന്നു. അതിനപ്പുറം മഹാഭാരതം മുന്നോട്ടു വെക്കുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ ആത്യന്തികഫലം എന്തിന്റെ പേരിലായാലും സർവനാശമാണ് ഉണ്ടാക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലേക്ക് ഈ കൃതി വളരില്ലായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് അനുമാനിക്കാം.അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ ഇടപെടൽ ആണ് ഇത്തരത്തിൽ കഥാഗതിയെ തന്നെ മാറ്റിമറിച്ചത് എന്ന് ഉറപ്പിച്ച് പറയാം

10. ''ആ ഹൃദയോന്നതിയ്ക്കു മുമ്പിൽ, ആഭിജാത്യത്തിനു മുമ്പിൽ ഒരിറ്റു കണ്ണീർ തൂകാതിരിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും''–

മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ദുര്യോധനനെക്കുറിച്ചുള്ള മാരാ

രുടെ നിരീക്ഷണം കുറിക്കുക.

തുടയെല്ല് പൊട്ടി മരണത്തെ മുഖാമുഖം കാണുമ്പോഴും ദുര്യോധനനിൽ പ്രതാപത്തോടെ ഇരുന്ന സമയത്തുള്ള അതേ ധൈര്യവും മനോശക്തിയും അതേപോലെ ഇപ്പോഴും നില നിൽക്കുന്നുവെന്നത് അങ്ങേയറ്റം ആദരവ് തോന്നിക്കുന്ന ഘടകമാണ്.മരിക്കാറായിട്ടും അത്മാഭിമാനം ഒട്ടും കുറയുന്നില്ല. കൃഷ്ണന്റെ പ്രഭാവമറിഞ്ഞിട്ടും തന്റെ കഴിവിൽ അല്പംപോലും സംശയമില്ലാതെ തികച്ചും പ്രൗഢമായ രീതിയിൽ നിലനിൽക്കാനുള്ള ദുര്യോധനന്റെ മനഃശക്തി അഭിനന്ദനാർഹമാണ്.മരണത്തിനടുത്തെത്തുമ്പോൾ എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും ഓർക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്റെ സഹോദരിയെക്കുറിച്ചോർത്ത് വിലപിച്ചതും മാതാപിതാക്കൾ, ഭാര്യ, തന്റെ ബന്ധുക്കൾ എന്നിവരെക്കുറിച്ചോർത്തതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ലോകത്തിൽ തന്നെക്കാൾ മികച്ച ജീവിതവും അവസാനവും മറ്റാർക്കും ഇല്ല എന്ന ദുര്യോധനന്റെ പ്രഖ്യാപനം അയാളിൽ നിറയുന്ന ആത്മോന്നതിയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്.

11. യുദ്ധം തികഞ്ഞ പരാജയമാണെന്ന് യുധിഷ്ഠിരൻ ചിന്തിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?

അശ്വത്ഥാമാവും കൂട്ടരും പാണ്ഡവരുടെ മക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും യുദ്ധപാളയത്തിൽ വെച്ച് വധിച്ചു. എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ 18 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് യുധിഷ്ഠിരൻ ചിന്തിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുൻപ് ഗുരുക്കന്മാരുടേയും പിതാമഹന്മാരുടേയും സാക്ഷാൽ കൃഷ്ണന്റെയും ഒത്തുചേരലിൽ നിന്ന് യുദ്ധം സംബന്ധിച്ച് പാലിക്കേണ്ട ചില വ്യവസ്ഥകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസം ഏറെക്കുറെ പാലിക്കപ്പെട്ട ഈ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം യുദ്ധാവസാനമാകുമ്പോഴേക്കും പൂർണ്ണമായും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. കൗരവപക്ഷത്തുള്ള മഹാരഥൻമാരെയെല്ലാം ചതിപ്രയോഗത്തിലൂടെയാണ് വീഴ്ത്തിയതെന്ന് യുധിഷ്ഠിരനറിയാം. ഒരുപക്ഷെ ദ്രോണരുടെ മരണത്തിന് താനായിരുന്നല്ലോ കാരണമെന്നുപോലും യുധിഷ്ഠിരൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. യുദ്ധത്തിന്റെ നേരും നെറിയും ലംഘിച്ചത് പാണ്ഡവരായിരുന്നു. മഹാവിജയമെന്നു കരുതി നേടിയ ഈ വിജയം ഒന്നു പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ കാണാൻപോലും കഴിയാത്തതരത്തിൽ മഹാപരാജയമായി. മാത്രമല്ല കൗരവപക്ഷത്തുള്ളവരിൽ പലരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതും ധർമ്മപക്ഷമെന്ന് കൊട്ടിഘോഷിച്ച് ഞെളിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു തിരിച്ചടിയുണ്ടായതും ആലോചിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധം തികഞ്ഞ പരാജയമായിരുന്നു എന്ന് യുധിഷ്ഠിരൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

12.വിഷത്തേക്കാൾ വർജ്യമാവും
നരചിത്തം ദുഷിക്കുകിൽ
ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന ആശയം പാഠഭാഗത്തെ ഉചിതമായ ഒരു സന്ദർഭവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക ?

മനുഷ്യമനസ്സ് ദുഷ്ടതകൊണ്ട് നിറഞ്ഞാൽ അത് വിഷത്തേക്കാൾ ദോഷം ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരക്കാരെ അകറ്റി നിർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ദുഷിച്ച മനുഷ്യമനസ്സ് എല്ലാത്തിനെയും നശിപ്പിക്കും. മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ല സംസ്കാരം ഈടുവയ്പ്പുകൾ, പരിസ്ഥിതി, ഭൂമി എന്നിവയെല്ലാം അവർ തകർത്തെറിയും. ദുഷ്ടത നിറഞ്ഞ മനസ്സിന്റെ ഉടമ പിശാചിനെപ്പോലെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുക. പാഠഭാഗത്ത് തന്റെ പിതാവിനെ കൊന്നവരോടുള്ള പക അശ്വത്ഥാമാവിൽ നിറയുന്നത് ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനോടുള്ള പകയാണ് പാണ്ഡവപക്ഷത്തോടുള്ള പകയായി നിറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ദ്രൗണി പാണ്ഡവകുടീരത്തിൽ കയറി അറുകൊല ചെയ്യുന്നു. തന്റെ മുഖ്യ ശത്രുവിനെ മാത്രമല്ല ജീവനുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നവരെപ്പോലും വെറുതെ വിടാൻ അയാൾ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. വെട്ടിവീഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ ചോരതെറിച്ച് അയാളെ ഒരു പിശാചിനെപോലെ തോന്നിച്ചു. മൂന്നുലോകവും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള ബ്രഹ്മശിരസ്സ് എന്ന അസ്ത്രം ഇയാൾ പ്രയോഗിച്ചതുതന്നെ അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ മനസ്സിന്റെ തെളിവാണ്. ഇന്നുവരെ ആരും പ്രയോഗിക്കാത്ത ഈ അസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നത്രയും ദുഷ്ടതയിലേക്ക് അശ്വത്ഥാമാവ് പൂർണ്ണ

മായും മാറിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് മനുഷ്യമനസ്സ് ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അത് വിഷത്തേക്കാൾ ഭീകരമായിരിക്കും എന്ന് വ്യാസൻ നമ്മോട് പറയുന്നത്.

13. "രാജാവിന്റെ ഈ വിലാപം കേട്ട ജനസഹസ്രങ്ങൾ കണ്ണും നിറച്ച് അങ്ങുമിങ്ങും പാഞ്ഞു പോയി"- ഈ അവസ്ഥ വിശകലനം ചെയ്ത് ജനങ്ങൾക്ക് ദുര്യോധനനോടുള്ള മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കുക.

പാണ്ഡവർ ശത്രുവിനു തുല്യം കണ്ട രാജാവായിരുന്നു ദുര്യോധനനെങ്കിലും പ്രജകൾക്കിടയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന് വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പ്രകൃതിയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള സൂചനയാണ്.

14. "അതിനെ, അവനെ, എപ്പോഴും കരുതിയിരിക്കുക എന്ന താക്കീതാണ് അശ്വത്ഥാമാവിനെ ചിരഞ്ജീവിയും സർവ്വവ്യാപിയുമായി കല്പിച്ചതിനർത്ഥം."- കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ ഈ പ്രസ്താവനയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം എഴുതുക.

ഭാരതപര്യടനത്തിൽ അശ്വത്ഥാമാവിനെ പകയുടെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് മാരാർ വിലയിരുത്തുന്നത്. അശ്വത്ഥാമാവാണ് കൂട്ടക്കുരുതിയിലൂടെ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തെ ഭീകരാന്ത്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന വാക്കിന് പൂർണാർഥത്തിൽ അർഹനാണ് അശ്വത്ഥാമാവ്. സ്നേഹവും സൗഹൃദവും തകർക്കുന്ന ശക്തമായ പകയും വിദ്വേഷവും അശ്വത്ഥമാവിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യ മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്ന പകയുടെ പ്രതീകമായ് മാരാർ അശ്വത്ഥമാവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെറുപ്പ്, പക തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച കൊടിയ ദുരിതങ്ങൾ നാം ചരിത്രത്തിൽ ദർശിച്ചതാണ്. ചിരഞ്ജീവിയായ അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ പക തന്നെയാണ് ഇന്നും മനുഷ്യ മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്നത്. സ്നേഹം കൊണ്ട് ഒന്നായവർ പോലും പകയ്ക്ക് അടിമയാകുമ്പോൾ പരസ്പരം അകന്നുപോകുന്നു. താൻ നശിച്ചാലും വേണ്ടില്ല തന്റെ ശത്രുവിന്റെ വംശം മുടിയണമെന്ന വാശിയാണ് പകയുടെ ബാക്കി പത്രം. അതുകൊണ്ട് അശ്വത്ഥാമാവ് എന്നാൽ പക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിനെ എന്ന് പ്രയോഗിച്ചത്. മാത്രമല്ല ഈ പകയെ നമ്മുടെ ശാന്തിയും സമാധാനവും തകർക്കുന്നതുകൊണ്ടും ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് ഇതിനെ എപ്പോഴും എവിടെയും കരുതിയിരിക്കണമെന്ന് കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ പറയുന്നത്.

15. മഹാഭാരതത്തിന്റെ രചനാ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് മാരാർ പറയുന്നതെന്ത് ?

മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ യുദ്ധം വരുത്തിവെയ്ക്കുന്ന ഭയങ്കര ദുരന്തത്തെ എടുത്തു കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മഹാഭാരതം രചിയ്ക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് മാരാർ മഹാഭരതത്തിന്റെ ആശയത്തെ വിലയിരുത്തുന്നു.

16. മഹാഭാരതപ്രമേയത്തിന്റെയും പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലെ ഇതിഹാസത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാരാരുടെ നിരീക്ഷണമെന്ത് ?

മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ യുദ്ധം വരുത്തിവെയ്ക്കുന്ന ഭയങ്കര ദുരന്തത്തെ എടുത്തു കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മഹാഭാരതം രചിയ്ക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് മാരാർ മഹാഭരതത്തിന്റെ ആശയത്തെ വിലയിരുത്തുന്നു.എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിൽ ചില യുദ്ധവീരൻമാരുടെ പരാക്രമം വർണിക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് മാരാരുടെ അഭിപ്രായം.

17. ആ നിശ്ചയം നിറവേറ്റുവാൻ അവൾ ഭീമനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു- ആര് ? നിശ്ചയം എന്ത് ?

അശ്വത്ഥാമാവിന്റ കൊടും ക്രൂരതയറിഞ്ഞ് ദ്രൗപതി മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. ഈ യാതനയുടെ പകരം വീട്ടലായി ദ്രൗണിയുടെ ശിരസ്സിലുള്ള ചൂഡാമണി കൊണ്ടു വന്ന് യുധിഷ്ഠിരന്റെ

ശിരസ്സിലണിഞ്ഞു കാണണം എന്നതായിരുന്നു ദ്രൗപതിയുടെ തീരുമാനം അല്ലെങ്കിൽ താൻ മരണം വരെ നിരാഹാരം അനുഷ്ഠിക്കുമെന്നും അവൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ഇത് നിറവേറ്റുവാൻ ഭീമനെ ദ്രൗപതി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

18. അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ കൊടും ക്രൂരതയറിഞ്ഞ് കുപിതയായ ദ്രൗപതിയുടെ വാക്കുകൾ വിലയിരുത്തുക.

യുദ്ധത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഇരകൾ എന്നും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായിരുന്നു.മഹാഭാരതത്തിൽ സുഭദ്രയും ഗാന്ധാരിയും ദ്രൗപതിയുമെല്ലാം ഇത്തരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ പേറിയവരാണ്. മക്കൾ ക്ഷത്രിയ ധർമ്മമനുസരിച്ച് വീണു പോയെങ്കിലും ഒരു രാജ്യം മുഴുവൻ വെട്ടിപ്പിടിച്ചതിൽ ആശ്വസിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാം എന്നാണ് ഭർത്താക്കൻമാരെ ദ്രൗപതി പരിഹസിക്കുന്നത്. . അഭിമന്യു മരിച്ചത് മറന്ന് അർജ്ജുനന് തന്നോടൊപ്പം സുഖമായി ജീവിക്കാം. .എന്നാൽ ഒരു അമ്മയെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് സാധ്യമല്ലെന്ന സത്യം ദ്രൗപതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. തനിക്കിത് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നാണ് ദ്രൗപതി പറയുന്നത്. ഏതു കാലത്തു നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിലും മക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ അമ്മമാരുടെയും അവസ്ഥ ഇതുതന്നെയാണ്.

19. സമുദ്രം താണ്ടി സമ്പാദ്യവും കൊണ്ടു വരുന്ന കച്ചവടക്കാരൻ ഒരു കൈത്തോട്ടിൽ വെച്ച് മുങ്ങിപ്പോയി- മാരാരുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.

സങ്കീർണമായ യുദ്ധത്തിൽ അവസാനം വരെ സർവ്വ തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച് അധർമയുദ്ധത്തിലൂടെയാണെങ്കിലും വിജയത്തിലെത്തിയവരാണ് പാണ്ഡവർ. അങ്ങേയറ്റം കരുത്തരായ യോദ്ധാക്കളായിരുന്നു മറു പക്ഷത്തുണ്ടായിരുന്നത്. ഇവരെയെല്ലാം കീഴടക്കി വല്ലപാടും നേടിയ വിജയമാണ് പാണ്ഡവരുടേത്. പരാജയം സംഭവിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സാധ്യത ഈ യുദ്ധഭൂമിയിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാം ശാന്തമായെന്നു കരുതുമ്പോഴാണ്. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ തകർച്ച സംഭവിക്കുന്നത്. ശക്തമായ സമുദ്രത്തിൽ തകരാത്ത കപ്പൽ കൈത്തോട്ടിൽ വെച്ച് തകർന്നതിനോട് ഈ അവസ്ഥയെ മാരാർ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

19. സുയോധനൻ, ദുര്യോധനൻ എന്നീ പേരുകളിൽ ദുര്യോധനനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യമെന്ത് ?

അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കാതെ ശരിയായ രീതിയിൽ യുദ്ധം ചെയ്തവനാണ് ദുര്യോധനൻ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സുയോധനൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തെറ്റായ മാർഗത്തിലൂടെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ കഥാപാത്രത്തിന് ദുര്യോധനൻ എന്നും പേര് നൽകിയതു കാണാം.ഒരേ കഥാപാത്രത്തെ തന്നെയാണ് ഇത്തരത്തിൽ രണ്ട് പേരിൽ വിളിക്കുന്നത്. ഇത് മനുഷ്യമനസ്സിൽ രൂപം കൊള്ളുന്ന വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

19. അശ്വത്ഥാമാവ് എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവനിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക ?

അല്ലെങ്കിൽ

മാരാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ പരിഗണിച്ച് കഥാപാത്ര നിരൂപണം തയാറാക്കുക

പകയും വിദ്വേഷവും നിറയുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഒടുക്കം എങ്ങനെയായിരിക്കാം എന്ന് വായനക്കാരനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന കഥാപാത്രമാണ് ദ്രോണപുത്രനായ അശ്വത്ഥാമാവ്. തുട തകർന്ന് ചോരയൊലിപ്പിച്ചുള്ള ദുര്യോധനന്റെ പ്രാണവേദന കണ്ടപ്പോൾ അശ്വത്ഥാമാവിന് തന്റെ പിതാവിന്റെ മരണത്തേക്കാൾ സങ്കടമനുഭവപ്പെട്ടു.തികഞ്ഞ ക്രോധത്തിന് അടിമപ്പെട്ട അശ്വത്ഥാമാവ് താൻ ഇതിനു പകരം വീട്ടുമെന്ന് ദുര്യോധനന് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അയാളുടെ സംഹാരതാണ്ഡവത്തിന്റെ നേർചിത്രം ധൃഷ്ടദ്യുമ്നന്റെ വധത്തിലൂടെ നമുക്ക് കാണാം. ശിബിരത്തിലു

ള്ളവരെ വെട്ടിക്കൊന്ന് ചോരയിൽക്കുളിച്ച പൈശാചിക ഭാവം അശ്വത്ഥാമാവിനെ പകയുടെ പ്രതീകമാക്കി. പാണ്ഡവരുടെ ശിബിരദ്വാരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നവരെ നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടരുതെന്ന് കൃപരോടും കൃതവർമാവിനോടും പറയുന്നതിലൂടെ ഈ പകതന്നെയാണ് തെളിയുന്നത്. പാണ്ഡവവംശത്തിലെ അവസാന കണ്ണിയേയും ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ചിന്ത അശ്വത്ഥാമാവിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു. തന്റെ പിതാവുപോലും ഉപയോഗിക്കാത്ത ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ തയറായതും ബ്രഹ്മചര്യം വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കാത്തതിനാൽ ബ്രഹ്മാസ്ത്രം പിൻവലിക്കാൻ കഴിയാതെ അശ്വത്ഥാമാവ് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതും കാണാം. ഒടുക്കം അഭിമന്യുവിന്റെ ഭാര്യ ഉത്തരയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞിനെക്കൊന്ന് സംതൃപ്തനാവുകയാണ് അശ്വത്ഥാമാവ്.അതുവഴി എതിരാളിക്ക് മൂലച്ഛേദം വരുത്തിയേ തീരൂ എന്ന അയാളുടെ വാശിയാണ് നിറവേറ്റപ്പെട്ടത് .വ്യാസനും താനും പറഞ്ഞത് കേൾക്കാതെ നിരപരാധിയായ കുഞ്ഞിനെ കൊന്നതിനാൽ ഈ ഭൂമിയിൽ നരകയാതനയനുഭവിച്ച് ചിരഞ്ജീവിയായി ജീവിക്കട്ടെ എന്ന് കൃഷ്ണൻ അയാളെ ശപിച്ചു. എന്നാൽ അതിനെ മനസ്സാസ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വ്യാസനോടുകൂടി താനും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചുകൊള്ളാം എന്നും ഭഗവാൻ പുരുഷോത്തമൻ സത്യവാക്കായ്കൊള്ളട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞ് ചൂഢാമണിയും കൊടുത്ത് അയാൾ കാടുകയറുകയാണ്. ആ അശ്വത്ഥാമാവ് ഇന്നും ചിരഞ്ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ തുടരുന്നു.

ശ്രീനേഷ്.എൻ

എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം

ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ

പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്